

Výroční zpráva 2025

Úřad pro ochranu
osobních údajů

Výroční zpráva **2025**

Úřad pro ochranu
osobních údajů

Slovo předsedy

Vážené dámy, vážení pánové,
rok 2025 představoval pro Úřad pro ochranu osobních údajů významný milník. Dne 1. června totiž uplynulo pětadvacet let od zahájení jeho činnosti. Za toto období se Úřad vyvinul ze skromné instituce vznikající v podmínkách rané digitalizace v soukromém i veřejném sektoru v respektovaný nezávislý dozorový orgán, který hraje klíčovou roli při ochraně jednoho ze základních práv a svobod v moderní informační společnosti, a to práva na soukromí.

Od éry papírových evidencí a lokálních informačních systémů jsme se posunuli do světa s rychle se rozvíjející digitální ekonomikou, masivního zpracování dat a nástupu umělé inteligence. V tomto proměnlivém prostředí se Úřad trvale profiluje jako respektovaná součást institucí demokratického právního státu. K tomu zásadním způsobem přispěla kompetence Úřadu v oblasti svobodného přístupu k informacím, jejíž chronickým problémem je nedostatečné personálního zajištění, nicméně počet vydávaných rozhodnutí a jejich následná aprobace soudy svědčí o rostoucím vlivu Úřadu na transparentnost veřejné sféry.

V posledních letech se ochrana osobních údajů spolu s ochranou soukromí či kybernetickou bezpečností stala nedílnou součástí veřejné debaty. Stále zřetelněji se ukazuje, že výkon dozoru a ukládání sankcí nemohou být jedinými nástroji účinné ochrany soukromí, ale že stejně důležitou roli hraje prevence, metodická podpora a systematické vzdělávání všech, kteří s osobními údaji pracují, stejně jako těch, o jejichž osobní údaje se jedná. Zejména v této oblasti Úřad vnímá svou odpovědnost vůči veřejné správě, soukromému sektoru i široké odborné i laické veřejnosti. Významnou součástí činnosti Úřadu v roce 2025 proto byly vzdělávací aktivity, a to především odborné semináře zaměřené na praktickou aplikaci právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů. Semináře pružně reagují na rostoucí složitost právního rámce, na překotný technologický vývoj i na potřebu jednotného výkladu právních povinností v každodenní praxi. Zvláštní pozornost byla věnována pověřencům pro ochranu osobních údajů, kteří v organizacích plní nenahraditelnou roli při zajišťování souladu se zákonnými požadavky a při komunikaci s Úřadem. Největší zájem vzbudil seminář k tématu kamerových systémů ve školách a školských zařízeních, jehož se online účastnilo 900 zájemců.

Mgr. Jiří Kaucký

předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů

Význam vzdělávání a osvěty v oblasti ochrany osobních údajů bude do budoucna dále narůstat. Nové evropské digitální regulace, rozvoj umělé inteligence a stále sofistikovanější způsoby zpracování dat kladou vysoké nároky na znalosti a odpovědnost všech, kdo s osobními údaji pracují, stejně jako na prozíravost nositelů těchto údajů. Úřad proto hodlá seminární a vzdělávací aktivity dále rozvíjet jako nedílnou součást své působnosti.

Současně se vzdělávacími aktivitami Úřad vykonával své primární, tedy dozorové pravomoci v oblasti ochrany osobních údajů podle obecného nařízení o ochraně osobních údajů (GDPR) a trestněprávní směrnice, rozhodoval ve stále rozsáhlejší agendě svobodného přístupu k informacím a reagoval na nové evropské digitální regulace, které mají zásadní dopad na fungování veřejné správy i soukromého sektoru, přičemž v následujících letech budou dopady těchto i plánovaných nových regulací zcela zásadní. Závažné případy porušení předpisů na ochranu osobních údajů, včetně využívání biometrických technologií a provozu rozsáhlých datových systémů, jako jsou například kamerové systémy na letišti Václava Havla Praha, potvrzují, že ochrana soukromí nutně musí průběžně reagovat na technologický vývoj, má-li si zachovat svou relevanci a účinnost. Výroční zpráva uvádí informace nejen o provedených kontrolách a správních řízeních v soukromém sektoru, např. o neoprávněném nakládání s rodnými čísly vlastníků nemovitostí ze strany soukromé společnosti, ale také o činnosti Úřadu ve veřejném sektoru. Zde Úřad mimo jiné poukazuje na zjištěná pochybení spočívající v opožděné likvidaci záznamů odposlechů Policií České republiky. V legislativní oblasti se Úřad odborně podílel na úspěšném prosazení změny v podobě novelizace občanského soudního řádu, podle které se s účinností od 1. ledna 2026 do sbírky listin katastru nemovitostí místo rozsudků a usnesení nově vkládají pouze výpisy z nich, obsahující jen údaje relevantní pro zápis do katastru nemovitostí. Cílem tohoto legislativního opatření je chránit soukromí účastníků řízení i třetích osob.

Po pětadvaceti letech činnosti se Úřad ocitá na významném rozcestí. Zaprvé je nucen řešit stále komplexnější a mediálně i společensky exponované kauzy se zásadním dopadem na ochranu práv subjektů údajů, což klade mimořádně vysoké nároky na odbornost, kvalitu i kapacity Úřadu. Mnohdy se jedná o správce disponující lidskými i materiálními zdroji často násobně převyšujícími zdroje Úřadu, jejichž případy odčerpávají značnou část úředních kapacit, což v důsledku vede např. k nemožnosti rozhodovat v zákonných lhůtách v případech jiných.

Jmenování Jiřího Kauckého do funkce předsedy Úřadu prezidentem republiky Petrem Pavlem, Praha 26. 8. 2025

Zadruhé je Úřad vystaven rostoucímu judikturnímu tlaku, jenž posiluje procesní postavení stěžovatelů a současně rozšiřuje rozsah jeho procesních povinností při vyřizování stížností a podnětů. V kombinaci s dlouhodobě rostoucím počtem podání, jenž meziročně vzrostl o více než 68 % a dosáhl nejvyšší úrovně od účinnosti obecného nařízení, dochází k výraznému zatížení kapacit Úřadu a k dalšímu zvýšení nároků na efektivitu, rychlost a kvalitu jeho rozhodovací činnosti.

Zatřetí je třeba uvést, že veškeré rezervy Úřadu jsou vyčerpány ještě před vznikem nových úkolů v oblasti digitální ekonomiky. Má-li Úřad i nadále řádně zabezpečovat výkon svých zákonných kompetencí v plném rozsahu, je nezbytné přistoupit k personálnímu posílení jeho agend obdobně, jako je tomu u srovnatelných dozorových orgánů v zahraničí. Jinak Úřad nebude schopen zabezpečit plnění všech svých zákonných úkolů. V porovnání s velkými správními úřady se navíc ukazuje, že menší organizační složky státu, k nimž náleží i Úřad, čelí dlouhodobým obtížím při plnění rostoucích požadavků vyplývajících z právních předpisů mimo jejich primární působnost. Tato skutečnost otevírá otázku, zda by současné nastavení společných činností, tzv. agend *back office*, u jednotlivých úřadů nezasluhovalo komplexnější legislativní řešení. To může spočívat například v integraci společných činností pro více organizačních složek státu, aniž by to ohrozilo jejich nezávislost.

Výroční zpráva 2025 tak není pouhým shrnutím činnosti Úřadu v příslušném roce, ale rovněž připomínkou kontinuální odpovědnosti, kterou Úřad vůči veřejnosti nese. Naším cílem zůstává přispívat k tomu, aby Česká republika byla společností svobodných a informovaných lidí, kteří mají kontrolu nad svými osobními údaji. Věřím, že i v dalších letech bude Úřad tuto roli naplňovat nezávisle, s vysokou odborností a respektem k základním hodnotám demokratické společnosti.

S úctou

Mgr. Jiří Kaucký
předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů

Obsah

25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů	6
I. Ochrana osobních údajů (GDPR)	10
I.1. Kontrolní činnost	11
I.2. Správní řízení	16
I.3. Podněty a stížnosti	21
I.4. Ohlášení porušení zabezpečení osobních údajů	28
I.5. Konzultace	29
I.6. Aktivita pro veřejnost	33
I.7. Legislativa	33
I.8. Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB)	37
I.9. Předávání údajů do třetích zemí	39
I.10. Schengenská spolupráce	41
I.11. Evropská a zahraniční spolupráce	44
II. Svobodný přístup k informacím	50
II.1. Působnost Úřadu	50
II.2. Rozhodovací praxe a soudní řízení	51
III. Nevyžádaná obchodní sdělení	56
IV. Informační systém ORG	61
V. Digitální agendy	63
V.1. Akt o digitálních službách	63
V.2. Akt o digitálních trzích	65
V.3. Akt o umělé inteligenci	66
V.4. Nařízení o správě dat	67
V.5. Nařízení o datech	68
V.6. Nařízení o transparentnosti a cílení politické reklamy	69
VI. Úřad	71
VI.1. Personalistika	71
VI.2. Hospodaření	73
VI.3. Účetní závěrka	78
VI.4. Interní audit	78
VI.5. Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.	80
VI.6. Vyřizování stížností podle § 175 správního řádu	81
VI.7. Pověřenec pro ochranu osobních údajů	82
Seznam odkazovaných zákonů	83
Seznam použitých zkratk	85

25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů

Dne 1. června 2025 uplynulo od fungování ÚOOÚ pětadvacet let. Jak při příležitosti výročí uvedl jeho **předseda Mgr. Jiří Kaucký**, „Úřad se za tu dobu proměnil ze skromných začátků v jeden z důležitých pilířů demokratické společnosti a právního státu.“ Papírové formuláře a analogové videokamery ustoupily digitálnímu světu sociálních sítí, hybridních válek a masových krádeží identity. Společnost čelí snahám o manipulaci veřejného mínění a ke slovu se dostává umělá inteligence. Práce ochránců soukromí dle Kauckého „*nikdy nebyla důležitější.*“

Setkání v souvislosti s výročí 25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů, Praha 13. 11. 2025

Zřízení ÚOOÚ

Samotnému aktu zřízení ÚOOÚ předcházela zákon č. 256/1992 Sb. ze dne 30. dubna 1992, o ochraně osobních údajů v informačních systémech. Jeho zásadní vadou však bylo, že neobsahoval dozorový mechanismus. První předseda ÚOOÚ **RNDr. Karel Neuwirt** vzpomíná: „Založení Úřadu předcházela legislativní příprava zákonem č. 101. Přípravu jsme prováděli pod hlavičkou Úřadu pro státní informační systém (ÚSIS), který tenkrát řídil Ing. Karel Berka. V ÚSIS vznikly dvě verze návrhu zákona, já jsem vedl pracovní skupinu, v níž byl mj. doc. JUDr. Pavel Mates. Ing. Berku jsem tehdy přesvědčil, že naše verze lépe vyhovuje zásadám Směrnice (EU) 95/46 ES. S touto verzí šel pan Berka na vládu a začal celý kolotoč, až ke schválení Parlamentem.“

Ochrana osobních údajů jako součást ochrany soukromí

Dne 1. června 2000 byl RNDr. Karel Neuwirt jmenován do čela ÚOOÚ. Úřad zahájil činnost v provizorních prostorách a okamžitě začal budovat základní struktury pro výkon své agendy, především zahájil provoz registru povolených zpracování osobních údajů a přijal první stížnosti subjektů údajů.

„Velkou výzvou bylo přesvědčit veřejnost, že ochrana osobních údajů jako součást ochrany soukromí je důležitou částí demokracie“, připomíná Neuwirt. „Mezi prvními problémy bylo nadměrné používání rodných čísel, svévolné vyžadování osobních údajů nebo zpracování údajů bez právního titulu. Digitalizace u nás byla teprve v počátcích.“

V prvním roce své existence hospodařil Úřad s rozpočtem 33 505 000 Kč a k dispozici měl samostatnou kapitolu státního rozpočtu. Jenže tato kapitola vznikla až po schválení státního rozpočtu na rok 2000, takže rozpočet Úřadu byl tvořen výhradně formou rozpočtových opatření.

Sčítání lidu, Ústavní soud a skartované listy

Hned v počátcích své činnosti se Úřad významně zapsal do celorepublikového dění, a to konfliktem mezi ním a Českým statistickým úřadem (ČSÚ), které způsobilo Sčítání lidu,

domů a bytů v roce 2001. Tehdejší předseda Neuwirt událost popisuje: „Na sčítacích listech se objevily některé údaje, které Zákon o sčítání lidu, domů a bytů v roce 2001 neuváděl. Úřad uplatnil svou pravomoc a zakázal ČSÚ tyto údaje zpracovat, což vzbudilo velkou nevoli. Spor nakonec skončil až u Ústavního soudu, který rozhodl, že v oblasti ochrany osobních údajů je kompetentní rozhodovat Úřad. Tehdy jsme také nařídili ČSÚ skartovat sčítací listy po ukončení zpracování údajů. Poprvé v historii se stalo, že všechny vyplněné sčítací tiskopisy ze sčítání lidu byly po zpracování dat zničeny. Celá tato záležitost měla širší přesah – výrazně pomohla prezentaci Úřadu a posílila jeho respekt ve společnosti. A také ukázala, že ochranu osobních údajů musí respektovat i státní instituce.“

V roce 2001 se rozběhly první kontroly po jmenování inspektorů a ÚOOÚ začal navazovat mezinárodní spolupráci. Úřad rovněž začal upozorňovat na některé nedostatky v právním prostředí a na pokusy konkrétních subjektů obcházet zákon. Klíčovou roli sehrál ÚOOÚ i při novelizaci zákona č. 101/2000 Sb., která posílila jeho nezávislé postavení a rozšířila jeho pravomoci do oblasti elektronického podpisu, přičemž tato kompetence od roku 2004 přešla na tehdejší Ministerstvo informatiky. Česká republika ratifikovala Úmluvu Rady Evropy

č. 108 z 28. ledna 1981 o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů, včetně klíčového protokolu, což vytvořilo základ evropského práva na ochranu dat.

Česká republika součástí Evropské unie

Rok 2004 znamenal pro existenci Úřadu zásadní posun. Vstup České republiky do Evropské unie potvrdil povinnost harmonizace pravidel ochrany osobních údajů a Úřad se plně začlenil do evropských dozorových struktur. ÚOOÚ byl v tomto roce také organizátorem mezinárodní konference Rady Evropy pod názvem *Práva a povinnosti subjektů údajů*. Nově byly

Setkání v souvislosti s výročím 25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů, Praha 13. 11. 2025

Úřadu svěřeny kompetence v oblasti dohledu nad šířením obchodních sdělení a ochrany rodných čísel podle novely zákona o evidenci obyvatel. Úřad vystupoval proti rostoucímu využívání kamerových systémů bez právního rámce a proti zneužívání veřejně přístupných registrů. Varoval rovněž před narůstajícími riziky v oblasti telekomunikací.

Novým předsedou ÚOOÚ byl jmenován **RNDr. Igor Němec**. Jak vzpomíná na své začátky? „Když jsem nastoupil do Úřadu, neexistovaly sociální sítě a možnost fotit mobilem byla v plenkách. Přesto ale velká témata existovala. Jedním z nich byl rozvoj kamerových systémů a podceňování této problematiky ze stran státních orgánů. Nemálo pokut směřovalo právě do státní sféry. Jsem ale hrdý, že Úřadu nikdy nebylo vytknuto, že by se nechoval nezávisle.“

Kamerový systém, Evropský soudní dvůr a příspěvek Úřadu k evropské judikatuře

Igor Němec jako první v historii Úřadu obhájil své předsednictví. Když byl požádán, aby si vybavil nějakou významnou kauzu, upozornil na událost týkající se kamerového systému,

která přispěla k Evropské judikatuře. „Jednalo se o kontrolu, kdy v době od 5. října 2007 do 11. dubna 2008 občan nainstaloval a provozoval kamerový systém umístěný pod římsou střechy domu své rodiny. Kamera snímala vstup do tohoto domu, veřejnou ulici a vstup do protějšího domu. Na základě stížnosti, že občan monitoruje i vchod u protějšího domu, Úřad konstatoval, že došlo ke zpracování osobních údajů nad rámec ochrany majetku a uložil občanovi pokutu. Ten se odvolal k Městskému soudu a po zamítnutí podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který učinil dotaz k Evropskému soudnímu dvoru. Soudní dvůr dal českému Úřadu za pravdu. Tím tedy Úřad přispěl k Evropské judikatuře, podle které byly dále posuzovány obdobné případy i v ostatních zemích EU.“

V roce 2007 Úřad obdržel prestižní Evropskou cenu za nejlepší službu veřejnosti v oblasti ochrany osobních údajů od agentury na ochranu dat v Madridu. Převzal také cenu za nejlepší projekt v oblasti vzdělávání v ochraně osobních údajů, který byl na tři roky rovněž akreditován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

Roku 2009 přispěl Úřad k legislativním změnám v oblasti trestního práva, když bylo neoprávněné zpracování údajů nově definováno jako trestný čin. V období předsednictví České republiky EU byl Úřad pořadatelem XIX. mezinárodního semináře řešení případů za účasti zástupců evropských dozorových úřadů.

e-Government a systém ORG

V rámci elektronizace veřejné správy (e-Government) byl ÚOOÚ v roce 2010 pověřen provozováním systému ORG, důležité součásti základních registrů. Základním smyslem Informačního systému ORG bylo podporovat v celém systému základních registrů ochranu osobních údajů, a to cestou náhrady dosavadního používání rodného čísla jako univerzálního identifikátoru fyzické osoby systémem bezvýznamových identifikátorů. Ve stejném roce Úřad uspořádal celoevropskou Konferenci evropských komisařů ochrany dat a soukromí.

Rok 2015 proběhl ve znamení příprav na zásadní reformu ochrany dat, jež spočívala v přijetí obecného nařízení (GDPR). Úřad intenzivně poskytoval metodickou podporu správcům a zpracovatelům osobních údajů.

Novou předsedkyní Úřadu byla v roce 2015 jmenována **JUDr. Ivana Janů**. „Na dobu pěti let, kdy jsem stála v čele Úřadu, vzpomínám jako na období, kdy jsem pracovala ve svém životě snad nejintenzivněji,“ svěřuje se Ivana Janů. „Agenda úřadu pro mne byla velmi komplikovaná, a to i přesto, že jsem měla značnou praxi z práce na Ústavním soudu. Navíc jsme posuzovali náročné technologie ve věku digitalizace, a aby jim člověk porozuměl, bylo nutné se hodně učit.“

GDPR

Rok 2018 byl pro Úřad přelomový. Dne 25. května vstoupilo v účinnost GDPR a Úřad získal nové významné kompetence. 24. dubna 2019 byl schválen zákon č. 110/2019 Sb.,

Setkání v souvislosti s výročím 25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů, Praha 13. 11. 2025

Setkání v souvislosti s výročí 25 let činnosti Úřadu pro ochranu osobních údajů, Praha 13. 11. 2025

o zpracování osobních údajů, který představuje zejména adaptaci českého právního řádu na GDPR a transpozici tzv. trestněprávní směrnice.

Úřad v souvislosti s adaptací, na základě změnového zákona č. 111/2019 Sb., také získal novou působnost v řízeních podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Šlo o zcela novou agendu, pro kterou bylo třeba najít kvalifikované pracovní síly, okamžitě se v ní zorientovat a začít kvalitně a včas rozhodovat.

COVID-19 a digitální stopy pod veřejnou informační kontrolou

Celosvětová pandemie COVID-19 přinesla opět zcela nové výzvy. Při zpracování osobních údajů Úřad dohlížel na dodržování pravidel při trasování kontaktů a zpracování zdravotních údajů a poskytoval podporu např. zaměstnavatelům. Velké úsilí Úřad věnoval také tomu, aby došlo k vyvažování mimořádných opatření s právem na soukromí tak, aby bylo chráněno v maximální možné míře.

Předsedkyně Úřadu JUDr. Ivana Janů na turbulentní dobu vzpomíná: „Úřad prosazoval názor, že nové aplikace využívající naše digitální stopy by měly být důsledně pod veřejnou informační kontrolou a omezeny na dobu nezbytně nutnou. Po skončení aktuální hrozby by stát měl ustoupit od podpory sledovacích aplikací a data nevyužitá epidemiologi by měla být smazána. Pro další vědecký výzkum by měla být použita data agregovaná či anonymní, jen tak by podle názoru Úřadu bylo možné zabránit jejich potenciálnímu zneužití.“

V roce 2020 se stal novým předsedou Úřadu Mgr. Jiří Kaucký, který aktuálně vykonává své druhé funkční období. V rámci podpory vzdělávání v ochraně osobních údajů Úřad od roku 2023 obnovil pravidelné odborné semináře zaměřené především na pověřence pro ochranu osobních údajů, které jsou dostupné jak online, tak prezenčně.

Nejvyšší pokuta v historii Úřadu, zásadní výzvy v oblasti digitální ekonomiky

Rok 2024 přinesl dosud nejvyšší pokutu v historii Úřadu. Jednalo se o pokutu ve výši 351 milionů korun udělenou antivirové společnosti za neoprávněné zpracování dat uživatelů. V roce 2025 Úřad otevřel další témata zpracování osobních údajů v rámci věrnostních programů, téma modelu *pay or consent* či riziková zpracování biometrických údajů ve veřejném i soukromém sektoru.

Roky 2024 a 2025 přinesly velké výzvy v oblasti digitální ekonomiky, které budou mít zásadní vliv na chod Úřadu a ochranu soukromí v příštích letech. Zcela nové formy zpracování osobních údajů včetně zapojení AI budou vyžadovat mimořádné úsilí, aby ochrana osobních údajů neztratila krok s dobou a tím i svoji relevanci a naše společnost zůstala společností svobodných tvořivých lidí s vlastním názorem, kteří se nedají manipulovat.

I. Ochrana osobních údajů (GDPR)

V oblasti ochrany osobních údajů zastává Úřad pro ochranu osobních údajů (ÚOOÚ) roli dozorového ústředního správního úřadu. Jak samotné obecné nařízení (GDPR), tak české národní právo skýtá Úřadu širokou škálu nástrojů, které využívá při své činnosti. Tyto nástroje či pravomoci jsou podle své povahy vyšetřovací (čl. 58 odst. 1 GDPR) a nápravné (čl. 58 odst. 2 GDPR). Vyšetřovací pravomoci jsou užívány ke zjištění skutkového stavu věci, nápravné pravomoci jsou aplikovány v případech porušení ochrany osobních údajů za účelem dosažení stavu souladného s GDPR.

K vyšetřovacím nástrojům náleží zejména pravomoc provádět audity (v českém právním řádu se jedná o výkon kontroly dle kontrolního řádu) či pravomoc nařídit správci a zpracovateli poskytnutí potřebných informací. Mezi pravomoci nápravné patří pravomoc nařídit správci či zpracovateli uvést operace zpracování do souladu s GDPR, pravomoc uložit správní pokutu nebo napomenutí či pravomoc uložit dočasné omezení zpracování osobních údajů (v kontextu českého právního řádu se jedná o vydání předběžného opatření). Co se týče praktického uplatnění některé z pravomocí, kterými Úřad disponuje, je zcela na jeho rozhodnutí, který z nástrojů vyhodnotí jako nejvhodnější.

Dozor nad zpracováním osobních údajů je prováděn jednak na základě stížností subjektů údajů, jednak na základě vlastních poznatků Úřadu. Každá stížnost je Úřadem ve vhodné míře šetřena [čl. 57 odst. 1 písm. f) GDPR]. Stížnost na zpracování osobních údajů však musí splňovat jisté náležitosti. Předně musí subjekt údajů tvrdit, že jsou konkrétním způsobem dotčena jeho práva ve smyslu GDPR. Jedná se většinou o situace, kdy si subjekt údajů stěžuje na neoprávněnost zpracování osobních údajů správcem, na nedostatečné informování správce o zpracování osobních údajů či na nedostatečnou reakci správce na žádost o přístup k osobním údajům subjektu. Ze stížnosti musí být zároveň patrné, že ji činí dotčený subjekt údajů, proto stížnost musí naplňovat definici podání dle § 37 správního řádu.

Pokud stížnost tyto náležitosti neobsahuje, Úřad ji považuje za podnět. Podnětem je také sdělení podatele poukazující na konkrétní zpracování osobních údajů, jež není v souladu s GDPR, aniž by však takovým zpracováním byla dotčena jeho práva vyplývající z GDPR. Z povahy věci pak podatel nemá práva stěžovatele vyplývající z čl. 77 a 78 GDPR. Úřadu jsou postupovány rovněž stížnosti týkající se tzv. přeshraničního zpracování osobních údajů (čl. 4 bod 23 GDPR). Jedná se o případy, kdy se subjekt údajů nacházející se v jiném členském státě EU cítí dotčen na svých právech zaručených GDPR zpracováním osobních údajů prováděným správcem, jenž má hlavní provozovnu na území ČR. Stížnosti týkající se přeshraničního zpracování osobních údajů jsou pak předávány příslušnému zahraničnímu dozorovému úřadu. Většinou se jedná o globální technologické společnosti provozující sociální sítě zpravidla se sídlem v Irsku.

K řešení stížností často dostačuje dopis Úřadu správci podle čl. 58 odst. 1 písm. d) či čl. 58 odst. 2 písm. a) GDPR, kterým je na případný problém upozorněn. Správce poté obvykle sám zjedná nápravu, čímž je předmět stížnosti vyřešen. Z vlastní iniciativy Úřad zahajuje šetření v návaznosti na kontrolní plán, na základě vlastního monitoringu veřejného pro-

storu nebo v důsledku obdržení podnětů. Kontrolní plán je roční a Úřad jeho rámcové zaměření zveřejňuje.

I.1 Kontrolní činnost

Kontrolní činnost vykonává Úřad dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Smyslem kontroly je zjištění skutkového stavu věci, přičemž prakticky se jedná o zjištění, jak probíhá předmětné zpracování osobních údajů, jaká jsou jeho organizační a technická nastavení a jaké je zabezpečení osobních údajů. Ke kontrole Úřad přistupuje v případech, kdy existuje podezření na rozsáhlé systémové pochybení.

Výsledkem kontroly je kontrolní protokol, který zachycuje zjištěný stav věci s uvedením nedostatků a označením porušených právních předpisů (kontrolní zjištění). Kontrolní protokol není rozhodnutím a nelze jím uložit žádnou povinnost kontrolované osobě spočívající například v uložení nápravného opatření nebo sankce, to lze učinit pouze ve správním řízení.

Kontrolní plán Úřadu na rok 2025 byl zaměřen na **zpracování osobních údajů ve věrnostních programech, provozování kamerových systémů, využívání dat z registrů a informačních systémů veřejné správy a zpracování osobních údajů v Schengenském informačním systému**. Spolu s dalšími evropskými dozorovými úřady se Úřad zapojil do koordinované dozorové akce *Coordinated Enforcement Framework 2025*, tentokrát se týkající postupů správců při uplatňování práva subjektu údajů na výmaz osobních údajů (tzv. práva být zapomenut). Kontrolní akce byly zahajovány v průběhu celého roku, a proto do konce roku 2025 nemohly být všechny dokončeny. O výsledcích akcí bude Úřad informovat.

Kamerový systém na letišti Václava Havla Praha

V roce 2025 Úřad ukončil kontrolu zpracování osobních údajů v souvislosti s provozováním kamerového systému na letišti Václava Havla Praha. Policie ČR pro toto zpracování v době kontroly využívala technologii automatického biometrického rozpoznávání obličejů, tzv. *facial recognition*. Rozpoznané obličeje fyzických osob zaznamenaných kamerami rozmístěnými ve veřejných i neveřejných prostorách letiště byly porovnávány se snímky obličejů osob v referenční databázi. Referenční databáze je tvořena údaji o tzv. zájmových osobách, u nichž lze důvodně předpokládat, že informace o jejich výskytu v prostorách letiště může být prospěšná pro předcházení, šetření, prověřování a vyšetřování trestných činů, nebo při pátrání po osobách. Z hlediska ochrany osobních údajů se jedná o zpracování zvláštní kategorie osobních údajů a zároveň o zpracování spadající pod úpravu dle hlavy III zákona č. 110/2019 Sb., která transponuje tzv. trestněprávní směrnici do českého právního řádu.

Úřad dospěl k závěru, že předmětné zpracování biometrických údajů je v rozporu s čl. 10 trestněprávní směrnice, neboť žádné z ustanovení zákona o Policii ČR, na která Policie ČR odkazovala z hlediska právního základu, výslovně nestanoví oprávnění zpracovávat biometrické údaje za účelem jedinečné identifikace fyzické osoby. Kontrola se zaměřila též na plnění povinnosti provedení posouzení vlivu na ochranu osobních údajů dle § 37 zákona č. 110/2019 Sb. (čl. 27 trestněprávní směrnice) a na provedení předchozí konzultace s Úřadem ve smyslu ustanovení § 38 odst. 1 písm. b) zákona č. 110/2019 Sb. (čl. 28 trest-

něprávní směrnice). S ohledem na termín spuštění systému, který předcházela nabytí platnosti a účinnosti zákona č. 110/2019 Sb., nebylo porušení těchto povinností konstatováno.

Po skončení kontroly Policie ČR informovala Úřad, že v souvislosti s přijetím novely zákona č. 110/2019 Sb. byl k 1. srpnu 2025 systém automatického rozpoznávání obličejů na letišti deaktivován a veškeré biometrické údaje smazány.

Vrchní soud v Praze v mezidobí na základě žádosti Policie ČR provoz uvedeného systému povolil usnesením datovaným 30. prosince 2025.

Přístup k záznamům osobních kamer příslušníků Policie ČR

Úřad provedl kontrolu zpracování osobních údajů v souvislosti s využíváním osobních kamer nošených na těle příslušníků Policie ČR. Toto vybavení je užíváno s odkazem na ustanovení § 62 odst. 1 zákona o Policii ČR, dle kterého „*Policie může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.*“ Způsob vybavování policistů osobními kamerami a charakter jejich využívání je dán zařazením policistů ke konkrétním útvarům a povahou jejich činnosti (např. pořizování záznamu úkonů souvisejících s podezřením ze spáchání trestného činu, monitoring ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti uživatele za účelem získávání podkladů pro zahájení trestního, přestupkového nebo jiného řízení). Zpracování osobních údajů v rámci pořizování záznamů prostřednictvím osobních kamer i při dalším nakládání s těmito záznamy může probíhat jak v režimu upraveném GDPR, tak v režimu upraveném v hlavě III zákona č. 110/2019 Sb.

V rámci kontroly bylo zjištěno, že Policie ČR nezajistila striktní dodržování povinnosti automatizovaného pořizování záznamů o přístupu, tzv. logování, všemi organizačními články a útvary ve vztahu k nahrávkám pořízeným prostřednictvím osobních kamer. V praxi to znamenalo, že mohlo docházet ke zpřístupnění těchto nahrávek, aniž by existovaly záznamy o tom, kdo a proč tak činil. Policie ČR tím porušila povinnost vyplývající již z § 36 odst. 1 a 2 zákona č. 110/2019 Sb., čl. 25 odst. 1 GDPR a čl. 32 odst. 1 písm. d) GDPR, tedy ustanovení, která se váží ať už přímo k povinnosti provádět logování, nebo obecně k zabezpečení osobních údajů.

Vyžadování údaje o pohlaví při registraci do věrnostního programu

V roce 2025 Úřad ukončil kontrolu obchodního řetězce zaměřenou na okolnosti provozování věrnostního programu. Úřad shledal porušení zásady minimalizace dle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, dle které musí být osobní údaje přiměřené, relevantní a omezené na nezbytný rozsah s ohledem na účel, pro který jsou zpracovávány. Porušení této zásady bylo zjištěno ve vztahu k registračnímu formuláři, v němž byl vyžadován údaj o pohlaví jakožto povinně vyplňovaný údaj. Zájemce o vstup do věrnostního programu zároveň neměl možnost zvolit variantu „nechci uvádět“ a byl nucen k volbě mezi možnostmi „muž“ a „žena“.

Zároveň bylo konstatováno, že kontrolovaná společnost nevhodně zvolila právní titul zpracování osobních údajů, který pro účely věrnostního programu určila jako souhlas se zpracováním osobních údajů. Úřad se zabýval povahou vztahu mezi subjekty údajů (účastníky věrnostního programu) a obchodním řetězcem a dospěl k názoru, že ze své povahy je smlouvou, neboť jeho předmětem bylo i poskytování nadstandardních služeb nedostupných osobám mimo věrnostní program. Zpracování osobních údajů členů věr-

nostního programu tak spadalo pod právní základ uvedený v čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679. V tomto kontextu bylo shledáno, že k plnění smlouvy není nezbytné zpracovávat údaj o pohlaví.

Vhodné nastavení registračního formuláře může být takové, že nebude vyžadovat údaj o pohlaví jako povinný, případně bude zákazníkům nabídnuta možnost „nechci uvádět“. Zároveň platí, že takový údaj lze zpracovávat na základě právního titulu souhlasu, avšak musí být zohledněn čl. 7 odst. 3 nařízení (EU) 2016/679, že odvolat souhlas musí být stejně snadné jako jej poskytnout, a čl. 7 odst. 4 nařízení (EU) 2016/679, který stanoví, že při posuzování toho, zda je souhlas svobodný, musí být důsledně zohledněna skutečnost, zda je mimo jiné plnění smlouvy, včetně poskytnutí služby, podmíněno souhlasem se zpracováním osobních údajů, které není pro plnění dané smlouvy nutné. Zároveň Úřad zdůrazňuje, že nelze a priori mít za to, že právním titulem pro zpracování osobních údajů účastníků věrnostních programů je souhlas nebo smlouva. Určující je vždy obsah vztahu mezi subjektem údajů a správcem.

Docházkové systémy využívající biometrické osobní údaje

Úřad dokončil další z kontrol zahájených v rámci širší akce zaměřené na zaměstnanecké docházkové systémy využívající biometrické údaje. V rámci těchto docházkových systémů jsou k identifikaci nejčastěji využívány otisky prstů či snímky obličeje, které na základě čl. 9 nařízení (EU) 2016/679 podléhají zvýšené ochraně.

U jednoho ze zaměstnavatelů bylo konstatováno porušení čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, neboť v rámci docházkového systému zpracovával *hashe* otisků prstů a nedoložil, že by zpracování bylo opřeno o některou z podmínek uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679. V tomto případě opřela kontrolovaná osoba předmětné zpracování o právní základ oprávněného zájmu podle čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/679, které spočívají ve vyhovění přísným hygienickým podmínkám kladeným na pracovníky s nutností přesné a jasně prokazatelné docházky osob na pracoviště. Tato argumentace však byla Úřadem zamítnuta jako nerelevantní, neboť k monitorování odpracovaného času lze využít i jiné prostředky.

U dalšího správce provozujícího docházkový systém zpracovávající biometrické údaje bylo konstatováno porušení základní zásady minimalizace údajů dle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679, neboť kontrolovaná osoba zpracovávala v elektronickém docházkovém systému šablony otisků prstů svých zaměstnanců, přestože tyto údaje nebyly nezbytné ve vztahu k účelu evidence docházky zaměstnanců. Zaměstnavatel totiž kromě biometrického docházkového systému využívá také méně invazivní prostředky, konkrétně přístupové čipové karty a zaznamenávání času příchodu a odchodu z pracoviště personálem na recepci.

Poslední ukončená kontrola shledala u správce porušení čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, neboť kontrolovaná osoba do dne vydání kontrolního protokolu nedodala Úřadem požadované dokumenty a informace nutné k prokázání souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679.

Úřad doporučuje správcům údajů, aby před zavedením biometrických docházkových systémů důsledně posoudili nezbytnost a proporционаlnost takového řešení, zvolili právní základ odpovídající účelu zpracování a upřednostňovali méně invazivní prostředky.

Zpracování údajů v souvislosti s poskytováním realitních služeb

Úřad se zabýval porušením povinností při zpracování osobních údajů v souvislosti s poskytováním služeb v oblasti realit. Kontrolovaná osoba zajišťovala zprostředkování koupě nebo pronájmu nemovitostí a rovněž nabízela vytvoření nájemní smlouvy.

Kontrolou bylo zjištěno porušení zásady minimalizace podle čl. 5 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2016/679. Porušení se týkalo údajů, jež měly být využity pro účely přípravy nájemní smlouvy. Od zájemců o pronájem kontrolovaná osoba shromáždila soubor osobních údajů, jež zahrnoval číslo bankovního účtu a adresu trvalého bydliště. V posuzovaných případech však kontrolovaná osoba nájemní smlouvu neuzavírala, takže údaje byly zpracovávány jako nadbytečné, s výjimkou jednoho případu, kdy objednatel služby kontrolované osoby požadoval zajištění údajů pro sepsání nájemní smlouvy.

Dále došlo k nadbytečnému zpracování údaje o místě narození v rámci rezervace nemovitosti pro přípravu ověřovací doložky při ověření pravosti podpisu advokátem. Úřad shledal, že kontrolovaná osoba nemá oprávnění ověření pravosti podpisu (tzv. legalizaci) provádět. Místo narození klienta zpracovávala kontrolovaná osoba také pro identifikaci osoby dle zákona č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, při prodeji nemovitosti, nicméně kontrolující zjistili, že tento údaj požadovala nadbytečně také v případě pronájmu bytu, kdy se identifikace dle tohoto zákona neprovádí.

Ze strany kontrolované osoby bylo nadbytečné i zpracování údaje o rodinném stavu. Kontrolovaná osoba opírala zpracování o čl. 6 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) 2016/67 (oprávněný zájem), a to za účelem eliminace možných komplikací při ukončení nájmu, nicméně nepředložila žádné posouzení vhodnosti tohoto právního titulu, ani jinak neodůvodnila naplnění podmínek tohoto právního základu. Tento údaj kontrolovaná osoba využívala i za účelem přípravy a uzavření nájemní smlouvy v případě zprostředkování nájmu v režimu plnění smlouvy dle čl. 6 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2016/679. Nicméně v posuzovaných případech kontrolovaná osoba nájemní smlouvu nesestavovala a pronajímatelé po ní ani nepožadovali informace potřebné k jejímu sepsání (s výjimkou jednoho pronajímatele).

Za nezbytné Úřad rovněž nepovažoval zpracování kopie občanského průkazu, kterou měla kontrolovaná osoba předávat majiteli nemovitosti. Kontrolovaná osoba tvrdila, že účelem zpracování je ověření totožnosti v situaci, kdy při prohlídce nemovitosti nemá zájemce doklad totožnosti u sebe, a toto zpracování opírala o souhlas dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679 (souhlas). Z předložených podkladů však nevyplývalo, že by kontrolovaná osoba titul souhlasu v praxi využívala.

Vzhledem ke zjištěným okolnostem Úřad doporučuje důkladně zvážit nezbytnost zpracování jednotlivých osobních údajů a připravenost tuto nezbytnost v každém jednotlivém případě doložit. Příliš obecné nastavení procesů pro zpracování osobních údajů, které nedostatečně zohledňuje individuální případy, může vést k porušení zásady minimalizace.

Zaslání průkazů zdravotního pojištění nezletilých dětí neoprávněným příjemcům

V roce 2025 Úřad prověřoval závažná podezření na několikeré porušení důvěrnosti osobních údajů nezletilých zdravotní pojišťovnou. Jednalo se o zaslání evropského průkazu zdravotní-

ho pojištění po osvojení nezletilých pojištěnců na adresu biologického rodiče. Zdravotní pojišťovna změnila okruh adresátů, kterým zasílala průkazy tak, aby byly zasílány na adresu zákonného zástupce pojištěnce místo na adresu nezletilého pojištěnce. Zároveň ale u některých osvojených nezletilých pojištěnců nebyla aktualizována informace o osobě nového zákonného zástupce, což mělo za následek několik porušení zabezpečení osobních údajů nezletilých.

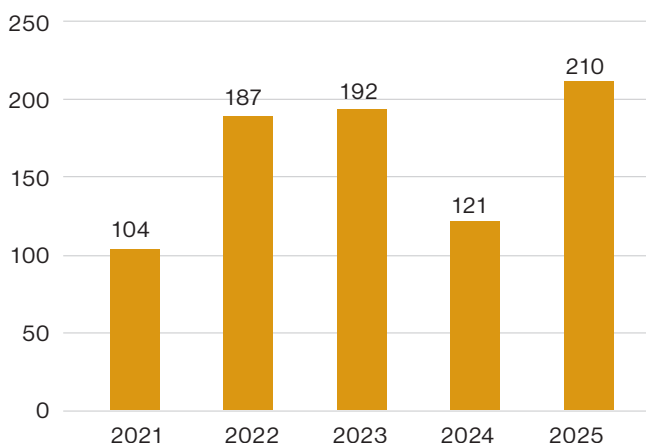
Předávání údajů státních zaměstnanců Policii České republiky

Úřad šetřil podezření na neoprávněné zpracování osobních údajů státních zaměstnanců uvedených v informačním systému o státní službě, které byly na základě dohody Ministerstvem vnitra předávány Policii České republiky. Účelem předávání údajů mělo být zajištění plnění povinnosti orgánů činných v trestním řízení informovat služební úřad státního zaměstnance, že se proti němu vede trestní stíhání pro stanovený okruh trestných činů, což je důvodem pro zproštění výkonu státní služby. Úřad však shledal, že toto plošné zpracování osobních údajů státních zaměstnanců nebylo založeno na žádném z právních základů podle čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a že dotčené subjekty údajů o tomto zpracování ani nebyly informovány správcem ve smyslu čl. 14 nařízení (EU) 2016/679.

Coordinated Enforcement Framework 2025

Stejně jako v předchozích letech, také v roce 2025 se Úřad zapojil do koordinované dozorové akce Evropského sboru pro ochranu osobních údajů *Coordinated Enforcement Framework* (CEF). Společná akce se tentokrát zaměřila na postupy správců při uplatňování práva subjektu údajů na výmaz osobních údajů (tzv. práva být zapomenut), zakotveného v čl. 17 GDPR, jakožto jednoho z nejčastěji uplatňovaných práv ze strany subjektů údajů.

Počet stížností týkajících se práva na výmaz osobních údajů

ÚOOÚ se do projektu zapojil primárně formou dotazníkového šetření. Dotazník byl vypracován ve spolupráci se zapojenými dozorovými úřady a jako okruh adresátů bylo vybráno dvacet středních a velkých podniků provozujících internetové obchody a prodávajících zboží a služby spotřebitelům.

Vyhodnocením dotazníků Úřad odhalil potenciální výskyt nedostatků spojených s procesem vyřizování žádostí o výmaz osobních údajů, jež indikovaly možné porušení GDPR. V některých případech oslovení správci při výkonu práv subjektu údajů zřejmě nepostupovali dostatečně transparentně, neboť subjekt údajů například neinformovaly o mož-

nosti podat stížnost u dozorového úřadu a žádat soudní ochranu za situace, kdy žádosti subjektu údajů o výmaz osobních údajů nevyhověly. Nedostatky pak lze spatřovat též v omezení způsobů, kterými mohou subjekty údajů uplatnit právo na výmaz osobních údajů, či v horší dohledatelnosti informací o postupu při uplatnění práva na výmaz osobních údajů. Za potenciální nedostatek je dále možné považovat nedostatečné školení pracovníků, kteří žádosti subjektu údajů o výmaz vyřizují.

Z šetření ÚOOÚ vyplývá, že největší výzvou je pro správce ve vztahu k právu subjektu údajů na výmaz osobních údajů složitost samotného procesu výmazu v informačních

systémech s ohledem na zajištění integrity a kontinuity dat, zejména při mazání údajů ve starších informačních systémech nebo v rámci rozsáhlých cloudových řešení. Závažná je také otázka zajištění práva na výmaz ve vztahu k zálohám a následně při obnově dat ze záloh.

Na základě informací získaných šetřením se Úřad touto problematikou bude dále zabývat s eventuálním využitím svých pravomocí v případech indikujících možné porušení GDPR za účelem sjednání nápravy.

I.2 Správní řízení

Úřad vede správní řízení, a to buď řízení o nápravném opatření (v procesním režimu správního řádu), anebo řízení o přestupcích (v procesním režimu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a subsidiárně správního řádu). Jakkoliv je pro Úřad primární dosáhnout nápravy závadného stavu, v mnohých případech tak učinit nelze, neboť závadný stav již netrvá. Při stanovování sankcí Úřad vždy přihlíží ke všem okolnostem případu a není výjimkou, že v případě bagatelních porušení udělí pouze napomenutí. V případě závažných, úmyslných a systémových pochybení však Úřad sahá i k udělení sankcí, které mohou v odůvodněných případech dosahovat stovek miliónů korun.

Správní řízení Úřad zahajuje v případech, kdy je skutkový stav dostatečně jasný (např. vyplývá ze stížnosti), nebo mu předcházelo provedení kontroly, která dostatečně objasnila skutkové okolnosti zpracování osobních údajů.

Neoprávněné zpřístupnění údajů klientů realitního zprostředkovatele

V roce 2025 Úřad udělil dvěma společnostem pokuty ve výši 3 194 000 Kč a 99 000 Kč v případě týkajícím se zpřístupnění osobních údajů klientů realitní společnosti jiné společnosti, která těmto klientům následně nabízela finanční produkty. Obě společnosti toto zpracování osobních údajů zakládaly na právním základu souhlasu dle čl. 6 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2016/679. Dle čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 nicméně platí, že „pokud je zpracování založeno na souhlasu, musí být správce schopen doložit, že subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů.“ Obviněné společnosti však doložily pouze zlomek Úřadem požadovaných souhlasů, a to formou čestných prohlášení subjektů údajů.

Úřad shledal společnosti vinnými z porušení čl. 7 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 a z porušení čl. 5 odst. 2 nařízení (EU) 2016/679, dle kterého musí být správce schopen doložit soulad jím prováděného zpracování osobních údajů se základními zásadami dle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení. Žádná ze společností nedoložila, že by dotčeným subjektům údajů poskytla informace o prováděném zpracování osobních údajů.

Uvedený případ ilustruje jeden ze základních principů nařízení (EU) 2016/679, kterým je odpovědnost správce osobních údajů za jejich zpracování, spočívající též v povinnosti správce doložit soulad prováděného zpracování s tímto nařízením.

Výkon kontroly v oblasti ochrany osobních údajů

Počet zahájených kontrol	27
Počet vydaných protokolů	12
Počet ukončených kontrol	13
Počet podaných námitek dle § 13 kontrolního řádu	2
Počet vyřízených námitek (včetně předchozích let)	7
vyhověno	1
vráceno k došetření	0
částečně vyhověno	1
nedůvodné	5
Počet pravomocně uložených trestů za nesoučinnost podle kontrolního řádu	3
v celkové výši	115 000 Kč

Falešný souhlas se zpracováním osobních údajů

V rámci správního řízení Úřad uznal investiční společnost vinnou tím, že po dobu téměř dvou let zpracovávala osobní údaje subjektů údajů v rozsahu jméno, příjmení a telefonní číslo, aniž by disponovala zákonným důvodem zpracování. Společnost tím porušila základní zásadu stanovenou v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, tedy že osobní údaje musí být ve vztahu k subjektu údajů zpracovávány zákonným způsobem. Za tento přestupek byla uložena pokuta ve výši 96 000 Kč.

Investiční společnost telefonicky nabízela investice, k čemuž Úřad obdržel stížnosti subjektů údajů, které rozporovaly, že by společnosti souhlas s takovým zpracováním udělily. Úřad zahájil řízení a společnost vyzval k doložení souhlasů. Investiční společnost tvrdila, že dotčené subjekty údajů souhlas poskytly jiné společnosti, jíž zároveň poskytly souhlas s poskytnutím osobních údajů třetím subjektům, např. bankám, telekomunikačním operátorům či marketingovým a obchodním firmám. Tento souhlas měl být subjektem údajů poskytnut prostřednictvím IP adresy.

Úřadem bylo v rámci řízení zjištěno, že souhlasy nemohly být potvrzeny, neboť uvedené IP adresy byly fiktivní. Samotné souhlasy navíc nesplňovaly podmínky nastavené čl. 4 odst. 11 a čl. 7 nařízení (EU) 2016/679, neboť byly udělovány pro více účelů a subjekty údajů neměly možnost svobodně zvolit, který účel přijmou.

Porušení zákazu zveřejnění informací umožňujících zjištění totožnosti poškozeného

V roce 2025 se Úřad zabýval případy zveřejňování osobních údajů obětí závažné trestné činnosti v mediálním prostoru, a to v obrazové a audiovizuální podobě. Dle § 8b trestního řádu však nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného. Porušení tohoto zákazu je Úřad kompetentní trestat na základě § 61 zákona o zpracování osobních údajů.

Úřad zahájil dvě řízení, v jejichž rámci prošetřoval porušení zákazu ze strany médií. V jednom z případů došlo k pořízení fotografie se jmény obětí uvedenými v soudem vydaném usnesení a následně k jejímu zveřejnění na internetu ve fotogalerii článku o průběhu hlavního líčení ve věci trestného činu spáchaného na těchto osobách. Ve druhém případě byl realizován přímý internetový přenos z vyhlášení rozsudku v trestní věci, přičemž došlo i k odvysílání jmen a dat narození obětí. Úřad dospěl k závěru, že takové zveřejnění bylo v obou případech v rozporu s citovaným zákazem. S ohledem na zjištěná porušení Úřad v obou případech přistoupil k uložení sankce, která v roce 2025 ještě nenabyla právní moci.

V této souvislosti Úřad zdůrazňuje, že při zpracování osobních údajů obětí trestné činnosti je nezbytné postupovat s maximální obezřetností a dbát na to, aby nedocházelo k prohlubování již vzniklé újmy způsobené trestným činem, nebo ke vzniku újmy druhotné.

Nadměrné využívání aplikace

Úřad se zabýval nadměrným využíváním aplikace některých základních a středních škol, určené pro žáky a jejich rodiče. V rámci aplikace docházelo ze strany zástupců škol k rozšiřování informací o dění ve městě, které však dostatečně nesouvisely s plněním úkolů škol

v oblasti vzdělávání podle příslušných právních předpisů. Úřad dospěl k závěru, že takové zpracování osobních údajů nelze založit na žádném z právních základů uvedených v čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679, a je tudíž nezákonné. S ohledem na to, že se jednalo o orgán veřejné moci, nemohl Úřad správci udělit pokutu, pouze shledal porušení nařízení (EU) 2016/679.

Osobní údaje nedostatečně chráněné statutárním městem

Úřad řešil nález rozsáhlé dokumentace statutárního města obsahující osobní údaje, včetně zvláštních kategorií osobních údajů, na skládce odpadů. K tomu došlo v důsledku nesprávné manipulace s dokumenty určenými k likvidaci, jež byly součástí správních spisů. Úřad shledal, že statutární město porušilo několik povinností stanovených nařízením (EU) 2016/679, spočívajících v neohlášení porušení zabezpečení osobních údajů, v nevevzení dokumentace vzniklých porušení zabezpečení osobních údajů a v neprovádění pravidelných školení ohledně zabezpečení osobních údajů.

Vzhledem k tomu, že se jednalo o orgán veřejné moci, nemohl Úřad udělit správci pokutu, pouze shledal porušení nařízení (EU) 2016/679.

Porušení zabezpečení údajů o zdravotním stavu

Úřad se často potýká s případy porušení zabezpečení osobních údajů ve zdravotnictví. Údaje o zdravotním stavu jsou podle čl. 9 odst. 1 nařízení (EU) 2016/679 jednou ze zvláštních kategorií osobních údajů, s jejichž zpracováním jsou spojena závažnější rizika pro subjekty údajů. V případě porušení jejich zabezpečení je tak poměrně vysoká pravděpodobnost vzniku ohlašovací povinnosti správce vůči Úřadu podle čl. 33 nařízení (EU) 2016/679, jakož i vzniku oznamovací povinnosti vůči dotčenému subjektu údajů podle čl. 34 nařízení (EU) 2016/679. V Úřadem projednaném případě poskytovatel zdravotních služeb opomněl ohlašovací povinnost ve dvou případech neoprávněného nahlížení do zdravotnické dokumentace. Na základě této skutečnosti jej Úřad shledal vinným ze spáchání přestupků.

S ohledem na to, že se jednalo o orgán veřejné moci, Úřad nemohl udělit správci pokutu, pouze shledal porušení nařízení (EU) 2016/679.

Opožděná likvidace záznamů odposlechů

Předseda Úřadu svým rozhodnutím potvrdil předchozí rozhodnutí Úřadu navazující na závěry kontroly provedené ve věci Úřadem, jímž byla Ministerstvu vnitra uložena pokuta ve výši 3 740 000 Kč, a to za spáchání přestupků podle § 63 odst. 1 písm. g) a § 63 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb.

Skutkové podstaty uvedených přestupků naplnila Policie České republiky (Policie), která především nepřijala závazný interní akt řízení, jímž by byla stanovena jasná kritéria postupu při přezkumu dodržování lhůt pro výmaz osobních údajů ze záznamů odposlechů v případech předpokládaných ve větě první § 88 odst. 7 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Stejně tak Policie nepřijala žádná jiná dostatečně konkrétní systémová pravidla či metodické pokyny pro uvedené případy, navíc nepoužívala evidenci či nástroje umožňující úplný dohled nad plněním zákonných povinností výmazu. Policie tedy nezavedla odpovídající opatření nezbytná pro posouzení, zda má dojít k návrhu na likvidaci podle § 88 odst. 7 zákona č. 141/1961 Sb., ani opatření nezbytná pro realizaci navazujících procesů. Takto Policie v rozporu s ustanovením § 32 odst. 2 písm. c) zákona

Účastníci plenárního zasedání Evropského sboru pro ochranu osobních údajů, Brusel, 2. 12. 2024. Bliže kap. I.8.

č. 110/2019 Sb. nepřijala technická a organizační opatření s cílem omezovat zpracování osobních údajů, které není nezbytné kvůli době jejich uložení, čímž byl spáchán přestupek podle § 63 odst. 1 písm. g) zákona č. 110/2019 Sb., podle něhož se právnická osoba dopustí přestupku tím, že při zpracování osobních údajů v rozporu s § 32 odst. 1 až 3 téhož zákona nepřijme technická a organizační opatření nebo nevede jejich dokumentaci.

V důsledku absence uvedených kritérií přezkumu, jak bylo předmětnými rozhodnutími Úřadu konkretizováno, pak docházelo k opožděným zničením záznamů odposlechů (resp. záznamů telekomunikačního provozu), ze kterých nebyly zjištěny skutečnosti významné pro trestní řízení. Policie tudíž, a to v rozporu s ustanovením § 25 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb. v rozhodnutích vymezených případech uchovávala osobní údaje v podobě umožňující identifikaci subjektu údajů po dobu přesahující dobu nezbytnou k dosažení účelu jejich zpracování, čímž byl spáchán přestupek podle ustanovení § 63 odst. 1 písm. c) zákona č. 110/2019 Sb., podle něhož se právnická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 25 odst. 1 písm. c) téhož zákona uchovává osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k dosažení účelu jejich zpracování.

V rámci svého postupu Úřad vycházel z toho, že odposlech telekomunikačního provozu a jeho zaznamenávání samo o sobě představuje jeden z nejhrubších zásahů do soukromí, navíc postihující i třetí osoby. Jakékoli porušení pravidel nakládání s takovými záznamy tedy hodnotil jako velmi citelné, protože tím se míra zásahu do soukromí dále prohlubuje.

Neoprávněné nakládání s rodnými čísly

Úřad svým rozhodnutím v konečném výsledku uložil jedné společnosti pokutu ve výši 7 500 000 Kč, a to za spáchání přestupku podle § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů. Přestupek spočíval ve využívání 427 300 rodných čísel vlastníků nemovitých věcí obviněnou společností, aniž by pro toto využití rodných čísel svědčil některý z právních titulů uvedených v § 13c odst. 1 zákona č. 133/2000 Sb.

Ohledně naplnění základního znaku skutkové podstaty přestupku upravené v ustanovení § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb., tj. neoprávněného využívání rodného čísla, je třeba připomenout ustanovení § 13a písm. g) zákona č. 133/2000 Sb., z něhož je patrné, že tzv. využíváním rodných čísel se rozumí jejich „shromažďování, vedení nebo zpracování jiným způsobem.“ Z uvedeného vymezení je zřejmé, že k naplnění pojmu plně postačuje pouhé uložení rodných čísel, stejně tak z hlediska naplnění skutkové podstaty přestupku upravené v ustanovení § 17e odst. 1 písm. b) zákona č. 133/2000 Sb. není relevantní původ uchovávaných a shromažďovaných rodných čísel.

Dále je nutno upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 198/2015-60 ze dne 20. září 2016, podle něhož je možno pro výklad zákona č. 133/2000 Sb. subsidiárně aplikovat legislativu týkající se zpracování osobních údajů. Definice tzv. zpracování uvedená v čl. 4 písm. 2) nařízení (EU) 2016/679 i v ustanovení § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, účinného v době vyhlášení předmětného rozsudku, pak do demonstrativního výčtu operací podléhajících definici zpracování zařazuje i shromáždění a uložení.

Pro úplnost je nutno zdůraznit, že v řešeném případě bylo doloženo i následné aktivní a účelové nakládání s rodnými čísly ze strany obviněné společnosti.

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ V OBLASTI OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Počet zahájených správních řízení	23
Počet vydaných rozhodnutí	19
Počet pravomocně ukončených správních řízení o přestupku	15
počet pokut	7
v celkové výši	14 671 000 Kč
napomenutí	2
upuštěno od potrestání dle § 63 odst. 5 zákona č. 110/2019 Sb.	6
Vyřízeno postupem dle § 76 zákona č. 250/2016 Sb., dle § 65 zákona č. 110/2019 Sb., dle § 43 správního řádu	63
Počet podaných rozkladů	10
Počet vyřízených rozkladů (včetně předchozích let)	6
potvrzeno rozhodnutí I. stupně a rozklad zamítnut	2
zrušeno rozhodnutí I. stupně a vráceno k dalšímu řízení	0
zrušeno rozhodnutí I. stupně a řízení zastaveno	0
změněno rozhodnutí I. stupně	4
Počet vydaných rozhodnutí o stížnosti dle čl. 77 nařízení (EU) 2016/679	16
Počet rozkladů proti rozhodnutí o stížnosti	10
zamítnutých rozkladů	3
zrušeno a vráceno k novému projednání	1
zrušeno	0
Podněty na ochranu proti nečinnosti dle § 80 správního řádu	29
uložených opatření	10
jiná vyřízení	12

SOUDNÍ PŘEZKUM ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU V OBLASTI OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Městský soud v Praze	
Podané žaloby proti rozhodnutí o pokutě	2
Vydaná rozhodnutí	2
žaloba se zamítá	1
žaloba se odmítá	0
rozhodnutí se ruší a věc se vrací k dalšímu řízení	1
Nejvyšší správní soud	
Podané kasační stížnosti	2
Vydaná rozhodnutí	3
kasační stížnosti se zamítá	2
kasační stížnosti se odmítá	0
zrušených rozsudků Městského soudu v Praze	1
Nečinnost	
Podaných žalob proti nečinnosti	7
odmítnutých žalob, zast. řízení soudem	6
uložení povinnosti rozhodnout	6
Podaných kasačních stížností	1
zamítnutých kasačních stížností	0
zrušených rozsudků Městského soudu v Praze	1

SOUDEM VYŽÁDANÁ VYJÁDŘENÍ ÚŘADU V SOUDNÍCH ŘÍZENÍCH VE VĚCI OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ

5

Poznámka: V souvislosti s adaptací GDPR bylo do zákona č. 99/1963 Sb. vloženo ustanovení § 114a odst. 2 písm. f), podle něhož má soud zjistit názor Úřadu, pokud předmět řízení bezprostředně souvisí s otázkou ochrany osobních údajů. Uvedené ustanovení aplikují soudy i ve správním soudnictví, na základě přiměřené aplikace zákona č. 99/1963 Sb. předvídané § 64 zákona č. 150/2002 Sb.; alternativně se na Úřad obracejí se žádostí o vyjádření s odkazem na § 74 odst. 1 téhož zákona, podle něhož může předseda senátu uložit i jiným osobám nebo úřadům, aby sdělily své stanovisko ve věci.

I.3 Podněty a stížnosti

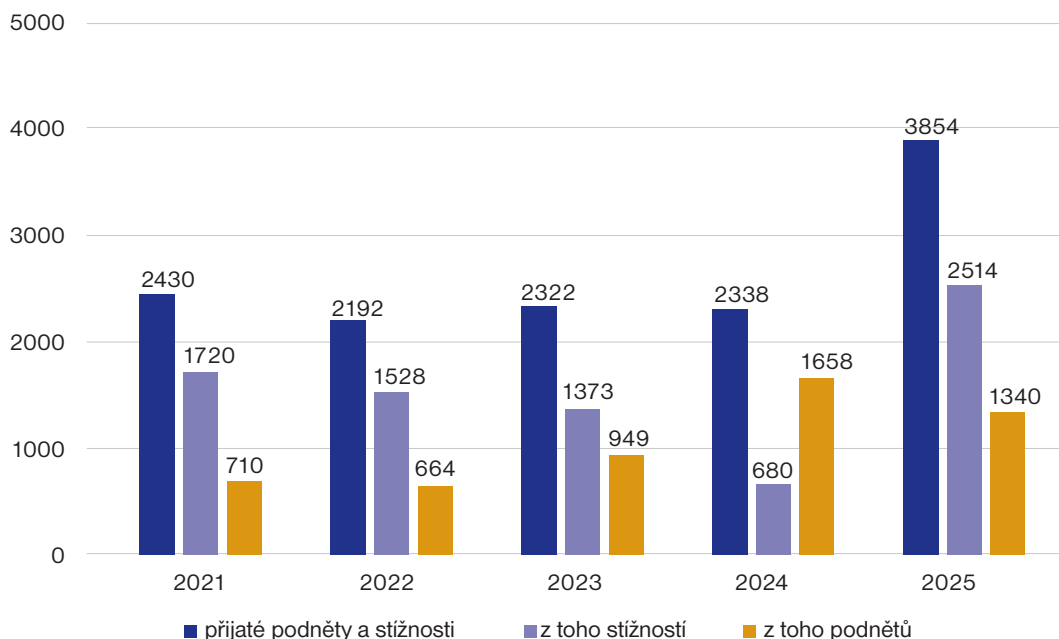
Rok 2025 byl v oblasti agendy podnětů a stížností zcela mimořádný a znamenal **bezprecedentní nárůst počtu došlých podání**. Úřad v tomto roce obdržel celkem **3 854 podnětů a stížností**, což představuje **meziroční nárůst o více než 68 %** oproti roku 2024 a zároveň nejvyšší hodnotu od účinnosti obecného nařízení. Z uvedeného počtu tvořily **stížnosti 2 514 případů, podněty pak 1 340 případů**. Výrazný nárůst došlých podání lze přičíst v části nepochybně rostoucímu povědomí veřejnosti o právech v oblasti ochrany osobních údajů, nicméně prozatím nepostihnutelnou měrou se na tomto navýšení nepochybně podílí i rozšíření využívání nástrojů umělé inteligence ze strany veřejnosti. Množství došlých podání se současně promítá v mimořádných nárocích na činnost Úřadu a jednotlivé zaměstnance, kteří se jejich vyřizováním zabývají.

Pro urychlení šetření je však klíčová i kvalita jednotlivých stížností, protože pokud z nich není zřejmý problém či to, čeho se stěžovatel domáhá, Úřad se zpravidla obrací na stěžovatele, aby tyto skutečnosti objasnil.

Zároveň platí, že práva subjektů údajů (právo na přístup, právo na výmaz a další) je prvotně nutné uplatnit u správce. Pokud se tak nestalo, je stěžovateli sděleno, že stížnost je předčasná a je třeba se nejprve obrátit na správce s žádostí o výkon některého z práv založených GDPR. Analýza stížností a částečně i podnětů ukazuje na aktuální trendy v oblasti ochrany osobních údajů, které ilustrují následující témata.

Rok 2025 zároveň přinesl **další nárůst judikturních požadavků**, které se bezprostředně promítají ve způsobu a rychlosti vyřizování došlých podnětů a stížností. Soudní rozhodovací praxe v posledních letech postupně **posiluje procesní práva stěžovatelů, čímž dochází k dalšímu navyšování nároků** na vyřizování stížnostní agendy. V důsledku toho se agenda stížností stává nejen věcně, ale i procesně výrazně náročnější. Vzhledem ke skutečnosti, že ÚOOÚ je za účelem zjištění skutkové stavu v jednotlivých případech nucen se obracet na dotčené správce, popř. podatele, a to i opakovaně, a dále s ohledem na mimořádný nárůst počtu podání a jejich složitost, je **se současnými personálními kapacitami ÚOOÚ objektivně vyloučeno**, aby mohlo být o všech stížnostech rozhodováno v soudu požadovaných lhůtách.

Vývoj počtu stížností a podnětů v letech 2021–2025

Stížnosti na blokaci účtů na sociálních sítích

V roce 2025 se stěžovatelé opakovaně obraceli na Úřad se stížnostmi, v nichž namítali neoprávněnou blokaci jejich účtu vedeného na sociální síti spojenou se ztrátou přístupu k jejich osobním údajům (fotografiím, audiovizuálním záznamům apod.) K dané problematice se vztahuje nařízení (EU) 2022/2065 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES a nařízení o digitálních službách (*Digital Services Act*, DSA), které mimo jiné zavádí povinnost platform informovat uživatele o důvodech blokace a umož-

ňuje uživatelům odvolání proti rozhodnutí o blokaci. Do českého právního řádu mělo být nařízení (EU) 2022/2065 implementováno prostřednictvím návrhu zákona o digitální ekonomice, který však do konce roku 2025 nebyl přijat.

Posouzení, zda ze strany provozovatele sociální sítě došlo k zablokování účtu oprávněně či neoprávněně, není v působnosti Úřadu. Z hlediska věcné působnosti ve vztahu k GDPR je relevantní posouzení možného porušení práva subjektu údajů dle čl. 22 GDPR, tedy práva nebýt předmětem žádného rozhodnutí založeného výhradně na automatizovaném zpracování bez lidského přezkumu, a zejména zda správce osobních údajů, tj. provozovatel konkrétní sociální sítě, umožňuje výkon práv subjektu údajů dle GDPR. V konkrétních případech Úřad posuzoval, zda správce adekvátně reagoval na žádost o přístup k osobním údajům dle čl. 15 GDPR, včetně práva na kopii údajů, a zda subjektům údajů usnadňuje výkon jejich práv. V případě podezření na porušení GDPR, s ohledem na sídlo správců – provozovatelů sociálních sítí, Úřad předával stížnost prostřednictvím Systému pro výměnu informací o vnitřním trhu (IMI) příslušnému vedoucímu dozоровému úřadu v daném členském státě EU.

Zpracování osobních údajů soudy v rámci jejich rozhodovací činnosti

Na Úřad se často obrací osoby se stížnostmi na zpracování osobních údajů ze strany soudů. Často se jedná o zveřejňování osobních údajů v insolvenčním rejstříku. Úřad však jako dozоровý orgán pro zpracování osobních údajů není dle čl. 55 odst. 3 GDPR příslušný k doзору nad operacemi zpracování, které provádějí soudy jednající v rámci svých soudních pravomocí. Zpracování osobních údajů soudy je upraveno zákonem č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích. Dle tohoto zákona sleduje soulad postupu soudu s právními předpisy při zpracování osobních údajů v rámci rozhodovací činnosti soudu orgán k tomu určený. Takovým orgánem je příslušnému soudu nadřazený soud, v případě Nejvyššího soudu, Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu se jím rozumí zaměstnanec určený jeho předsedou. Zjistí-li orgán nedostatky, vyrozumí o tom příslušného správce nebo zpracovatele a uvede, jak je napravit. Stejně tak Úřad není dozоровým orgánem v případě zpracování osobních údajů státním zastupitelstvím při výkonu jeho vyšetřovací činnosti.

Úřad je tak v těchto situacích povinen postoupit stížnost příslušnému soudu, o čemž stěžovatele informuje. Naopak v působnosti Úřadu je například dozor nad zpracováním osobních údajů zaměstnanců soudů.

Zpracování osobních údajů ve školství

V roce 2025 narostl počet stížností týkajících se zpracování osobních údajů školami v souvislosti s konáním tzv. případových konferencí. Stěžovatelé – zákonní zástupci dětí obvykle namítali předání jejich osobních údajů a údajů dětí osobám přítomným na takovém typu setkání, například zřizovateli školy, facilitátorovi nebo moderátorovi. Tento typ stížností je obvykle důsledkem sporu mezi školou a zákonnými zástupci v přístupu k dítěti. Úřad se při svých šetřeních zaměřuje zejména na to, zda školy disponují pro zpřístupnění osobních údajů zainteresovaných osob právním důvodem dle GDPR a jak plní svou informační povinnost.

Stížnosti na zaměstnavatele

V roce 2025 Úřad obdržel řadu stížností uchazečů o zaměstnání směřujících proti potenciálnímu zaměstnavateli. Stížnosti se týkají shromáždění a dalšího využití jejich osobních údajů získaných od předchozích zaměstnavatelů, především ve smyslu získávání referencí

o těchto žadatelích. Je třeba uvést, že dle § 30 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, smí zaměstnavatel v souvislosti s jednáním před vznikem pracovního poměru vyžadovat od fyzické osoby, která se u něj uchází o práci, nebo od jiných osob, jen údaje, které bezprostředně souvisejí s uzavřením pracovní smlouvy. Dle čl. 6 odst. 1 písm. b) GDPR je správce oprávněn zpracovávat osobní údaje subjektu údajů bez jeho souhlasu, je-li to nezbytné pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost subjektu údajů.

Úřad v každém konkrétním případě posuzoval, zda rozsah osobních údajů získaných potenciálním zaměstnavatelem od předchozího zaměstnavatele byl v souladu s účelem zpracování a zásadou minimalizace údajů, tedy zda se jednalo o zpracování nezbytně nutných údajů bezprostředně souvisejících s uzavřením pracovní smlouvy.

Zpracování osobních údajů společenstvem vlastníků jednotek a bytovým družstvem

V posledních letech se množí stížnosti na správce údajů, jimiž jsou společenství vlastníků jednotek (SVJ) nebo bytová družstva. Jedná se především o využívání e-mailových kontaktů členů, kteří je zpravidla poskytují v rámci běžné komunikace s SVJ nebo družstvem. Pokud nakládání s e-mailovými adresami není upraveno ve stanovách, správce obvykle zpracovává e-mailový kontakt na základě svého oprávněného zájmu za účelem další vzájemné komunikace. V takových případech má člen právo vznést námitku proti tomuto zpracování. Správce je povinen námitku řádně vyřídit, což zahrnuje i prokázání důležitých oprávněných důvodů pro zpracování, které převažují nad zájmy, právy a svobodami člena, nebo doložení, že zpracování je nezbytné pro určení, výkon či obhajobu právních nároků. O výsledku musí správce člena informovat. Pokud tyto důvody neprokáže, nesmí údaje nadále zpracovávat.

V praxi však správci tento postup často nedodržují, na námitku nereagují vůbec, nebo její vyřízení neodpovídá požadavkům GDPR. Úřad proto správce upozorňuje na možné porušení GDPR a poskytuje jim poučení o správném postupu.

Zpracování osobních údajů v registrech dlužníků

Úřad se v průběhu roku opakovaně zabýval podáním osob v postavení dlužníků, která lze z hlediska obsahu rozdělit do několika okruhů. První okruh tvoří stížnosti směřující proti vedení osoby stěžovatele jako dlužníka v bankovních či nebankovních registrech. Úřad se v mnoha případech setkává s nesprávnou interpretací vybraných práv subjektu údajů upravených GDPR, zejména práva na výmaz podle čl. 17, na jejímž základě je dovozováno, že uplatněním tohoto práva přestanou být stěžovatelé vedeni jako dlužníci v příslušných registrech. Tato podání jsou většinou založena na předpokladu, že evidence v příslušných registrech vyžaduje souhlas subjektu údajů a že její existence bez takového souhlasu představuje porušení právních předpisů. V těchto případech Úřad informuje stěžovatele o zákonných důvodech zpracování osobních údajů v registrech a o omezeních práva na výmaz.

Druhý okruh představují podání směřující proti bankovním či nebankovním institucím z důvodu neprovedení oprávněného výmazu nebo opravy údajů vedených ve shora zmíněných registrech. Úřad standardně upozorňuje podatele, že odpovědnost za evidenci a aktualizaci údajů náleží příslušným správcům registrů (např. Nebankovní registr klient-

ských informací nebo Bankovní registr klientských informací), na které je třeba se v první fázi obracet. Současně jsou stěžovatelé informováni o zákonných lhůtách uchovávání údajů o spotřebitelských závazcích v registrech a o právních předpisech, které taková zpracování upravují.

Třetí okruh stížností tvoří podání týkající se sporů o vznik dluhu, platnost smlouvy či tvrzení o možném zneužití identity za účelem uzavření smlouvy. V případech, kdy je jako příčina vzniku smluvního závazku uváděno zneužití identity subjektu údajů, Úřad podatelům doporučuje obracet se primárně na orgány činné v trestním řízení, neboť předmětné jednání může vykazovat znaky trestného činu. V odůvodněných případech Úřad posuzuje, zda okolnosti umožňují, aby uplatnil své dozorové pravomoci v oblasti ochrany osobních údajů.

Úřad rovněž eviduje podání, v nichž stěžovatelé namítají předání jejich osobních údajů inkasním společností za účelem vymáhání pohledávek a stěžují si na následné kontaktování ze strany těchto společností. Inkasní společnosti v dané situaci většinou vystupují v postavení zpracovatelů a osobní údaje zpracovávají na základě uzavřené zpracovatelské smlouvy se správcem osobních údajů (věřitelem). Předání osobních údajů dlužníka věřitelem inkasní společnosti v rozsahu nezbytném k vymáhání pohledávky obecně nepředstavuje porušení povinností správce či zpracovatele při zpracování osobních údajů.

V působnosti Úřadu však není posouzení existence konkrétní pohledávky, ale posouzení plnění povinností vyplývajících z právních předpisů na ochranu osobních údajů. Řešení sporu ohledně vzniku smlouvy či práv a povinností plynoucích ze smlouvy je mj. v působnosti České obchodní inspekce, která vykonává dozor v oblasti ochrany spotřebitele včetně obchodních praktik podnikatelů, případně České národní banky v oblasti pojišťovnictví a finančních služeb. Spory o existenci závazku nebo o jeho výši řeší příslušné soudy.

Zpracování osobních údajů pro novinářské účely

Úřad se v uplynulém roce zabýval podáními, v nichž stěžovatelé upozorňují Úřad na zveřejňování svých osobních údajů konkrétními jednotlivci, především blogery, youtubery, nezávislými publicisty či influencery, a to prostřednictvím podcastů, videí na online platformách, blogů na sociálních sítích nebo na nezávislých publicistických webech. Taková zveřejnění jsou často motivována snahou dotčenou osobu zesměšnit či poškodit její pověst, případně upozornit na její občanské nebo politické postoje. S obdobnými případy se Úřad setkal rovněž v souvislosti s osobními či pracovními spory, kdy jsou zmíněné komunikační kanály zneužívány k různým formám znevažování stěžovatelů.

Při posouzení těchto stížností Úřad zohledňuje relevantní judikaturu vrcholných soudů, konkrétně rozsudek Soudního dvora EU v případě Buivids ze dne 14. 2. 2019, věc C-345/17. Soudní dvůr EU v daném případě vztáhl možnost zveřejňovat informace na základě tzv. novinářské výjimky (včetně informací obsahujících osobní údaje) i na osoby, které profesionálními novináři nejsou, jako např. amatérští novináři, blogeri, youtuberi, či osoby, jež tyto informace nepublikují systematicky, ale pouze jednorázově. Soudem bylo dovozeno, že aktivita osob spočívající v činnosti, jejímž účelem je zpřístupnit veřejnosti informace, názory či myšlenky bez ohledu na způsob přenosu, naplňuje znaky žurnalistické činnosti.

Na zpracování osobních údajů za novinářským účelem je třeba aplikovat § 17 až § 23 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. V souladu s § 17 lze osobní údaje zpracovávat také tehdy, slouží-li to přiměřeným způsobem pro novinářské účely.

V případě uplatnění práva na výmaz nebo na opravu osobních údajů subjektem údajů, které jsou zpracovávány mj. pro novinářské účely, se postupuje podle jiných právních předpisů. Konkrétně podle § 82 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, § 10 a následně dle zákona č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů a § 35 a násl. zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

Úřad proto stěžovatelům primárně doporučuje využít práva dle § 22 zákona o zpracování osobních údajů a u správce (např. blogera, youtubera, nezávislého publicisty či influence-ra) vznést námitku proti předmětnému zveřejnění osobních údajů. Námitka musí obsahovat konkrétní uveřejnění osobních údajů spolu s uvedením konkrétních důvodů svědčících o tom, že v daném případě převažuje oprávněný zájem na ochraně práv a svobod dotčené osoby nad zájmem na takovém zveřejnění. Proti veškerému zveřejňování osobních údajů proto nelze vznést obecnou námitku. Byla-li námitka podána v souladu s § 22 odst. 1 zákona o zpracování osobních údajů, je správce povinen takové zpřístupnění nebo zveřejnění ukončit, pokud má za to, že subjekt údajů osvědčil, že nad zájmem na tomto zveřejnění v daném případě převažuje oprávněný zájem na ochraně práv a svobod subjektu údajů. Správce je bez zbytečného odkladu povinen informovat subjekt údajů o svém rozhodnutí. V případech, kdy jsou údaje zveřejněny za novinářským účelem, Úřad posuzuje, zda zpracování údajů splňuje požadavek přiměřenosti.

Zpracování osobních údajů v rámci zdravotnické dokumentace

V roce 2025 se Úřad věnoval stížnostem na zpracování osobních údajů zdravotnickými zařízeními. Údaje o zdravotním stavu patří mezi zvláštní kategorie osobních údajů se zvýšenou ochranou. Povinnosti poskytovatele zdravotních služeb včetně právní úpravy k vedení zdravotnické dokumentace jsou přímo upraveny zákonem č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, zdravotnická dokumentace je dále upravena vyhláškou č. 444/2024 Sb., o zdravotnické dokumentaci. Právní úprava ochrany osobních údajů pacientů se tak prolíná mezi GDPR a zdravotnickým právem. Typicky je tomu tak v případě stížnosti, v níž pacient – subjekt údajů namítá, že mu nebyl umožněn přístup k osobním údajům vedeným ve zdravotnické dokumentaci. Pro tento přístup může pacient využít svého práva na kopii zpracovávaných osobních údajů dle článku 15 odst. 3 GDPR.

V oblasti zdravotnického práva upravuje odpovídající práva § 65 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách, dle kterého může do zdravotnické dokumentace vedené o pacientovi v přítomnosti zaměstnance pověřeného poskytovatelem nahlížet, pořizovat si její výpisy nebo kopie pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta; do záznamů autorizovaných psychologických metod a popisu léčby psychoterapeutickými prostředky může pacient, zákonný zástupce nebo opatrovník pacienta nahlížet nebo si pořizovat výpisy nebo kopie pouze v rozsahu záznamu popisu příznaků onemocnění, diagnózy, popisu terapeutického přístupu a interpretace výsledků testů. Z toho vyplývá, že správce osobních údajů je povinen umožnit pacientovi pořízení kopie veškeré dokumentace, až na zákonné výjimky.

Počet podnětů a stížností 3854

Počet stížností	2514
zahájeno šetření	2514
Počet podnětů (včetně postoupení od orgánů veřejné moci)	1340
zahájeno šetření	334
Vyřízeno podnětů a stížností	1777

Protože kontrola nad dodržováním zákona o zdravotních službách a s ním souvisejících právních předpisů není v působnosti Úřadu, stěžovatelům je doporučováno nejprve využít institut stížnosti na postup poskytovatele při poskytování zdravotních služeb nebo proti činnostem souvisejícím se zdravotními službami dle § 93 zákona o zdravotních službách. Takovou stížnost je třeba uplatnit u daného poskytovatele, a teprve v případě nesouhlasu s jejím vyřízením je možné následně podat stížnost příslušnému správnímu orgánu, který poskytovateli udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb (většinou krajský úřad, v jehož správním obvodu se zdravotnické zařízení nachází).

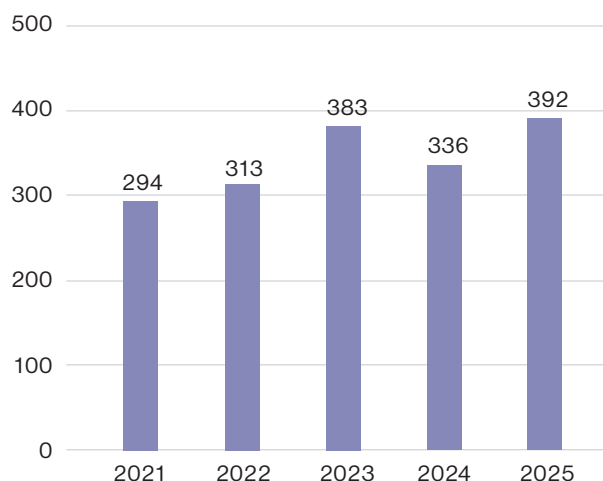
Obdobně se v případě stížnosti na porušení zabezpečení osobních údajů, k němuž došlo z důvodu neoprávněného nahlížení do zdravotnické dokumentace, prolíná právní úprava ochrany osobních údajů se sektorovou úpravou v oblasti zdravotnictví. Stížnosti na zpracování osobních údajů poskytovateli zdravotních služeb se v tomto smyslu týkají zejména nedostatečného zabezpečení zdravotnické dokumentace, umožňující přístup neoprávněným osobám

Řada stížností je též spojena s pochybnostmi stěžovatelů o správnosti postupu zdravotnického personálu při poskytování zdravotních služeb, kdy však odpovídající dozоровá pravomoc nespadá do gesce Úřadu. Současně ani v případě namítané nesprávnosti obsahu lékařské zprávy (většinou diagnóza a obdobné údaje), zařazené do zdravotnické dokumentace, nelze využít práva na opravu podle čl. 16 GDPR.

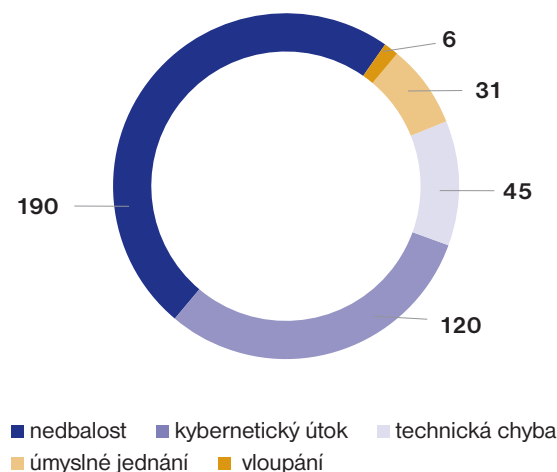
Situace, kdy se Úřad na základě podané stížnosti či podnětu obrací na příslušné poskytovatele zdravotních služeb coby správce osobních údajů s žádostí o poskytnutí informací či s upozorněním na možné porušení GDPR, jsou obvykle spojené s nedostatečným zabezpečením osobních údajů pacientů nebo s případy, kdy správce nereaguje adekvátně na výkon práv, která subjektům údajů GDPR přiznává.

I.4 Ohlášení porušení zabezpečení osobních údajů

Počet ohlášených porušení zabezpečení osobních údajů v letech 2021–2025

Příčiny ohlášených porušení zabezpečení osobních údajů v roce 2025

V roce 2025 Úřad zaznamenal 392 ohlášení porušení zabezpečení osobních údajů dle čl. 33 GDPR. Nejčastější příčinou těchto porušení byla nedbalost, tedy neúmyslné jednání konkrétních zainteresovaných osob. Jednalo se např. o zpřístupnění údajů neoprávněným příjemcům rozesláním e-mailových zpráv na nesprávné elektronické adresy. Stejně jako v uplynulých letech docházelo také k porušení zabezpečení údajů v důsledku ztráty pokutových bloků, nesprávného založení spisu s osobními údaji, neodebrání přístupových práv k osobním údajům bývalým zaměstnancům, nedostatečnou anonymizací zveřejněných dokumentů či ponecháním dokumentů s osobními údaji ve vozidle, u kterého následně došlo ke vloupání. Z mnoha ohlášení je zřejmé, že odpovědné osoby si často neuvědomují, že zmíněným jednáním dochází k porušení zabezpečení osobních údajů.

Druhou nejčastější příčinou porušení zabezpečení osobních údajů byly v roce 2025 kybernetické útoky. Jednalo se zejména o neoprávněné přístupy útočníků k osobním údajům v informačních systémech, k němuž došlo prostřednictvím phishingových útoků. Ve své činnosti Úřad sleduje trend stále se zvyšující propracovanosti předmětných kybernetických útoků, typickým příkladem je např. pozměňování údajů na fakturách včetně QR kódů, kdy následné platby směřují na bankovní účty útočníků vedené u institucí sídlících mimo státý Evropské unie.

Zhruba ve třetině ohlášených případů kybernetických útoků došlo k zašifrování dat a následnému požadování výkupného prostřednictvím šíření tzv. *ransomware*. V těchto případech se často jedná o sofistikované útoky zaměřené na velké, většinou nadnárodní společnosti. Útočníci mnohdy využívají dosud neznámých zranitelností informačních systémů (tzv. *zero day* útoky).

Mezi další časté příčiny patří technická chyba, v jejímž důsledku došlo ke zpřístupnění osobních údajů. Jednalo se např. o nesprávnou konfiguraci systému, použití starší verze systému či o mimořádné a časově omezené systémové přetížení.

Nezanedbatelná část doručených ohlášení se týkala porušení ochrany osobních údajů, k nimž došlo v důsledku úmyslného jednání zaměstnanců správce, případně zainteresovaných osob veřejného i soukromého sektoru. Jednalo se např. o neoprávněné přístupy do informačního systému správce, neoprávněné nahlížení do zdravotní dokumentace ze strany zdravotnických pracovníků, či o odcizení databáze obsahující osobní údaje klientů ze strany bývalých zaměstnanců. Okrajově se ohlášení týkala též porušení zabezpečení osobních údajů v důsledku vloupání do objektu správce.

V případě ohlášení porušení zabezpečení ze strany orgánů činných v trestním řízení se podobně jako v minulých letech jednalo převážně o neoprávněné lustrace v informačních systémech Policie ČR či o neúmyslné zaslání dokumentů z trestních spisů třetí osobě.

I.5 Konzultace

V roce 2025 byly konzultace ze strany Úřadu poskytovány telefonicky prostřednictvím informační linky, a to každé úterý a čtvrtek od 13:00 do 15:30 hodin. Skladba dotazů ze strany laické i odborné veřejnosti se oproti předchozím letům výrazně nezměnila. Opět dominovaly dotazy týkající se kamerových systémů, pokračoval trend dotazů směřujících na rozsah práv subjektů údajů a časté byly rovněž dotazy týkající se oblasti zdravotnictví či sociálních služeb. Vyskytly se i dotazy mimo působnost Úřadu, směřující k výkladu zvláštních právních předpisů, jejichž metodické vedení je v kompetenci příslušných gestorů, většinou ministerstev.

Stejně jako v předchozích letech, také v roce 2025 Úřad poskytoval osobní konzultace zaměřené na správce, jejichž zpracování ovlivňuje značné množství subjektů údajů. Konkrétně byly osobní konzultace poskytnuty zástupcům společnosti Škoda Auto a.s. ohledně využívání kamerových záznamů při testování vozidel v běžném provozu za účelem vývoje asistenčních systémů a ve věci vyhodnocování obrazových dat z produkčních vozů především z pohledu plnění informační povinnosti dle čl. 13 GDPR, dále Řízení letového provozu České republiky, státní podnik, ve věci kamerových systémů a *body cameras* a České školní inspekci ohledně projektu zaměřeného na zefektivnění inspekční činnosti využitím umělé inteligence. Pověřencům vysokých škol byly poskytnuty konzultace týkající se jejich postavení. Úřad rovněž obdržel jednu žádost o projednání ve věci vzniku nové evidence v rámci spravujícího orgánu podle § 38 odst. 1 zákona č. 110/2019 Sb. ze strany Policie České republiky.

V roce 2025 Úřad neobdržel žádnou žádost, která by splňovala požadavky na poskytnutí konzultace podle čl. 36 GDPR.

Právo na přístup k osobním údajům dítěte ve věku 15 let a výše ze strany zákonného zástupce

Úřad se zabýval dotazem, zda když zákonný zástupce dítěte ve věku 15 let a výše požádá o přístup k osobním údajům tohoto dítěte podle čl. 15 GDPR, je možné mu jej bez dalšího poskytnout, či je nutné vyžádat si souhlas dítěte. Úřad shrnul, že v rámci GDPR (čl. 8) jsou stanovené podmínky aplikovatelné na souhlas dítěte pouze v souvislosti se službami informační společnosti, přičemž se jedná o návaznost na čl. 6 odst. 1 GDPR, tedy právní titul k určitému zpracování, nikoliv o souhlas k jakýmkoliv dalším úkonům. Úřad kon-

statoval, že pokud zákonný zástupce dítěte ve věku 15 let a výše jedná v mezích své rodičovské odpovědnosti, v posuzovaném případě především v rámci § 858 a § 880 zákona č. 89/2012 Sb., požádá správce osobních údajů o přístup k osobním údajům tohoto dítěte na základě čl. 15 GDPR, je daný správce povinen předmětné informace vydat bez připojení souhlasu dítěte.

Předávání údajů ze zdravotnické dokumentace třetím osobám

Úřad obdržel dotazy týkající se předávání údajů o hospitalizaci pacienta, vedené ve zdravotnické dokumentaci, osobám, které pacient neurčil dle ustanovení § 33 zákona č. 372/2011 Sb. Dotaz se týkal situace, kdy byl pacient transportován k poskytovateli zdravotních služeb v bezvědomí po dopravní nehodě a osoby blízké se snažily zjistit informace o jeho hospitalizaci a zdravotním stavu. Kromě skutečnosti, že výklad zákona č. 372/2011 Sb. primárně náleží Ministerstvu zdravotnictví, Úřad sdělil, že při zpřístupňování údajů je jejich správce povinen řídit se platnou právní úpravou a možnostmi, které jsou poskytovatelům zdravotních služeb přiznány. Poskytovatelé zdravotních služeb mají v rámci telefonické či elektronické komunikace omezené možnosti ověřit oprávnění žadatele přistupovat k informacím o zdravotním stavu pacienta, a to zejména v případě, kdy jsou pacientovi poskytovány zdravotní služby poprvé a pacient není ve stavu vyjadřovat svoji vůli. Současně se poskytovatel zdravotních služeb musí snažit omezit nebo zcela vyloučit možné zneužití zpřístupňovaných osobních údajů, které zpracovává, osobám, jež se dopustily poškození zdraví, pro které je pacient léčen, novinářům apod., a to tím spíše, že se jedná o zvláštní kategorii osobních údajů ve smyslu čl. 9 GDPR. Přesto v případě obav o osoby blízké, které mohou být hospitalizovány a jsou tedy pohřešovány, by měla být primárně kontaktována Policie ČR, jež disponuje pravomocemi ve vztahu k dohledání pohřešovaných osob dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.

V rámci platných právních předpisů upravuje zákon o zdravotních službách tzv. patientský souhrn dle ustanovení § 56a a násl. zákona o zdravotních službách, který slouží k předávání údajů mezi poskytovateli zdravotních služeb i do zahraničí. Patientský souhrn může obsahovat osobní údaje o osobách blízkých včetně jejich kontaktních údajů dle ustanovení Přílohy č. 2 odst. C. vyhlášky č. 444/2024 Sb., o zdravotnické dokumentaci.

Stanovení právního titulu v případě natáčení zaměstnanců při pracovní činnosti

Úřad se zabýval dotazem, jež se týkal právního titulu v případě pořizování nahrávek zaměstnanců technických služeb pohybujících se při výkonu práce na veřejném prostranství za účelem propagace. Dle názoru Úřadu lze v daném případě zvažovat tři právní tituly, jimiž jsou souhlas, smlouva, popř. její dodatek, a oprávněný zájem správce dle čl. 6 odst. 1 písm. a), b) a f) GDPR. Každý z uvedených právních titulů vznáší na správce osobních údajů jiné požadavky. Souhlas se zpracováním osobních údajů musí splňovat taxativní nároky vyjádřené v čl. 4 odst. 11 a čl. 7 GDPR. Základní premisou souhlasu subjektu údajů je, že jde o svobodný projev vůle subjektu údajů. Ve vztahu zaměstnavatel a zaměstnanec může být svobodnost souhlasu obtížně dosažitelná s ohledem na závislé postavení zaměstnanců, nelze jej však zcela vyloučit jako možný právní titul pro zpracování osobních údajů na propagačních materiálech. Bylo upozorněno, že subjekty údajů mohou kdykoliv souhlas se zpracováním osobních údajů odvolat a následně musí být osobní údaje zpracováváné na základě souhlasu vymazány. Správce musí souhlasy subjektů údajů uchovávat po celou dobu zpracování osobních údajů a být schopen je prokázat při uplatnění dozorových pravomocí Úřadu.

V případě oprávněného zájmu správce bylo uvedeno, že správce je povinen před zahájením zpracování osobních údajů informovat subjekty údajů zejména o jejich právu podat kdykoliv námitku proti zpracování osobních údajů dle čl. 21 odst. 1 a 4 GDPR. V případě, že subjekt údajů podá námitku proti zpracování osobních údajů založených na oprávněném zájmu správce, musí být zpracování osobních údajů zastaveno, pokud správce neprokáže oprávněné důvody pro zpracování, které převažují nad zájmy a právy subjektu údajů. Správce tak při aplikaci oprávněného zájmu musí vypracovat tzv. test proporcionality a obhájit, proč jeho práva převažují nad právy subjektu údajů.

V dané věci byla rovněž uvedena možnost zvážit řešení dané problematiky prostřednictvím vhodně nastavené smlouvy s vybranými zaměstnanci zachycenými na propagačních materiálech.

Využívání fotografií zaměstnanců na identifikačních kartách

Úřad byl v roce 2025 tázán na možnost umístění fotografií zaměstnanců na čipových identifikačních kartách zaměstnavatele v pozici poskytovatele zdravotních služeb. Identifikační karty měly konkrétně sloužit k ověření totožnosti zaměstnance ze strany ostatního personálu, pacientů i dalších osob, evidenci pracovní doby a pro přístup na pracoviště. Důvody pro umístění fotografií byly spatřovány v ochraně tzv. měkkých cílů a kritické infrastruktury, dále v souladu s ustanovením § 101 odst. 5 zákona č. 262/2006 Sb. k bezpečnosti a ochraně zdraví na pracovišti a také na základě právních předpisů v oblasti kybernetické ochrany. Úřad upozornil, že dle ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 266/2025 Sb. subjekt kritické infrastruktury na základě posouzení rizik přijímá technická, bezpečnostní a organizační opatření, a to v rozsahu opatření např. fyzické bezpečnosti či k řízení bezpečnosti pracovníků. Podrobnosti má stanovit prováděcí právní předpis, který dosud nebyl přijat. Pokud by se na správce vztahovaly mandatorní povinnosti uvedené dle zvláštního právního předpisu, pak by se mohlo jednat o plnění právní povinnosti. Pravděpodobnější se však jeví, že na správce dopadnou obecné povinnosti ve vztahu k ochraně kritické infrastruktury, kde je v jeho pravomoci vlastní forma plnění opatření uvedených v právních předpisech. Podobně může správci svědčit ustanovení zvláštních právních předpisů v oblasti kybernetické ochrany ve vztahu k fyzické bezpečnosti výpočetní techniky. Za daných podmínek by správce mohl zvážit aplikování čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR, tedy veřejný zájem. V dané věci bylo rovněž doporučeno se obrátit na Ministerstvo vnitra, které je příslušné k metodickému vedení uvedených právních předpisů, vyjma zákoníku práce, ke kterému je k metodickému vedení příslušné Ministerstvo práce a sociálních věcí.

V případě, že by zvláštní právní předpisy nesvědčily správci jako základ pro zpracování osobních údajů, je možno zvažovat oprávněný zájem dle čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR za předpokladu vypracování balančního testu.

Zveřejňování přítomnosti zaměstnanců na pracovišti na webových stránkách

Úřad se věnoval dotazu, zda lze zveřejňovat přítomnost zaměstnanců městského úřadu na pracovišti na webových stránkách. V příslušné odpovědi Úřad setrval na své pozici stanovené již v roce 2018, kdy konstatoval, že je nepochybně povinností obce zajistit veřejnou službu občanům, tj. výkon zákonem svěřené agendy, a to v úředních hodinách stanovených obcí. Současně bylo konstатовáno, že je nezbytné zajistit zastupitelnost odpovědných osob a informovat veřejnost o tom, kdy a jakým způsobem může vyřídit své záležitosti. Takto stanovený účel však lze primárně naplnit i bez zpracování osobních údajů z docházkových a personálních systémů, tedy bez zásahu do práva na ochranu soukromí zaměst-

nanců obce. K naplnění účelu zcela postačí informace, která oddělení či odbory jsou kompetentní k vyřízení určitého typu podání či žádosti. Informace o přítomnosti konkrétních zaměstnanců zařazených do těchto útvarů již nejsou nezbytné.

Dle Úřadu tedy předmětné zpracování osobních údajů představuje nedůvodný zásah do práv subjektů údajů – zaměstnanců na ochranu jejich osobního a soukromého života, a není proto v souladu se základními zásadami vyjádřenými v čl. 5 obecného nařízení. Informace o tom, že určitý zaměstnanec je či není právě v zaměstnání, nepochybně spadá do sféry osobního života tohoto zaměstnance. Zveřejnění této informace, navíc neomezenému okruhu příjemců, je pak nutno vždy zvážit a zdůvodnit nezbytnost takového kroku ve vztahu ke sledovanému účelu.

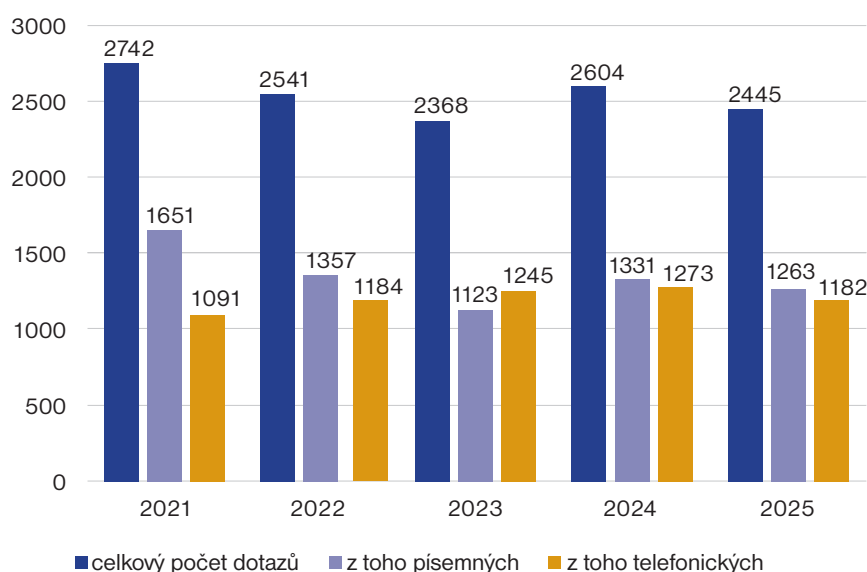
Závěrem bylo konstatováno, že k zajištění výkonu veřejné správy a informování občanů o úředních agendách obec disponuje řadou administrativních a informačních nástrojů, od zveřejnění statických informací o úředních hodinách a pracovních kontaktech až po automatizovaná zpracování objednávkových a dotazových formulářů. Automatické přebírání a zveřejnění osobních údajů z docházkového systému zaměstnanců však mezi takové nástroje, s ohledem na právo na ochranu soukromí a osobních údajů, nepatří.

Prokazování udělení souhlasu s cookies

Úřad se vyjadřoval k dotazu ohledně povinnosti monitorovat či tzv. logovat, kdo a kdy udělil souhlas s využíváním cookies. Úřad sdělil, že správce osobních údajů dle základních zásad zpracování osobních údajů uvedených v čl. 5 GDPR je odpovědný za jejich dodržení a musí být schopen prokázat dodržení souladu s GDPR. V praxi to znamená, že když dojde k uplatnění dozorových pravomocí Úřadu, správce osobních údajů musí být schopen prokázat, že disponuje platným právním titulem ke zpracování, v daném případě souhlasem subjektu údajů, tj. návštěvníka stránek.

Z legislativy přímo nevyplývá povinnost logovat udělené souhlasy. Ačkoliv tento postup může být vhodný, v řadě situací lze doložit získání souhlasu i jiným způsobem než konkrétní elektronickou stopou v databázi udělených souhlasů. Průkaznost udělení souhlasu prostřednictvím logu je ekvivalentní k jiným elektronickým záznamům a může se lišit v závislosti na implementaci. V případě zpochybnění logu návštěvníkem stránek jako nevěrohodného může věc vyústit například v analýzu technického fungování lišty, čímž bude prokázáno její fungování a nastavení netechnických souborů cookies až po odsouhlasení uživatelem. Logování tak nelze označit jako jediný správný postup, naopak v případě vágní implementace může být i neprůkazné či pouze s podpůrnou rolí.

Vývoj počtu dotazů v letech 2021-2025

I.6 Aktivity pro veřejnost

V návaznosti na předchozí léta také v roce 2025 Úřad uspořádal odborné semináře pro veřejnost, a to tradičně online i distanční formou. V dubnu 2025 se uskutečnil seminář s názvem *K dopadům digitálních aktů na ochranu osobních údajů, jehož se zúčastnilo více než 500 účastníků. V červnu Úřad připravil seminář k tématu Kamerové systémy ve školách a školských zařízeních s důrazem na aktuální doporučení ÚOOÚ č. 1/2025, určený primárně pro ředitele škol, jejich zástupce, zřizovatele, pověřence a zástupce územní samosprávy. Daný seminář se v historii Úřadu stal rekordním, protože se na něj přihlásilo 900 zájemců.*

V rámci zvyšování povědomí široké veřejnosti v oblasti ochrany osobních údajů Úřad pokračoval ve vydávání osvětových materiálů formou informačních tiskovin týkajících se práv subjektu údajů.

Představitelé a experti Úřadu se zúčastnili řady odborných konferencí a seminářů zaměřených na problematiku zpracování osobních údajů, ať již s úvodním projevem, nebo odbornou prezentací. Jednalo se např. o konferenci *Výzvy ochrany údajů ve veřejné správě v roce 2025* pořádané Spolkem pro ochranu osobních údajů, či již tradiční konferenci s meziná-

rodní účastí *Privacy Days Praha 2025* pořádané rovněž Spolkem a dalšími zahraničními organizacemi.

Z dalších odborných seminářů lze uvést účast zástupců Úřadu na zasedání odborné skupiny Sdružení dopravních podniků ČR, které se věnovalo tématům jako vymáhání pohledávek či kamerové systémy v kontextu ochrany osobních údajů. Zaměstnanci Úřadu byli rovněž zastoupeni na akci pořádané formou kulatého stolu pověřenci vysokých škol a na *Security konferenci* organizované Českou asociací bezpečnostních manažerů.

Seminář ke kamerovým systémům ve školách zaznamenal rekord v historii Úřadu, a to 900 účastníků, Praha 4. 6. 2025

I.7 Legislativa

Legislativní činnost Úřadu v oblasti ochrany osobních údajů spočívá především v přípravě připomínek předsedy Úřadu k návrhům právních předpisů, vyjednávání mezinárodních smluv a nelegislativních dokumentů. V roce 2025 obdržel ÚOOÚ celkem 219 žádostí o stanovisko. Úřad uplatnil celkem 168 souhrnů připomínek. Legislativní proces byl u některých právních předpisů ukončen jejich neprojednáním v 9. volebním období Poslanecké sněmovny. Příkladem je návrh zákona o digitální ekonomice, který zahrnuje regulaci obchodních sdělení, nebo návrh zákona o správě dat a o řízeném přístupu k datům a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o správě dat a o řízeném přístupu k datům).

Naproti tomu v roce 2025 nabyly účinnosti hned dvě novely zákona č. 110/2019 Sb., a to zákon č. 218/2025 Sb., který s účinností od 1. července 2025 přenesl vybírání pokut uložených Úřadem za porušení ochrany osobních údajů na celní správu, a zákon č. 230/2025 Sb., který do zákona o zpracování osobních údajů zahrnul právní úpravu umělé inteligence pro oblast zpracování podle hlavy III. Negativně lze hodnotit, že přetrvává snaha o centralizaci informačních systémů, namísto nastavení jejich interoperability.

Předseda Úřadu Jiří Kaučský s bývalými předsedy Karlem Neuwirtem a Igorem Němcem. Blíže kap. 25 let činnosti Úřadu

Určujícím prvkem pro legislativu v roce 2025 byla zvýšená aktivita Evropské komise, která předložila Radě EU a Evropskému parlamentu ke schválení řadu předloh, z nichž zvlášť významné byly tzv. omnibusy, tedy návrhy novelizující současně větší množství evropských právních předpisů. Dva z nich (IV a VII – digitální a k AI) se týkaly ochrany osobních údajů, protože navrhuji změnu GDPR.

Stížnost a procesní adaptace na GDPR

Dne 12. prosince 2025 nabylo platnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/2518 ze dne 26. listopadu 2025, jímž se stanoví další procesní pravidla pro prosazování nařízení (EU) 2016/679, tzv. DPPR, které se týká primárně přeshraničních případů. Úřad se velmi aktivně zapojil do legislativního procesu jejich přípravy a díky této aktivitě je ve výsledném znění DPPR patrná „česká stopa“, i když ne v původním rozsahu, v němž ÚOOÚ své návrhy a připomínky uplatňoval. Úkol byl o to složitější, že Úřad nehájil dosavadní českou vnitrostátní praxi správního řízení jako jediné správné pojetí, naopak od počátku prosazoval v podstatě „nadmárodní“ systémové a lidsko-právní požadavky řádné aplikace GDPR, jež by měly být shodně vnímány všemi zúčastněnými státy.

I přes zřejmý přínos DPPR pro sjednocení postupů při prosazování GDPR v rámci členských států EU je zřejmé, že přijaté nařízení významně zvýší administrativní náročnost správních řízení a vyžádá si i zásadní legislativní a organizační změny, bez nichž by mohlo dojít ke zhoršení ochrany práv subjektů údajů, a to jak z hlediska rychlosti a efektivity ochrany jejich práv, tak z hlediska autority ochrany soukromí u těch, kteří osobní údaje zpracovávají. Při adaptaci českého právního řádu na toto nařízení bude muset být zvažena regulace stížnosti jako institutu unijního práva pro nápravu porušení trvajících subjektivního práva stěžovatele daného právním předpisem.

Digitalizace

Podstatně se změnila nebo se ještě bude měnit **regulace katastru nemovitostí**, o kterou Úřad dlouhodobě usiluje. Důvodem je, že změny, které nastavil nový katastrální zákon, tj. zákon č. 56/2013 Sb., se neosvědčily dostatečně. Úřad dlouhodobě kritizuje příliš široce nastavené hranice přístupu zejména k dokumentům obsaženým ve sbírce listin, které mnohdy obsahují řadu informací zcela mimo rámec relevantní pro dolože-

ní vlastnických či jiných věcných práv k nemovitostem. Úřad se podílel na úspěšném prosazení prozatím dílčí změny v podobě novelizace § 158 odst. 5 a § 169 odst. 5 OSŘ, provedené zákonem č. 269/2025 Sb. S účinností od 1. ledna 2026 se nově do sbírky listin katastru nemovitostí vkládají místo rozsudků a usnesení, které jsou podkladem pro zápis do katastru nemovitostí (např. rozhodnutí ve věci vypořádání společného jmění manželů), pouze výpisy z nich, obsahující jen údaje relevantní pro zápis do katastru nemovitostí, což povede k vyšší ochraně soukromí účastníků řízení i třetích osob. Podrobnosti stanoví § 21b odst. 5 vyhlášky č. 37/1992 Sb., o jednacím řádu pro okresní a krajské soudy.

Český úřad zeměměřický a katastrální kromě toho navrhl novelu katastrálního zákona, která by měla zajistit plnou digitalizaci a současně zaručit rovnováhu mezi materiální a formální publicitou katastru nemovitostí a oprávněním přístupu subjektu údajů na straně druhé. Novela mj. navrhuje omezenější přístup k osobním údajům vlastníků i oprávněných z dalších věcných práv. Úřad obecně podpořil přístup k těmto osobním údajům založený na prokázání identity, popř. i oprávněného zájmu žadatele. Připomínkové řízení dosud nebylo ukončeno.

Bývalá předsedkyně Úřadu Ivana Janů a předseda Jiří Kaucký, Praha 13. 11. 2025

V rámci **regulace cestovního ruchu** se Úřadu podařilo alespoň ve vztahu k českým občanům dosáhnout podstatné úpravy původně navržené novelizace zákona č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání a o výkonu některých činností v oblasti cestovního ruchu (tzv. eTurista), která zásadním způsobem hrozila rozšířit informace podávané ubytovateli o klientech ubytovacích zařízení v České republice. Kompromisní zužující přístup by Úřad ocenil i vůči cizincům, nakonec sněmovna návrh novelizace před koncem volebního období nestačila schválit a legislativní úprava tedy nebyla přijata.

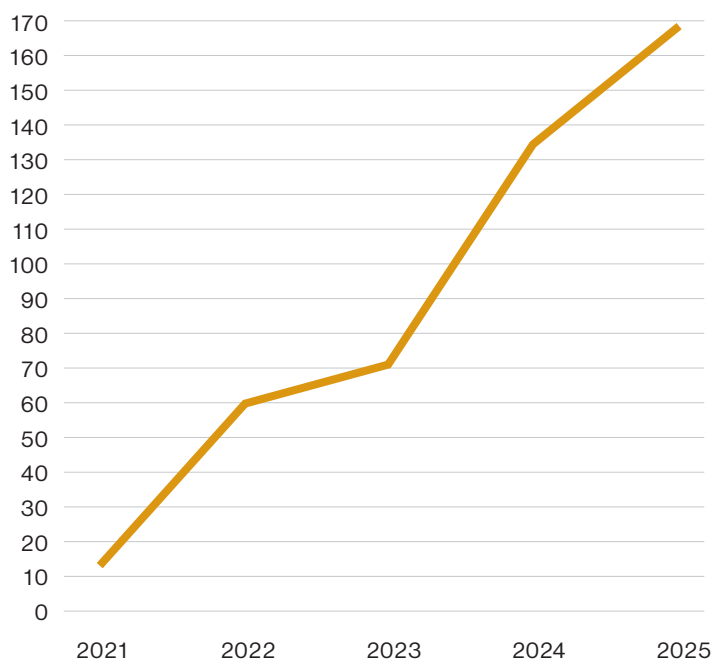
V oblasti **školství** Úřad spolu s MŠMT celou první polovinu roku 2025 vyjednával o návrhu zákona o registrech ve vzdělávání. Podstatou snah Úřadu bylo úsilí o lepší tok dat ve školství a o přesnější vymezení účelů zpracování osobních údajů. Výsledek, který Úřad považuje za uspokojivý, však s ohledem na končící mandát nebyl vládě předložen.

Umělá inteligence

Bouřlivý legislativní vývoj lze zaznamenat v oblasti umělé inteligence. Zatímco vláda ještě ani nestačila předložit návrh zákona adaptující český právní řád na Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1689 ze dne 13. června 2024, jímž se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci a mění nařízení (ES) č. 300/2008, (EU) č. 167/2013, (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 a (EU) 2019/2144 a směrnice 2014/90/EU, (EU) 2016/797 a (EU) 2020/1828 (akt o umělé inteligenci) – AIA, tak Evropská komise již chystá jeho novelu v rámci tzv. omnibusu VII.

Součástí regulace je i biometrická identifikace, která byla promítnuta do novely zákona č. 110/2019 Sb. Novelizační zákon č. 230/2025 Sb. zavádí tzv. izolovaný systém, čímž se rozumí systém umělé inteligence pro vzdálenou biometrickou identifikaci fyzických osob v reálném čase. Výsledné znění je výsledkem náročných jednání Úřadu za účelem zúžení původně široce formulovaných návrhů využití ze strany Policie ČR. Použití izolovaného systému je v přijaté podobě omezeno pouze na šest mezinárodních letišť v ČR: letiště Václava Havla Praha, Brno-Tuřany, Leoše Janáčka Ostrava, Pardubice, Karlovy Vary a Mnichovo Hradiště. Uvedený systém byl prozatím využíván pouze na letišti Václava Havla Praha.

Počet připomínkovaných návrhů legislativních a nelegislativních materiálů v letech 2021–2025

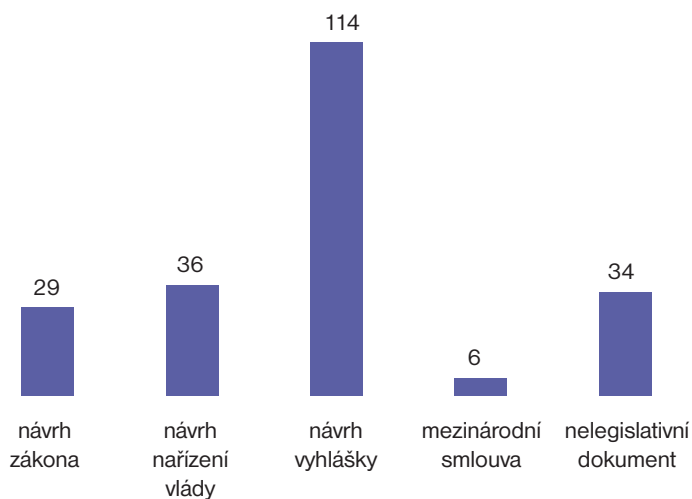
CSAM a zadržení údajů

Již od 2. srpna 2021 může na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1232 ze dne 14. července 2021, o dočasné odchylce od některých ustanovení směrnice 2002/58/ES (*Chat Control I*), veškerá elektronická komunikace v České republice podléhat dobrovolnému monitorování, zda neobsahuje materiál sexuálního zneužívání dětí (CSAM). Protože toto nařízení bylo koncipováno pouze jako dočasné, Evropská komise přepravila návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, jímž se stanoví pravidla pro předcházení pohlavnímu zneužívání dětí a boj proti němu. Ačkoliv Česká republika byla od září 2025 proti, Rada EU na základě kompromisu o prolomení šifrování nakonec schválila obecný přístup a nyní probíhá dohodovací řízení v rámci trialogu. Pokud bude úspěšně dokončeno, je otázkou, jaký postoj k nové regulaci zaujme Soudní dvůr.

Trvalým problémem ochrany osobních údajů zůstává zadržení údajů (nesprávně „uchovávání údajů“). Problém byl založen směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES, kterou Česká republika do svého právního řádu implementovala. Rozsudek Soudního dvora *Digital Rights Ireland v. Irsko* z 8. dubna 2014 ji však prohlásil za neplatnou. Od té doby Soudní dvůr svou judikaturu zpřesnil, je zakázáno plošné a nerozlišující zpracování osobních údajů.

Úřad se zadržením údajů v roce 2025 zabýval a uplatnil připomínky v rámci připomínkových řízení k několika legislativním návrhům podzákonných předpisů souvisejících s danou problematikou. Konkrétně se jedná o připomínky k návrhu novelizace vyhlášky č. 357/2012 Sb., o uchovávání, předávání a likvidaci provozních a lokalizačních údajů, k návrhu nařízení vlády o stanovení výše a způsobu úhrady efektivně a účelně vynaložených nákladů na odposlech a záznam zpráv a příspěvku na uchovávání provozních a lo-

Druhy připomínkových návrhů legislativních a nelegislativních materiálů v roce 2025

kalizačních údajů, a k návrhu vyhlášky ČTÚ o výši a způsobu úhrady efektivně a účelně vynaložených nákladů na poskytnutí informace z databáze účastníků veřejně dostupné služby elektronických komunikací a na poskytnutí provozních a lokalizačních údajů. Jeho připomínky nebyly vyslyšeny. Dosavadní negativní postoj gestorů se však zdá být neudržitelný, protože kromě judikatury Soudního dvora se i české soudy stále více přiklání k ochraně soukromí (nejnověji Nejvyšší soud v rozsudku 30 Cdo 2556/2025-335).

I.8 Evropský sbor pro ochranu osobních údajů (EDPB)

EDPB na svých plenárních jednáních přijímá dokumenty s cílem usnadnit porozumění zákonným požadavkům GDPR pro odbornou i laickou veřejnost a podpořit jejich jednotné uplatňování. Jedná se zejména o pokyny (*guidelines*), stanoviska (*opinions*), rozhodnutí (*decisions*) či doporučení (*recommendations*). V roce 2025 EDPB schválil následující dokumenty:

Helsinské prohlášení o větší jasnosti, podpoře a angažovanosti

Text prohlášení EDPB přijal na svém zasedání na vysoké úrovni v Helsinkách ve dnech 1. a 2. července 2025. Prohlášení nastiňuje nové iniciativy, které mají usnadnit dodržování GDPR zejména pro malé a střední podniky a směřují k posílení soudržnosti a vazby mezi právními předpisy (*cross-regulatory cooperation*). EDPB plánuje posílit aktivity zaměřené na podporu a vyjasnění praktických aspektů své činnosti a soustředí se na přípravu řady přímých praktických zdrojů ke zjednodušení uplatňování GDPR (interaktivní jednotné vzory, infolisty). Plenární jednání EDPB v září 2025 schválilo dokument k Praktické implementaci Helsinského prohlášení, který zahrnuje zpřesnění a osvědčené postupy (*best practises*) pro vnitřní fungování EDPB ohledně přípravy jednání a také podrobnější návod a strukturu připravovaných výstupů, převážně ve formě doporučení a pokynů.

Pokyny 2/2024 k článku 48 obecného nařízení o ochraně osobních údajů (předání či zveřejnění údajů nepovolená právem Unie)

Účelem těchto pokynů přijatých 4. června 2025 je objasnit důvody a cíl článku 48 GDPR a poskytnout praktická doporučení pro správce a zpracovatele v EU, kteří mohou obdržet žádosti orgánů třetích zemí o zpřístupnění nebo předání osobních údajů. Cílem ustanovení je objasnit, že rozsudky nebo rozhodnutí orgánů třetích zemí nemohou být uznány nebo vymáhány v členském státě EU automaticky a přímo, čímž se zdůrazňuje právní svrchovanost vůči právu třetích zemí. Obecně platí, že uznávání a vymahatelnost zahraničních rozsudků a rozhodnutí je zajištěno příslušnými mezinárodními dohodami.

Společné stanovisko EDPB a EDPS 1/2025 k návrhu nařízení o zjednodušujících opatřeních pro malé a střední podniky, zejména povinnosti vést záznamy podle čl. 30 odst. 5 GDPR

Stanovisko přijaté 8. července 2025 reaguje na legislativní návrh Evropské komise ze dne 21. května 2025, jenž upravuje výjimku podle čl. 30 odst. 5 GDPR tak, že povinnost uchovávat záznamy by se nevztahovala na podnik nebo organizaci zaměstnávající méně než 750 (resp. 1000) osob, ledaže by prováděné zpracování pravděpodobně vedlo k vysokému riziku pro práva a svobody subjektů údajů ve smyslu čl. 35 GDPR.

EDPB a EDPS (Evropský inspektor ochrany údajů, *European Data Protection Supervisor*) podporují obecný cíl návrhu snížit administrativní zátěž malých a středních podniků, pokud sledování tohoto cíle nevede ke snížení ochrany základních práv jednotlivců, zejména základního práva na ochranu osobních údajů. V tomto ohledu obě instituce vítají, že navrhované změny GDPR za účelem zjednodušení a vyjasnění povinnosti vést záznamy o zpracování jsou cílené a omezené povahy a nemají vliv na základní zásady a další povinnosti podle GDPR. EDPB a EDPS zároveň připomínají význam základního práva na ochranu osobních údajů a potřebu zajistit, aby s ohledem na článek 52 Listiny základních práv Evropské unie bylo zjednodušení přiměřené, vyvážené a založené na nezbytnosti.

Plenární zasedání EDPB, Brusel 2. 12. 2024

Doporučení 1/2025 ke kodexu Světové antidopingové agentury (WADA) pro rok 2027

Generální ředitelství pro vzdělávání, mládež, sport a kulturu Evropské komise požádalo EDPB podle čl. 70 odst. 1 písm. e) GDPR, aby přezkoumal nejnovější aktualizaci Světového antidopingového kodexu a jeho doplňujících mezinárodních standardů s cílem posoudit jejich soulad s GDPR. V doporučení přijatém 13. února 2025 EDPB vítá změny a pokrok dosažený v kodexu a jeho mezinárodních standardech a konstatuje, že se podařilo vyřešit některé z problémů uvedených v dopise EDPB z roku 2019, avšak konstatuje, že při revizi kodexu a jeho standardů nebyly bohužel zohledněny některé klíčové otázky (např. právní základ souhlasu a legitimní účel zpracování).

Další připravované dokumenty byly v roce 2025 předloženy do veřejné konzultace a budou schvalovány v roce 2026:

Pokyny 1/2025 k pseudonymizaci

Cílem těchto pokynů je vyjasnit používání a výhody pseudonymizace pro správce a zpracovatele. GDPR poprvé v unijním právu definuje pojem pseudonymizace a několikrát na něj odkazuje jako na záruku, která může být vhodná a účinná pro plnění povinností v oblasti ochrany údajů. Pseudonymizace může snížit rizika pro subjekty údajů tím, že zabrání

přiřazování osobních údajů fyzickým osobám v průběhu zpracování údajů a v případě neoprávněného přístupu nebo použití. Finální text pokynů bude upraven v návaznosti na proběhnuvší veřejnou konzultaci.

Pokyny 2/2025 o zpracování osobních údajů prostřednictvím technologií blockchain

Pokyny skýtají rámec pro organizace, které zvažují použití technologie blockchain, a nastiňují klíčové aspekty souladu s GDPR pro plánované činnosti zpracování.

Pokyny 3/2025 k vzájemnému vztahu mezi nařízeními DSA (akt o digitálních službách) a GDPR

Cílem pokynů je přispět k jednotnému výkladu a uplatňování DSA a GDPR, pokud se některá ustanovení DSA týkají zpracování osobních údajů poskytovateli zprostředkovatelských služeb a obsahují odkazy na pojmy a definice GDPR.

Společné pokyny k vzájemnému působení mezi DMA (akt o digitálních trzích) a GDPR

Pokyny EDPB a Evropské komise mají za cíl zajistit, aby byla obě nařízení vykládána a uplatňována slučitelným způsobem v souladu s jejich cíli a příslušnou judikaturou Soudního dvora Evropské unie. Důsledný a soudržný výklad obou nařízení by měl vzájemně posilovat a maximalizovat dosažení příslušných cílů při plném respektování ochrany základního práva na ochranu údajů zakotveného v právu EU.

Doporučení 2/2025 o právním základu pro požadavek na vytvoření uživatelských účtů na internetových stránkách elektronického obchodu

Dokument poskytuje správcům působícím v odvětví elektronického obchodu doporučení ohledně podmínek, za nichž mohou oprávněně požadovat, aby si uživatelé vytvořili účet v souladu s čl. 5 odst. 1 písm. a) a článkem 6 nařízení GDPR.

I.9 Předávání údajů do třetích zemí

Rozhodnutí Evropské komise o odpovídající ochraně osobních údajů

Rok 2025 byl rokem přípravy šesti rozhodnutí Evropské komise (Komise) o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů podle čl. 45 GDPR. Ve všech případech EDPB napomohl Komisi při posuzování úrovně ochrany svými stanovisky k návrhům uvedených rozhodnutí, která EDPB poskytuje Komisi v souladu s čl. 70 odst. 1 písm. s) GDPR.

O posouzení úrovně ochrany poprvé požádala mezinárodní organizace, konkrétně Evropská patentová organizace (*European Patent Organisation*, EPO) sídlící v Mnichově a zabývající se registrací evropských patentů. Posouzení bylo završeno kladným rozhodnutím Komise 2025/1382, kterému předcházelo stanovisko EDPB č. 07/2025.

Čtyři rozhodnutí Komise se týkala Velké Británie. Nejprve musela být prodloužena platnost původních rozhodnutí Komise 2021/1772 o odpovídající úrovni podle GDPR a 2021/1773 podle trestněprávní směrnice. Platnost rozhodnutí byla původně stanovena na čtyři roky v rámci předpokladu, že s koncem přechodného období, v němž byla Britá-

nie v mnoha ohledech vázána právem EU, stát zavede nový režim ochrany osobních údajů. Přijímání britského zákona o ochraně osobních údajů se však neúměrně protahovalo a Komisi nezbylo, než novelizací uvedených rozhodnutí prodloužit jejich platnost o šest měsíců do 27. prosince 2025, což učinila svými rozhodnutími 2025/1226 a 2025/1225, jimž předcházelo stanovisko EDPB č. 06/2025.

Po přijetí britského zákona o používání a přístupu k osobním údajům [*Data (Use and Access) Act 2025*] Komise posuzovala změněný právní rámec a došla k závěru, že úroveň ochrany nebyla novým zákonem narušena, takže novelizací svých původních rozhodnutí z roku 2021 mohla na dalších šest let potvrdit odpovídající úroveň ochrany osobních údajů ve Velké Británii jak podle GDPR, tak podle trestněprávní směrnice, což učinila rozhodnutími Komise 2025/2574 a 2025/2571, jimž předcházela stanoviska EDPB č. 26/2025 a č. 27/2025.

Poslední rozhodnutí se týkalo Brazílie. Tento stát, který legislativně zavedl model ochrany osobních údajů vycházející z evropské legislativy a velmi podobný GDPR, požádal Komisi o posouzení podle čl. 45 GDPR. Na konci roku 2025 Komise finalizovala proces přijetí rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany osobních údajů v Brazílii, který bude završen rozhodnutím Komise v prvních měsících roku 2026. K návrhu rozhodnutí se EDPB vyjádřil stanoviskem EDPB č. 28/2025.

Ukončení vymáhání rozhodnutí o pozastavení zpracování osobních údajů v cloudu Microsoft 365 proti Evropské komisi

Podle rozhodnutí Evropského inspektora ochrany údajů (EDPS) z 8. března 2024 Komise při používání cloudových nástrojů Microsoft 365 porušila zásadu odpovědnosti podle nařízení 2018/1725, protože nestanovila účely zpracování osobních údajů, ani kategorie osobních údajů, které mají být v rámci daného zpracování zpracovávány. Toto porušení se zákonitě přeneslo do porušení povinností správce při předávání osobních údajů mimo Evropskou unii. Zpracovatelská smlouva se společností Microsoft Ireland, jejíž součástí byly standardní smluvní doložky podle rozhodnutí Komise, neobsahovala všechny povinné náležitosti, chybělo dostatečné vymezení účelů zpracování, typů zpracovávaných osobních údajů a příjemců osobních údajů.

V tiskové zprávě ze dne 28. července 2025 EDPS konstatoval, že Komise provedla nápravná opatření, tj. vymezila účely zpracování, kategorie zpracovávaných osobních údajů a příjemce těchto údajů, a v tomto smyslu upravila zpracovatelskou smlouvu se společností Microsoft Ireland a standardní smluvní doložky jako její nedělitelnou součást.

EDPS konstatoval, že takto doplněná smlouva naplňuje požadavky nařízení 2018/1725, takže může sloužit jako vzorová smlouva i pro jiné instituce EU. EDPS proto ukončil vymáhání svého rozhodnutí vůči Komisi, která provedla nápravu. Následně Komise i Microsoft Ireland stáhly svá odvolání k Tribunálu SDEU (T-262/24; T-265/24).

Rozsudek Tribunálu SDEU ve věci Latombe

Událostí roku 2025 v oblasti předávání osobních údajů do třetích zemí, která byla spojena s nejrozporuplnějšími očekáváními, se stal rozsudek Tribunálu SDEU ve věci žaloby francouzského občana, poslance francouzského parlamentu Philippa Latomba ze dne 6. září 2023. Philippe Latombe v podstatě žádal, aby Tribunál zrušil prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2023/1795 ze dne 10. července 2023 podle nařízení (EU) 2016/679 o odpovídající

úrovni ochrany osobních údajů poskytované Rámcem ochrany soukromí mezi EU a USA (*Data Privacy Framework, DPF*).

Široká odborná i laická veřejnost napjatě očekávala, zda Tribunál SDEU rozhodnutí Komise o DPF zruší, jako to Soudní dvůr učinil s rozhodnutími Komise o předchůdcích DPF, či nikoliv. Tribunál SDEU ve svém rozsudku ze dne 3. září 2025 (T-553/23), na rozdíl od dřívějších rozhodnutí Soudního dvora, rozhodnutí Komise nezrušil, ale naopak projednávanou žalobu zamítl v plném rozsahu. Obecně lze konstatovat, že Tribunál SDEU zcela odmítl argumentaci stanoviska EDPB 5/2023, přičemž ve svém rozsudku v zásadě vycházel z argumentace recitálu rozhodnutí Komise o DPF, kterou tak uznal jako vyváženější a přiměřenější než přístup EDPB. Způsob, jakým se Tribunál vypořádal se čtyřmi žalobními důvody, tak bezpochyby ovlivní výkladovou praxi EDPB i jednotlivých dozorných úřadů v oblasti přístupu státních orgánů k osobním údajům zpracovávaným jinými správci.

Ostatní témata

Komise prakticky přerušila práce na nových standardních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí entitám, jejichž zpracování podléhá GDPR podle čl. 3 odst. 2 GDPR, takže jejich vydání očekávané v roce 2025 se odkládá.

EDPB vypořádal připomínky z veřejné konzultace k pokynům EDPB 02/2024 k článku 48 GDPR, jejichž definitivní verze byla přijata 4. června 2025.

I.10 Schengenská spolupráce

Dohled nad informačními systémy

V roce 2025 Úřad pokračoval v plnění své role vnitrostátního dozorového orgánu, kterému přísluší dohled nad zpracováním osobních údajů v rozsáhlých evropských informačních systémech provozovaných v rámci schengenské spolupráce. Úřad dohlíží na dodržování příslušných právních předpisů a napomáhá k ochraně základních práv a svobod osob, jejichž údaje jsou v takových systémech zpracovávány. Konkrétně se jedná o Schengenský informační systém (SIS), Vízový informační systém (VIS), Celní informační systém (CIS) a databázi otisků prstů Eurodac. Úřad je též příslušný k dohledu nad zpracováním osobních údajů národní jednotkou Europolu a po spuštění Systému vstupu/výstupu (EES) ke dni 12. října 2025 je též dozorovým orgánem ve vztahu k osobním údajům zpracovávaným v tomto systému.

V rámci dohledu nad výše uvedenými informačními systémy Úřad v roce 2025 dokončil kontrolu zpracování osobních údajů v Schengenském informačním systému, a to u Policie ČR. Kontrola se zaměřila na činnosti Cizinecké policie, která je odpovědná za kontrolu vnějších hranic schengenského prostoru a uplatňování migrační a azylové politiky České republiky. Při kontrole nebyly shledány skutečnosti, které by nasvědčovaly porušení podmínek pro vkládání záznamů do SIS, povinností souvisejících s posouzením proporcionality vložení a prodloužení platnosti záznamů v SIS, povinností souvisejících s dodržáním doby pro přezkum uchování osobních údajů v SIS a podmínek souvisejících s výmazem osobních údajů ze SIS. Kontrola byla zvláště zaměřena též na plnění informační povinnosti

vůči subjektům údajů. Po vyhovění námitkám, které Policie ČR podala proti kontrolním zjištěním v této oblasti, byla kontrola ukončena bez zjištěného pochybení.

Úřad dále v souladu s kontrolním plánem v roce 2025 zahájil kontrolní akci (celkem 13 kontrol) se zaměřením na přístup obecních úřadů provádějících registraci motorových vozidel k údajům vloženým do SIS pro účely ověření, zda vozidla a související osvědčení o registraci vozidel a registrační značky vozidel předložené k registraci nejsou odcizené, neoprávněně užívané nebo ztracené, či zda se nejedná o doklady falešné nebo hledané za účelem zajištění důkazů v trestním řízení.

V souvislosti s Vízovým informačním systémem byly v roce 2025 ukončeny dvě kontroly, a to u Policie ČR a u Ministerstva zahraničních věcí.

U Policie ČR Úřad provedl periodickou kontrolu, která musí být Úřadem provedena alespoň jednou za čtyři roky. Bylo zjištěno, že Policie ČR přinejmenším v šesti případech za období 2024–2025 neprokázala předání poučení žadatele o zpracování osobních údajů, ani předání jednotného formuláře žádosti o udělení schengenského víza žadatelům o schengenské vízum, čímž porušila povinnost vyplývající jí z ustanovení čl. 37 odst. 2 nařízení o VIS (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008 ze dne 9. července 2008 o Vízovém informačním systému a o výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy). Policie ČR dále neprokázala ani poskytování informací o zpracování osobních údajů ve VIS osobám, které poslaly pozvání nebo jsou povinny platit náklady na pobyt žadatele, resp. uvedla, že k takovému informování nedochází, čímž porušila povinnost stanovenou jí čl. 37 odst. 3 nařízení o VIS.

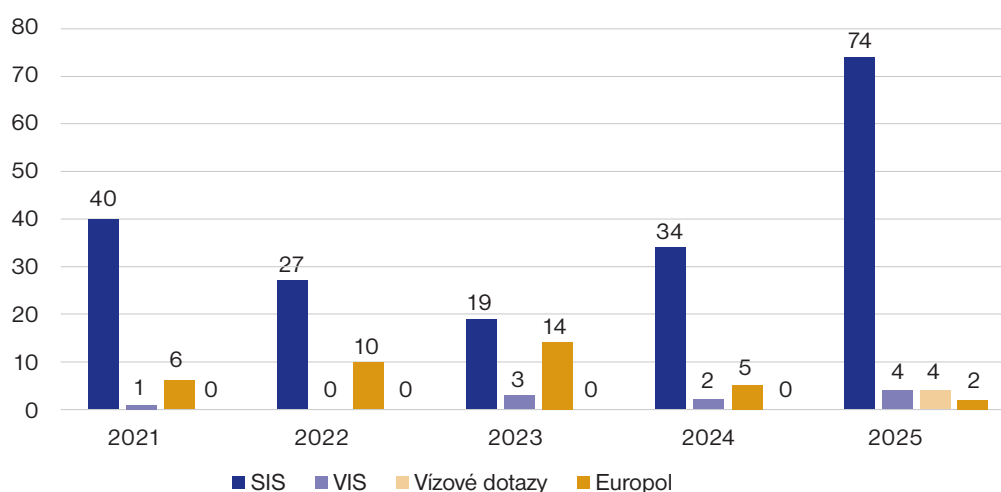
U Ministerstva zahraničních věcí se kontrola zaměřila na zpracování osobních údajů při vízovém procesu, včetně zpracování na zastupitelském úřadě a ve vízovém centru externího poskytovatele služeb v Dillí. V rámci kontroly bylo v Dillí (již v roce 2024) realizováno místní šetření. Na místě bylo zjištěno pochybení v oblasti zabezpečení zpracovávaných osobních údajů, tj. porušení povinnosti stanovené čl. 32 odst. 1 GDPR, přičemž kontrolovaná osoba již v době kontroly začala činit kroky směřující k nápravě zjištěného stavu. I přes obtížnou realizovatelnost provádění kontrol u všech vízových center v působnosti zastupitelského úřadu v Dillí muselo být konstatováno, že povinnost daná čl. 43 odst. 11 vízového kodexu, tedy povinnost provádět pravidelné kontroly u externího poskytovatele služeb, byla plněna pouze částečně. Pochybení pak bylo konstatováno i v oblasti plnění informační povinnosti, přičemž z hlediska nedostatečného informování o totožnosti správce, tedy porušení povinnosti dané čl. 37 odst. 1 písm. a) nařízení o VIS, se jednalo o přetrvávající pochybení, které bylo kontrolou Úřadu zjištěno opakovaně.

V kontrolní činnosti zaměřené na zpracování osobních údajů ve Vízovém informačním systému a při vízovém procesu na zastupitelských úřadech České republiky v zahraničí pokračoval Úřad i v roce 2025. V této souvislosti byla zahájena kontrola, v jejímž rámci bylo realizováno místní šetření na zastupitelském úřadu v Ankaře a v příslušném vízovém centru tamtéž.

Úřad je ze své pozice příslušný také k vyřizování podání souvisejících se zpracováním osobních údajů ve zmíněných informačních systémech. V roce 2025 Úřad obdržel a vyřídil celkem 74 podnětů týkajících se Schengenského informačního systému (stížnost,

žádosti o konzultaci či žádosti o přístup k osobním údajům, jejich opravu či výmaz), přičemž důvod skokového nárůstu počtu podání oproti předchozím letům není zřejmý, a též čtyři podání vztahující se ke zpracování osobních údajů ve Vízovém informačním systému (žádosti o uplatnění práv subjektu údajů). Nadto Úřad obdržel i dvě podání vztahující se k Europolu (v jednom případě se jednalo o žádost o spolupráci doručenou Evropským inspektorem ochrany údajů) a čtyři dotazy týkající se vízové problematiky. Všechna podání Úřad posuzuje podle jejich obsahu (a to i v případě, kdy jsou zasílána v cizím jazyce, v roce 2025 např. anglickém či francouzském) a vyřizuje je vždy s cílem pomoci žadatelům s řešením jejich životní situace a poskytnout jim všechny potřebné informace v pro ně srozumitelné podobě.

Počty vyřízených podání

V rámci činnosti související se schengenskou agendou Úřad spolupracuje s dozorovými úřady ostatních členských států a s Evropským inspektorem ochrany údajů (EDPS), s jejichž zástupci se pravidelně setkává v rámci koordinačních skupin a v rámci výboru pro koordinovaný dozor. Zástupci Úřadu se v roce 2025 zúčastnili všech 10 uskutečněných jednání.

Schengenské evaluace

Nařízením (EU) 2022/922 došlo k vytvoření revidovaného hodnotícího a monitorovacího mechanismu, jenž má zajistit, aby členské státy uplatňovaly schengenský soubor práv a povinností účinně, efektivně a správně, čímž přispějí k zachování vzájemné důvěry mezi členskými státy a dobře fungujícímu prostoru bez kontrol na vnitřních hranicích. V rámci mechanismu jsou realizovány tzv. schengenské evaluace, při kterých je v jednotlivých členských státech vyhodnocován soulad s evropským právem v oblastech jako jsou společná vízová politika, policejní spolupráce, problematika vnějších hranic nebo ochrana osobních údajů. Hodnotící týmy se skládají z expertů Evropské komise a členských států.

Úřad má v rámci tohoto mechanismu dvojí postavení: jednak nominuje experty, kteří se podílejí na evaluacích jiných členských států, jednak je sám evaluován pro oblast ochrany osobních údajů. V roce 2025 byli dva zástupci Úřadu vysláni jako členové hodnotících týmů pro evaluaci Slovinska a Rumunska a osobně se účastnili šetření realizovaných ve Slovinsku v březnu 2025 a v září 2025 v Rumunsku. Zároveň dne 12. listopadu 2025 Evropská komise přijala prováděcí rozhodnutí ke zprávě o schengenském hodnocení Česka v roce 2024.

Hodnocení dospělo k celkovému závěru, že Česká republika provádí schengenský soubor práv a povinností účinně. Výsledkem pravidelného hodnocení je 74 doporučení ohledně nápravných opatření, která mají řešit zjištěné nedostatky popsané v hodnotící zprávě a směřovat ke zlepšení. Dle hodnotící zprávy si Česká republika v oblasti ochrany osobních údajů udržuje dostatečnou úroveň v souladu se schengenským souborem práv a povinností. Jedním z hlavních a zdůrazněných zjištění je však také citovaná skutečnost, že „Nedostatek lidských zdrojů, které má Úřad pro ochranu osobních údajů k dispozici pro ověřování ochrany údajů a bezpečnostních opatření zavedených v České republice, ohrožuje bezpečnost údajů v rozsáhlých informačních systémech EU.“

V průběhu šetření realizovaném v listopadu 2024 se hodnotící tým kromě lidských zdrojů a rozpočtu Úřadu zaměřil také na jeho nezávislost, pravomoci a činnosti. Byly posuzovány zejména činnosti týkající se činnosti provádění dohledu nad zpracováním osobních údajů v Schengenském informačním systému a ve Vízovém informačním systému, vyřizování podání souvisejících s těmito systémy (stížnosti, žádosti o realizaci práv subjektu údajů) a informování veřejnosti v těchto záležitostech. Hodnotícímu týmu byly poskytnuty kontrolní plány Úřadu, závěry kontrolních protokolů, požadované vzorky vyřízených podání žadatelů a prezentovány další relevantní aktivity Úřadu. Zjištění či výtky týkající se plnění konkrétních úkolů Úřadu hodnotící zpráva neobsahuje, což je pro Úřad velmi pozitivní výsledek. V rámci shora uvedených 74 doporučení pro Českou republiku se pouze tři týkají Úřadu:

- zajistit, aby měl Úřad dostatek zaměstnanců pro dohled nad rozsáhlými informačními systémy, zejména dostatečný počet odborníků v oblasti informačních technologií;
- zvážit, zda Úřadu udělit pravomoc ukládat pokuty i za porušení GDPR;
- zajistit, aby Úřad měl k dispozici nezbytné lidské, technické a finanční zdroje k plnění úkolů, které mu svěřují nařízení o Schengenském informačním systému a Vízovém informačním systému a připravované právní předpisy o interoperabilitě.

Pokud i závěry schengenské evaluace potvrzují trvalý neuspokojivý stav lidských zdrojů Úřadu, je zřejmé, že zajištění dostatečného počtu vyškolených stálých zaměstnanců ÚOOÚ nezbytných k plnění jeho úkolů je pro Českou republiku jednou z priorit.

I.11 Evropská a zahraniční spolupráce

Spolupráce mezi evropskými dozorovými úřady

Formy spolupráce mezi dozorovými úřady upravuje obecné nařízení. K jejímu usnadnění úřady využívají elektronický nástroj Systém pro výměnu informací o vnitřním trhu (*Internal Market Information*, IMI). V praxi je nejvyužívanější formou spolupráce podle článku 61 GDPR vzájemná dobrovolná spolupráce, která je méně formální a není striktně povinná. Tento postup je využíván pro vzájemné konzultace, předávání informací o konkrétních případech a probíhajících šetřeních či ke sdílení informací potenciálně přínosných a využitelných v dozorové praxi ostatních úřadů. Během roku 2025 bylo do IMI vloženo přes 291 žádostí o dobrovolnou spolupráci podle článku 61 GDPR. Jejich adresátem byl kromě jiných dozorových úřadů také ÚOOÚ, který pak sám vložil do systému 29 žádostí.

Druhou nejčastější formou spolupráce je tzv. mechanismus jediného kontaktního místa (*one-stop-shop*). Tento princip se uplatňuje při šetření přeshraničních případů, kdy zpracování osobních údajů probíhá ve více členských zemích EU, anebo zpracovatelskou operací mohou být dotčeni jednotlivci ve více členských státech. V takových situacích je nejprve postupem podle článku 56 GDPR určen vedoucí dozorový úřad, jenž poté funguje jako jediný kontaktní místo a vede šetření daného konkrétního případu, přičemž spolupracuje s dotčenými dozorovými úřady podle článku 60 GDPR. Úřad na základě obdržených podnětů inicioval celkem 21 procedur podle čl. 56 GDPR, kdy navrhl příslušnost některého ze zahraničních dozorových úřadů, aby se věcí zabýval z pozice vedoucího dozorového úřadu. Naopak do této role byl ÚOOÚ navržen celkem v 18 případech a ve všech roli vedoucího dozorového úřadu přijal.

Spolupráce na úrovni Evropského sboru pro ochranu osobních údajů

Úřad je členem Evropského sboru pro ochranu osobních údajů (EDPB), který byl ustanoven podle článku 68 GDPR. Úřad se podílí na široké paletě aktivit sboru, zejména během přípravy odborných dokumentů (pokyny, doporučení, stanoviska, rozhodnutí). EDPB vydává i stanoviska a písemná vyjádření podle vyžádání různých veřejných institucí, např. Evropské komise nebo Evropského parlamentu. Spolupracuje s Evropským inspektorem ochrany údajů (EDPS).

Zástupce Úřadu byl přítomen na všech dvanácti plenárních zasedáních EDPB, z nichž čtyři proběhla prezenčně v Bruselu a zbývající byla online. Ve dnech 1.–2. července 2025 se zástupce Úřadu zúčastnil setkání členů EDPB na vysoké úrovni v Helsinkách, kde bylo přijato Prohlášení o větší srozumitelnosti, podpoře a angažovanosti (*Statement on enhanced clarity, support and engagement*). Jde o řadu iniciativ, jak zjednodušit dosahování souladu s GDPR, podpořit dialog se zainteresovanými stranami a rozvíjet meziregulatorní spolupráci v oblasti nových digitálních agend.

Vedle pléna jakožto vrcholného orgánu jsou v rámci EDPB ustaveny tematicky specializované expertní podskupiny (*expert subgroups*) složené z odborníků nominovaných členskými úřady. V referenčním roce měl Úřad zastoupení v těchto formacích:

Strategické poradenství (*Strategic Advisory*)

Spolupráce (*Cooperation*)

Technologie (*Technology*)

Hranice, cestování a prosazování práva (*Borders, Travel and Law Enforcement*)

Mezinárodní předávání (*International Transfers*)

Klíčová ustanovení (*Key Provisions*)

Prosazování práva (*Enforcement*)

Sociální média (*Social Media*)

Právní soulad, e-government a zdravotnictví (*Compliance, E-Government and Health*)

Finanční záležitosti (*Financial Matters*).

Meziregulatorní souhra a spolupráce (*Cross-Regulatory Interplay and Cooperation*)

V rámci těchto odborných skupin se uskutečnilo zhruba 150 pracovních schůzí převážně distanční formou. Účast delegátů Úřadu na schůzích činila přibližně 70 %.

V roce 2025 se Úřad podílel jako spoluodpovědník na posouzení tří návrhů závazných podnikových pravidel (BCR), vypracovaných konkrétními skupinami podniků v postavení

správce či zpracovatele. Úřad byl rovněž členem řešitelského týmu (v pozici spoluzpravodaje) během přípravy dokumentu EDPB schváleného dne 8. července 2025 pod názvem *Prohlášení 4/2025 k doporučení Evropské komise k návrhu nezávazných vzorových smluvních ujednání o sdílení dat podle nařízení o datech* (znění ze dne 22. května 2025).

Spolupráce na úrovni Rady Evropy

Zástupkyně Úřadu se zúčastnila červnového 48. plenárního zasedání Poradního výboru pro Úmluvu o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat (T-PD) ve francouzském Štrasburku. Na tomto zasedání výbor schválil *Pokyny k obecným zásadám čl. 11 modernizované Úmluvy 108*.

Světové shromáždění pro ochranu soukromí (Global Privacy Assembly, GPA)

Pravidelná, již 47. výroční konference GPA proběhla ve dnech 15.–19. září 2025 v Soulu. Hostitelem byla jihokorejská Komise pro ochranu osobních informací. Nosným tématem konference byla umělá inteligence v našem každodenním životě se zřetelem na aspekty ochrany dat a soukromí. Účastníci konference schválili celkem tři usnesení: *Usnesení o shromažďování, používání a zpřístupňování osobních údajů k předběžnému učení, učení a doladování modelů umělé inteligence, Usnesení o smysluplném lidském dohledu nad rozhodnutími konanými s účastí systémů umělé inteligence a Usnesení o digitálním vzdělávání, ochraně soukromí a osobních údajů pro zodpovědné inkluzivní digitální občanství*.

Konference evropských dozorových úřadů

Každoroční Evropskou konferenci úřadů pro ochranu osobních údajů tentokrát hostil gruzínský dozorový úřad ve dnech 6.–9. května 2025. Jednalo se o 33. ročník za účasti dozorových úřadů z EU a EHP. Úřad na tuto akci vyslal jednoho zástupce. Klíčovým tématem konference byla mezinárodní spolupráce, přičemž byl přijat akční plán s cílem jejího prohlubování. Během konference byly dále probírány otázky umělé inteligence, a to v kontextu zpracování osobních údajů dětí či etické odpovědnosti při vývoji AI systémů. Rovněž byla řešena role pověřenců pro ochranu osobních údajů, jež je výrazně komplikována digitálními výzvami, a byla diskutována problematika řešení významných případů v podmínkách omezených zdrojů menších dozorových úřadů pro ochranu osobních údajů.

Setkání dozorových úřadů ze zemí střední a východní Evropy

Ve dnech 11. až 13. června 2025 se uskutečnilo setkání dozorových úřadů ze zemí střední a východní Evropy (*Central and Eastern Europe Data Protection Authorities, CEEDPA*), tentokrát na pozvání předsedy polského UODO pana Mirosława Wróblewského v Krakově. Úřad na jednání zastupoval místopředseda Petr Jäger. První částí programu byla odborná konference s širokou mezinárodní účastí, jež se konala na Jagellonské univerzitě. Jejím tématem byly výzvy a rizika v oblasti ochrany osobních údajů spojená s kvantovými technologiemi. Druhou část tvořilo jednání zúčastněných dozorových úřadů, zaměřené zvláště na zjednodušení procesů týkajících se GDPR s ohledem na malé a střední podniky a nevládní organizace. Přítomné úřady se přihlásily k vyváženému přístupu, jež zachovává integritu zásad ochrany osobních údajů a zároveň zkoumá způsoby zlepšení regulační efektivity a snížení administrativní zátěže.

Mezinárodní konference o umělé inteligenci ve Varšavě

Na Den lidských práv 10. 12. 2025 se zástupkyně Úřadu zúčastnila mezinárodní konference s názvem *Rámcová úmluva o umělé inteligenci Rady Evropy a její úloha při ochraně osobních údajů*, pořádané partnerským úřadem ve Varšavě. Na konferenci vystoupili zá-

Neformální zasedání EDPB k podpoře malých a středních podniků při dodržování GDPR, Helsinky 1. 7. 2025

stupci Konzultativního výboru Rady Evropy k Úmluvě 108, zástupci Výboru Rady Evropy pro efektivitu justice (CEPEJ) a mnozí experti z polských univerzit a soukromého sektoru. Účastníci diskutovali o souladu národních předpisů s nástroji Rady Evropy a o výzvách spojených s rostoucí přítomností systémů umělé inteligence při zpracování dat.

Bilaterální aktivity

Návštěva delegace z rakouského dozorového úřadu

Bilaterální jednání delegací pod vedením předsedy Úřadu pro ochranu osobních údajů Mgr. Jiřího Kauckého a vedoucího rakouského dozorového úřadu (*Datenschutzbehörde*) Dr. Matthiase Schmidla v Praze se konalo ve dnech 24.–26. března 2025. Jednání bylo zahájeno v prostorách Národního muzea vzájemným představením fungování obou úřadů. Dále byla na programu oblast svobodného přístupu k informacím, jež je novým tématem rakouského úřadu, vliv nového procesního nařízení Evropské komise na rozhodování o stížnostech s ohledem na aktuální judikaturu na národní i evropské úrovni a případy z aktuální dozorové praxe. Na bilaterální jednání navázala krátká stáž expertky rakouského dozorového úřadu z odboru práva na informace.

Návštěva delegace ze slovenského dozorového úřadu

Ve dnech 22.–23. května 2025 zavítala do Prahy na pracovní návštěvu nová předsedkyně Úřadu pre ochranu osobních údajov Slovenskej republiky JUDr. Zuzana Valková spolu s místopředsedou JUDr. Tomášem Dančem a dalšími dvěma členy delegace. Na jednání s předsedou českého Úřadu byly diskutovány příslušné kompetence obou úřadů včetně jejich zajištění a nové kompetence v kontextu evropské digitální legislativy. Vzájemná výměna zkušeností se rovněž týkala rozhodování o stížnostech a problematiky dozorové praxe a kamerových systémů. Oba představitelé se dohodli na prohloubení vzájemné spolupráce úřadů a pravidelném setkávání s výměnou zkušeností s aktuálními problémy ochrany osobních údajů.

Návštěva u bavorského dozorového úřadu

Ve dnech 25. a 26. října 2025 proběhlo bilaterální jednání s bavorským dozorovým úřadem, kterého se zúčastnili dva delegáti českého úřadu. Hlavním tématem jednání byla příprava

na výkon rolí, jež jsou svěřeny dozorovým úřadům pro ochranu osobních údajů v kontextu nařízení upravujících digitální ekonomiku. Pozornost pak byla věnována konkrétním problémům, např. zpracování biometrických osobních údajů.

Návštěva u maďarského dozorového úřadu

Na iniciativu spolupráce spřízněných dozorových úřadů střední Evropy v roce 2024 navázalo setkání úřadů pro ochranu osobních údajů ČR, Rakouska, Slovenska, Slovinska, Chorvatska a Maďarska v Budapešti. Toto setkání bylo spojeno s mezinárodní konferencí u příležitosti 30 let výročí založení maďarského NAIH a konalo se ve dnech 15. až 17. září 2025 v Budapešti. Interní část jednání byla zaměřena na přípravu úřadů na převzetí nových kompetencí založených evropskou digitální legislativou a jejich personální a rozpočtové zajištění. Odborná veřejná konference pak otevřela principiální témata ochrany osobních údajů a též svobodného přístupu k informacím. Místopředseda českého Úřadu Petr Jäger se ve svém vystoupení věnoval vztahu GDPR a českého zákona o svobodném přístupu k informacím.

Zuzana Valková, předsedníčka Úřadu na ochranu osobních údajů Slovenskej republiky, a Jiří Kaucký, předseda Úřadu, Praha, 22. 5. 2025

Návštěva studentů z německé Spolkové vysoké školy pro veřejnou správu (*Hochschule des Bundes für öffentliche Verwaltung, Brühl*)

Dne 12. března navštívila Úřad šestnáctičlenná skupina studentů v doprovodu dvou vyučujících, kteří v rámci svého studijního pobytu v ČR projevili zájem o seznámení se s činností Úřadu v oblasti ochrany dat. Po úvodní prezentaci ředitele sekce dozoru následovala živá diskuse nad četnými dotazy z řad studentů.

STÁŽE

Stáž u estonského dozorového úřadu

Úřad se v roce 2025 zapojil do společného projektu výměnných stáží EDPB a EDPS (*Secondment programme*). V rámci druhého ročníku tohoto programu byla v září vyslána zaměstnankyně Úřadu na třítydenní odbornou stáž k estonskému dozorovému úřadu *Andmekaitse Inspektsioon* (AKI). Prostřednictvím tohoto projektu EDPB naplňuje svůj úkol podporovat společné školicí programy a usnadňovat výměny pracovníků mezi dozorovými úřady v souladu s čl. 70 odst. 1 písm. v) nařízení (EU) 2016/679. Druhého ročníku programu se účastnilo přinejmenším 61 zaměstnanců dozorových Úřadů z většiny států Unie.

V rámci stáže došlo k výměně zkušeností zejména v oblasti zpracování osobních údajů při provozu služeb e-Governmentu, neboť Estonsko se ve vztahu k digitalizaci těchto služeb pravidelně umísťuje na předních příčkách evropských žebříčků. Proběhlo představení rozsahu služeb a následné porovnání rozdílů jak mezi těmito službami, tak v přístupech ke zveřejňování informací ve veřejných rejstřících a seznamech. Zajímavostí je možnost obyvatel Estonska získat přístup k detailním logům vztahujícím se k nahlížení či využití údajů z takových rejstříků či seznamů, popř. z klíčových databází, jež plní roli obdobnou té, jež v České republice plní základní registry. Velký význam má dále rozsah digitalizace estonského zdravotnictví a přístup obyvatel Estonska k údajům v rámci

vlastní zdravotnické dokumentace skrze online rozhraní. Rovněž byly podrobně diskutovány rozdíly v právních rádech obou zemí EU a význam vnitrostátní úpravy pro vymáhání povinností původem z nařízení (EU) 2016/679. Zajímavostí je skutečnost, že estonský právní řád neobsahuje ve svém správním právu úpravu přestupků, kdy při trestání porušení nařízení (EU) 2016/679 dochází k trestání za estonský ekvivalent přečinů.

Stáž v ÚOOÚ

V květnu Úřad přijal k téměř třítydenní stáži pracovníka z německého úřadu Spolkového komisaře pro ochranu osobních údajů a svobodný přístup k informacím (*Bundesbeauftragte für den Datenschutz und die Informationsfreiheit*), který v něm působí jako vedoucí referátu pro všeobecné záležitosti, a koordinátorku vnitrostátních stížností z dozorového úřadu nizozemského (*Autoriteit Persoonsgegevens*). Oba kolegové přicestovali v rámci programu stáží (*EDPB Secondment Programme*), který podporuje spolupráci a výměnu zkušeností mezi dozorovými úřady vykonávajícími dozor nad obecným nařízením pro ochranu osobních údajů.

Hlavním předmětem společného zájmu byl praktický výkon dozorové činnosti vůči veřejnému i soukromému sektoru a efektivita vyřizování stížností v době rozšiřování kompetencí úřadů a zvyšování právních a administrativních nároků. Pozornost byla také věnována vysoce aktuálnímu tématu, jímž je příprava na nová evropská nařízení v oblasti digitální ekonomiky a umělé inteligence. Stážisté měli také možnost seznámit se s úkoly Úřadu při zajišťování svobodného přístupu k informacím a v oblasti postihu tzv. nevyžádaných obchodních sdělení. V rámci stáže se zahraniční hosté zúčastnili 14. května 2025 projednávání výroční zprávy Úřadu za rok 2024 Výborem pro vzdělávání, vědu, kulturu, petice a lidská práva Senátu Parlamentu ČR.

V rámci programu stáží EDPB navštívili Úřad Hakima Frites z nizozemského dozorového úřadu a Sven Hermerschmidt z německého úřadu, Praha 14. 5. 2025

II. Svobodný přístup k informacím

II.1 Působnost Úřadu

ÚOOÚ vykonává působnost vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve třech oblastech: **je nadřízeným orgánem** těch povinných subjektů, jejichž nadřízený orgán nelze určit podle § 178 správního řádu, **je přezkumným orgánem** a **je příslušný k přijímání opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu**.

V postavení nadřízeného orgánu Úřad rozhoduje jak o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o informace, tak o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace. Konečný výčet těchto povinných subjektů není stanoven, jejich okruh se postupně vyvíjí především s ohledem na soudní judikaturu.

V přezkumném řízení může Úřad přezkoumat pravomocné rozhodnutí jakéhokoli nadřízeného orgánu vydané v odvolacím řízení, jestliže lze důvodně pochybovat o tom, že je takové rozhodnutí v souladu s právními předpisy. Rozhodnutí o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace nepodléhají přezkumu. Přezkumné řízení je vedeno z moci úřední, avšak účastník řízení může dát podnět k jeho provedení.

Opatření proti nečinnosti nadřízeného orgánu přijímá Úřad jak v řízeních o odvolání či rozkladu, tak v řízeních o stížnosti na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace, jestliže příslušný nadřízený orgán nerozhodl ve lhůtě stanovené zákonem. Tyto pravomoci Úřad vykonává od 2. ledna 2020. Smyslem této nově přijaté působnosti Úřadu v agendě svobodného přístupu k informacím bylo především sjednocení a zrychlení rozhodování v této oblasti, zmírnění zátěže správních soudů a efektivnější tlak na povinné subjekty, aby jednotlivým žádostem o informace věnovaly patřičnou pozornost a svá případná rozhodnutí pečlivě odůvodňovaly.

Po nabytí účinnosti novely zákona č. 106/1999 Sb. z roku 2022 se dále významně rozšířil okruh povinných subjektů, mezi něž nově patří tzv. veřejné podniky. Úřad je tak nadřízeným orgánem další poměrně velké a současně specifické skupiny povinných subjektů, které jsou nadány veřejnými subjektivními právy, jež mohou aktivně hájit ve správním soudnictví, což také stále častěji činí. V procesní rovině novela zákona zakotvila nový institut tzv. odvolacího dialogu, který na odvolací orgán přenáší část povinností dosud příslušejících dotázanému povinnému subjektu. Smyslem tohoto kroku je snazší řešení

Jednání s delegací rakouského dozorového úřadu (Datenschutzbehörde) vedenou jeho vedoucím Matthiasem Schmidlem, Praha 25. 3. 2025

formálních nedostatků, které samy o sobě nejsou předmětem sporu. Úřad tento postup využívá stále častěji a přispívá tak ke zrychlování vyřizování žádostí o informace, jejichž skutkové okolnosti nejsou sporné.

Na druhé straně oblast svobodného přístupu k informacím dlouhodobě trpí absencí jasného určení příslušného ústředního orgánu státní správy. Úřad tímto ústředním orgánem státní správy prokazatelně není, neboť zákonodárce mu v této oblasti svěřil pouze dílčí kompetence v přesně stanoveném rozsahu. Naopak úkoly z definice plynoucí pro ústřední orgány státní správy neplní. Úřad rovněž nemá žádný praktický vliv na připravované změny zákona č. 106/1999 Sb. a z tohoto pohledu je tak oprávněn pouze vykládat příslušné právní předpisy v rámci individuálního správního rozhodování.

Své právní názory na legislativu a další otázky spojené se svobodným přístupem k informacím se proto Úřad snaží prezentovat jinými cestami, nejčastěji formou odborných seminářů určených například pověřencům pro ochranu osobních údajů, nebo účastí zástupců Úřadu na workshopech, konferencích a jiných setkáních, kde je příležitost představit závěry, k nimž Úřad ve své rozhodovací praxi dospěl.

II.2 Rozhodovací praxe a soudní řízení

Rok 2025 se nesl ve znamení trendu, který se projevil již v předchozích letech a je stále výraznější. Jeho charakteristickým rysem je klesající počet soudních řízení zahájených již před delší dobou, do nichž Úřad vstoupil v roli procesního nástupce jiného nadřízeného orgánu, který vydal žalobou napadené rozhodnutí. Protože Úřad v této oblasti vykonává působnost již šest let, počet takových soudních řízení přirozeně klesá. Přesto se Úřad s důsledky změn zákona č. 106/1999 Sb., které jeho působnost nově vymezily, dosud potýká, neboť i v uplynulém roce byl nucen aktivně hájit správní rozhodnutí vydaná před mnoha lety jinými subjekty, ačkoliv související správní řízení nevedl a požadovanými informacemi v zásadě nedisponuje.

Stále častěji se však objevují žaloby podávané dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního některými povinnými subjekty, jež napadají rozhodnutí Úřadu vydaná ve druhém stupni správního řízení. Povinné subjekty, které jsou veřejnoprávními korporacemi nebo osobami soukromého práva, totiž při vyřizování žádostí o informace vystupují ve dvojí roli – jako správní orgány a současně jako osoby nadané veřejnými subjektivními právy a povinnostmi poskytovat informace jen v mezích zákona č. 106/1999 Sb. Reálně tak rozhodují o svých subjektivních právech, a proto mohou proti rozhodnutí Úřadu vydanému v odvolacím řízení podat žalobu. Počet takových žalob neustále narůstá, jelikož Úřad sám vystupuje jako nadřízený orgán ve stále se zvyšujícím počtu odvolacích řízení, jejichž předmětem je odmítnutí žádosti o informace adresované právě tomuto specifickému okruhu povinných subjektů. Tato skutečnost přirozeně znamená zvýšené nároky spojené se zastupováním Úřadu v soudních řízeních.

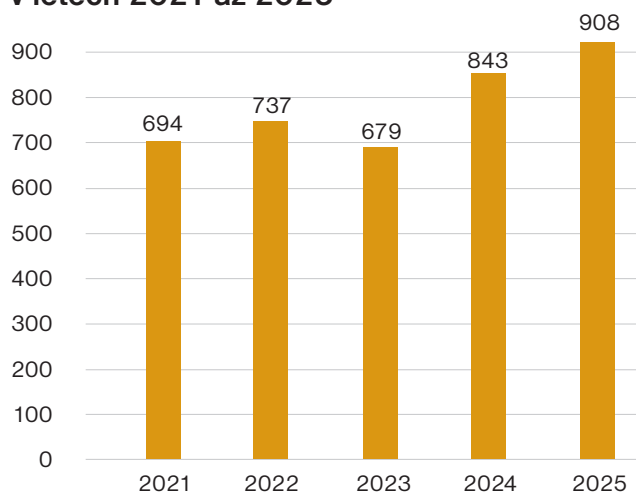
V uplynulém roce se Úřad také setkával s některými opakujícími se nedostatky v praxi povinných subjektů, které znesnadňují rozhodování a prodlužují jednotlivá správní řízení. Jedná se v první řadě o vadné vedení spisů, jež mnohdy nejsou řádně zaevidovány a neobsahují veškeré potřebné dokumenty (např. informace, které jsou předmětem žádosti, úřed-

ní záznamy, doručenky či formální záznamy o skutkových zjištěních). Některé povinné subjekty Úřadu odmítají poskytovat součinnost a ani po opakovaných výzvách nepředkládají klíčové informace, bez nichž nelze v daném řízení kvalifikovaně rozhodnout. Pokud takovým jednáním dochází k závažnému narušení řízení a faktickému znemožnění dalšího postupu, Úřad je nucen přistoupit k uložení pořádkové pokuty. Povinné subjekty také opakovaně chybují při doručování písemností do datové schránky (nevyznačení příznaku pro doručení do vlastních rukou žadatele) i prostřednictvím elektronické pošty (absence kvalifikovaného potvrzení o doručení písemnosti).

Žalobou lze napadnout pouze konečné rozhodnutí nadřízeného orgánu, způsobilé zasáhnout do práv a povinností povinného subjektu

Správní soudy se opakovaně zabývaly otázkou, v jakých případech může povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., jenž je současně nositelem vlastních veřejných subjektivních práv (typicky obchodní korporace či veřejná vysoká škola), napadnout rozhodnutí nadřízeného orgánu, konkrétně Úřadu, žalobou. Nejvyšší správní soud se k této otázce vyjádřil ve svém rozsudku č. j. 3 As 146/2024-68, v němž zdůraznil, že žaloba musí splňovat dvě podmínky: musí být podána osobou k tomu oprávněnou a musí směřovat proti rozhodnutí, jímž byla taková osoba zkrácena na svých právech ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního. Možnosti procesní obrany povinného subjektu jsou tedy omezené a aktivují se až v okamžiku, kdy je vydáno konečné rozhodnutí ve věci, jež je způsobilé zasáhnout do jeho práv a povinností, nebo kterým by mu byla uložena povinnost požadovanou informaci poskytnout. Rozhodnutí nadřízeného orgánu, jímž je věc povinnému subjektu vrácena k novému projednání, tuto druhou podmínku nesplňuje, proto jej nelze žalobou úspěšně napadnout.

Meziroční srovnání počtu podání a podnětů v agendě dle zákona č. 106/1999 Sb. v letech 2021 až 2025

V případě zániku povinného subjektu přecházejí povinnosti vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb. na jeho právního nástupce

V rámci své rozhodovací činnosti byl Úřad postaven před otázkou, na jaký subjekt přecházejí práva a povinnosti vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb. v situaci, kdy povinný subjekt, jenž je obchodní společností, zanikne (konkrétně fúzí v podobě sloučení s jinou právnickou osobou). Úřad dospěl k závěru, že pokud jsou původní dotázaný subjekt i jeho univerzální právní nástupce povinnými subjekty ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., přechází na nástupnickou společnost též povinnost vyřídit žádost o informace, kterou byl původně povinen vyřídit její právní předchůdce, neboť nástupnická společnost vstoupila do činnosti, na kterou se vztahovala informační povinnost. Při formulaci svého stanoviska Úřad vycházel ze skutečnosti, že zákon č. 106/1999 Sb., ani zákon o přeměnách obchodních společností a družstev nevyklučují přechod informační povinnosti na nástupnickou společnost, a dále z premisy, že zákon č. 106/1999 Sb. je třeba vykládat tak, že žadateli jsou požadované informace zásadně poskytovány, přičemž interpretace zákona musí směřovat k tomu, aby informace poskytnuty byly, a nikoli k tomu, jak umožnit povinnému subjektu se této povinnosti vyhnout. Opačný závěr, tedy že povinnost poskytovat informace zaniká

společně s dotázaným povinným subjektem, by pak byl v přímém rozporu se samotným principem práva na informace. Závěry Úřadu následně opakovaně a bezvýhradně potvrdil jak Městský soud v Praze, tak Nejvyšší správní soud.

Pravomocné rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o informace podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví

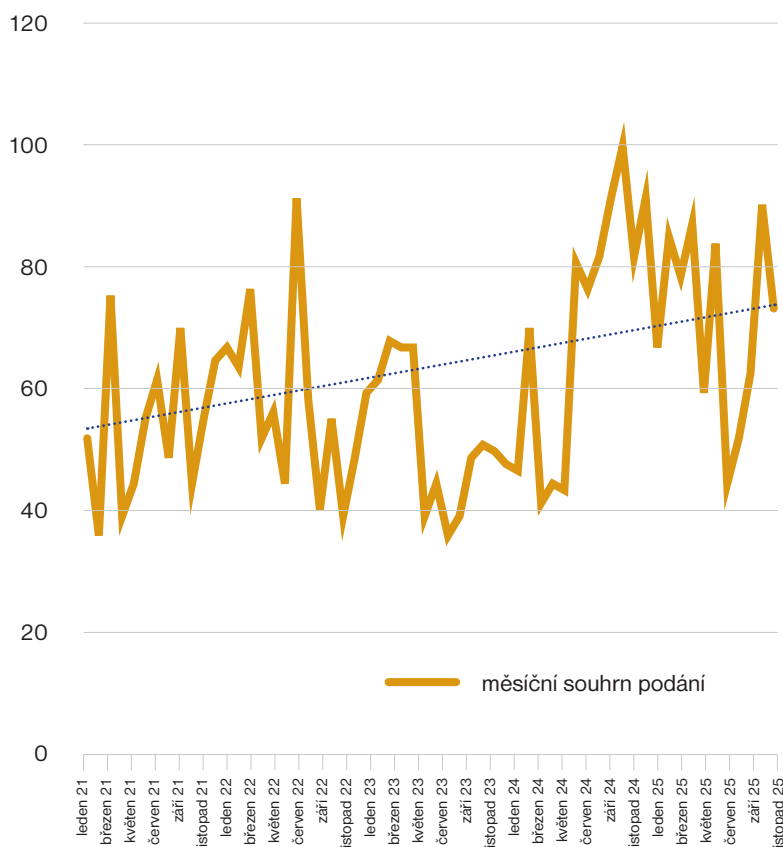
Městský soud v Praze posuzoval žalobu napadající rozhodnutí Úřadu, jímž bylo potvrzeno rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o informace, podané podle části páté občanského soudního řádu. Soud ve svém usnesení odmítl argumentaci žadatele, že žaloba má být projednána v občanském soudním řízení. Naopak se přiklonil k názoru Úřadu, podle kterého jsou povinné subjekty při plnění povinností vyplývajících ze zákona č. 106/1999 Sb. ve vrchnostenském postavení, a to nezávisle na povaze svého vzniku či na povaze své agendy. Městský soud v Praze konstatoval, že dle ustálené soudní praxe je pravomocné rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 soudního řádu správního, a proto podléhá soudnímu přezkumu ve správním soudnictví. Pro odklon od této praxe nenalezl Městský soud v Praze žádný důvod.

Při odmítnutí žádosti o informace z důvodu její neexistence je třeba důsledně rozlišovat mezi situacemi popsány v § 2 odst. 4 a v § 11b zákona č. 106/1999 Sb.

Z ustálené judikatury vyplývá, že povinný subjekt je povinen poskytovat pouze takové informace, které v okamžiku doručení žádosti reálně existují a jimiž je povinen disponovat.

Skutečnost, že povinný subjekt požadovanými informacemi nedisponuje a současně ani není povinen disponovat, je objektivním důvodem znemožňujícím vyhovění žádosti. Zákon přitom rozlišuje dvě situace, které postihují odlišné skutkové okolnosti. V prvním případě se žadatel domnívá, že určitá informace existuje, ačkoliv tomu tak reálně není. Jedná se tedy o žádost, jejímž předmětem je neexistující informace vymezená v ustanovení § 11b zákona č. 106/1999 Sb. V druhém případě se žadatel domáhá vytvoření či obstarání nových informací (například v podobě právní analýzy či analýzy dat shromážděných v rámci rozhodovací činnosti povinného subjektu), a to v rozporu s ustanovením § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. V obou popsáných případech je na místě žádost odmítnout, nicméně tyto vyluky nelze aplikovat současně, jelikož to vylučuje jejich povahu. Pro aplikaci § 11b zákona č. 106/1999 Sb. je pak třeba přesvědčivě

Vývoj měsíčního počtu podání a podnětů agendy podle zákona č. 106/1999 Sb. v letech 2021 až 2025

a přezkoumatelně vysvětlit, proč povinný subjekt požadované informace nemá, přesvědčivě a přezkoumatelně vysvětlit, proč informace neexistuje, a prokázat, že povinný subjekt nemá povinnost požadovanými informacemi disponovat.

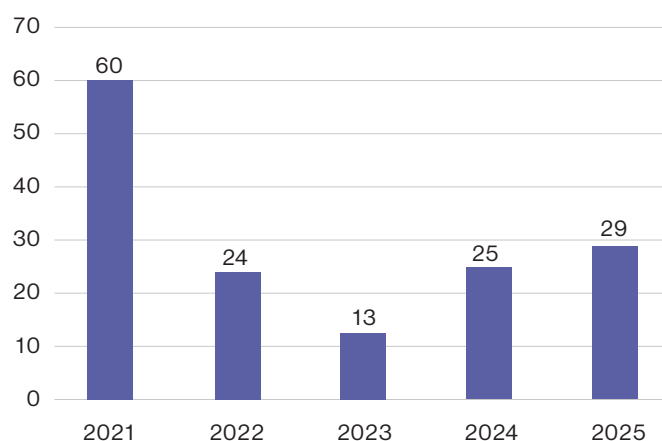
Poskytování informací o trestním řízení

Úřad se v roce 2025 opakovaně setkal s aplikací ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) a § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., která neodpovídá ustálenému výkladu těchto výluk z práva na informace přijatému správními soudy. Prvním z pochybení je názor, podle něhož povinný subjekt nesmí poskytovat žádné informace související s trestním řízením, neboť k tomu je oprávněn výhradně policejní orgán a státní zastupitelství. Zmíněná ustanovení zákona č. 106/1999 Sb. ale nejsou formulována takto striktně. Pravidla poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných upravuje zejména § 8a a násl. trestního řádu. Z těchto ustanovení je zřejmé, že zákon počítá s tím, že o trestním řízení budou informovat i jiné subjekty, než výlučně policejní orgány a státní zastupitelství. Nesprávný je rovněž výklad, podle něhož § 11 odst. 4 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. zakazuje poskytování jakýchkoliv informací týkajících se trestního řízení. Zmíněné ustanovení totiž za chráněné informace označuje pouze takové, jejichž poskytnutí by mohlo ohrozit či zmařit účel trestního řízení, zejména zajištění práva na spravedlivý proces. Samotná skutečnost, že se požadovaná informace určitým způsobem váže k trestnímu řízení, nepostačuje k odmítnutí žádosti, neboť podmínky této výluky musí být splněny kumulativně. Z rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace opírající se o zmíněné důvody pak musí být zřetelné, jaké zájmy by byly poskytnutím informace ohroženy. Takové zdůvodnění sice může vykazovat vyšší míru obecnosti, ne však natolik, aby obsahovalo pouze všeobecné úvahy o povaze požadovaných dokumentů.

Prezident republiky nemá působnost v oblasti nepřírodních či mimozemských jevů

V roce 2025 Úřad posuzoval otázku, jaký je rozsah působnosti prezidenta republiky v oblasti nepřírodních a mimozemských jevů, konkrétně jevů označovaných jako UAP (*Unidentified Anomalous Phenomena*) a NHI (*Non-human Intelligence*). Na základě detailní analýzy pravomocí prezidenta republiky Úřad dospěl k závěru, že prezident v oblasti UAP, NHI či jiných mimozemských, nevysvětlitelných či nadpřírodních jevů působnost nemá. Závěry Úřadu následně přezkoumával jednak veřejný ochránce práv, který s nimi vyslovil nesouhlas, jednak Městský soud v Praze, který se s nimi naopak plně ztotožnil. V rozsudku k tomu konstatoval, že působnost nelze vykládat úzce pouze jako oblast uplatnění vrchnostenských pravomocí povinných subjektů, nýbrž jako jakoukoliv činnost těchto subjektů, ale současně ji nelze vykládat ani přehnaně široce, tedy tak, že do působnosti prezidenta republiky náleží vše, o čem se mohl čistě teoreticky dozvědět. Takové pojetí působnosti by totiž z prezidenta učinilo povinný subjekt ve vztahu k v zásadě neomezenému okruhu otázek, což neodpovídá realitě.

Počet soudních řízení s účastí Úřadu týkajících se zákona č. 106/1999 Sb. oznámených Úřadu v jednotlivých letech

Rozhodovací činnost v oblasti svobodného přístupu k informacím

ÚŘAD JAKOŽTO NADŘÍZENÝ ORGÁN POVINNÝCH SUBJEKTŮ, JEJICHŽ NADŘÍZENÝ ORGÁN NELZE URČIT PODLE § 178 SPRÁVNÍHO ŘÁDU (§ 20 ODS. 5 ZÁKONA Č. 106/1999 SB.)

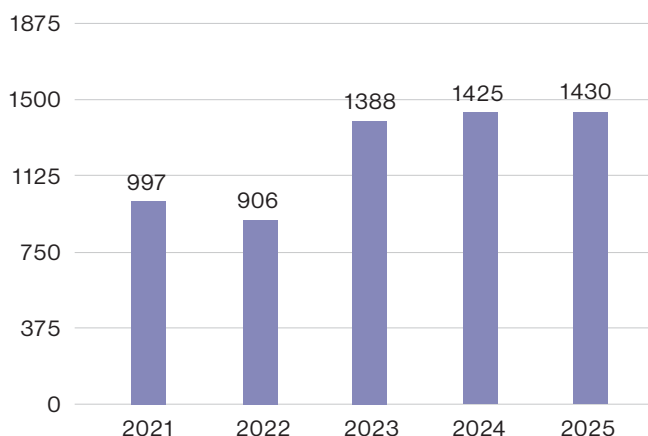
Odvolání	
Informační příkaz	12
V části vydán informační příkaz, v části rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a věc vrácena k novému projednání	3
V části vydán informační příkaz, v části rozhodnutí povinného subjektu potvrzeno	2
Rozhodnutí povinného subjektu potvrzeno	43
Rozhodnutí povinného subjektu zrušeno, věc vrácena k novému projednání	148
Rozhodnutí povinného subjektu částečně potvrzeno, v části rozhodnutí povinného subjektu zrušeno a věc vrácena k novému projednání	6
Rozhodnutí povinného subjektu změněno a ve zbytku potvrzeno	1
Ostatní způsoby vyřízení	10
Stížnost na postup povinného subjektu	
Informační příkaz	0
Postup potvrzen	47
Příkaz povinnému subjektu vyřídit žádost	38
V části postup potvrzen, v části příkaz povinnému subjektu vyřídit žádost	10
Výše úhrady požadované povinným subjektem snížena	17
Ostatní způsoby vyřízení	31
Opravný prostředek postoupen jinému subjektu z důvodu nepříslušnosti Úřadu	24
ÚŘAD JAKOŽTO PŘEZKUMNÝ ORGÁN (§ 16B ODS. 1 A 2 ZÁKONA Č. 106/1999 SB.)	
Přezkumné řízení nezahájeno	72
Přezkumné řízení nezahájeno sdělením předsedy Úřadu	1
Pozhodnutí nadřízeného orgánu zrušeno, věc vrácena	20
ÚŘAD JAKOŽTO ORGÁN PŘÍSLUŠNÝ K PŘIJÍMÁNÍ OPATŘENÍ PROTI NEČINNOSTI (§ 16B ODS. 3 ZÁKONA Č. 106/1999 SB.)	
Nedůvodný podnět	70
Opatření proti nečinnosti	38
Nečinnost	
podaných žalob proti nečinnosti	1
odmítnutých žalob, zast. řízení soudem	1
uložení povinnosti rozhodnout	0
podaných kasačních stížností	1
zamítnutých kasačních stížností	0
zrušených rozsudků MS v Praze	0

III. Nevyžádaná obchodní sdělení

V roce 2025 obdržel Úřad celkem 1430 stížností (pojmově se jedná o podněty k zahájení řízení z moci úřední) na zasílání nevyžádaných obchodních sdělení, které upravuje zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti. V posledních letech tento typ stížností vykazuje pokračující pozvolný meziroční nárůst. Nejvíc podaných stížností, zhruba 1/3 z celkového počtu, se podobně jako v předchozím roce týkalo zasílání nevyžádaných obchodních sdělení, která v příloze obsahovala zálohové faktury za služby, jež si příjemci neobjednali.

Úřad v průběhu roku 2025 zahájil celkem 15 kontrol, jejich předmětem bylo šíření obchodních sdělení. Z důvodu neposkytování potřebné součinnosti ze strany kontrolovaných osob Úřad uložil v roce 2025 pořádkové pokuty v celkové výši 1 060 000 Kč, což oproti předchozím letům představuje znatelný nárůst. Správní řízení Úřad zahájil v 29 případech, přičemž pravomocně ukončených správních řízení bylo 27 a celková výše uložených sankcí činila 12 109 000 Kč. Podobně jako v minulém roce byly ve správním řízení nejvyšší sankce uloženy za zasílání nevyžádaných obchodních sdělení obsahujících zálohové faktury. V případě méně závažných pochybení Úřad pokračuje v upozorňování subjektů na možná pochybení při zasílání obchodních sdělení a vyzývá je k nápravě závadného stavu. V roce 2025 Úřad takto upozornil 404 subjektů.

Počet přijatých stížností na nevyžádaná obchodní sdělení

Nevyžádaná obchodní sdělení pod záminkou průzkumu trhu

Předmětem tohoto druhu stížností byla nabídka účasti adresátů na průzkumech trhu, přičemž tato sdělení podporovala nejen podnikatelskou činnost agentury provádějící průzkumy, ale zejména podnikatelskou činnost samotných společností, které si tento průzkum u agentur zadaly. Adresáti těchto obchodních sdělení nebyli zákazníci uvedených subjektů a k obchodním sdělením nedali předchozí prokazatelný souhlas. Pod záminkou průzkumu či nezávazného posouzení různých dotací či výhod byly tímto způsobem zasílány nabídky na výrobky a služby konkrétních společností.

Oslovování zákazníků po delší době od vzniku zákaznického vztahu, nebo po jeho zániku

V posledním roce byla k Úřadu podána řada stížností na jednání podnikatelů, spočívající v oslovování zákazníků po delší době od provedení objednávky (vzniku zákaznického vztahu), nebo po jeho zániku. Ze strany dotčených společností bylo argumentováno tím, že obchodní sdělení zasílají na základě oprávněného zájmu, tedy za využití tzv. zákaznické výjimky upravené v § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. Tento důvod má však v průběhu času proměnlivou relevanci. Společnosti by proto měly v každém konkrétním případě zvažovat, zda například i po pěti letech po zakoupení služby či produktu zákazníkem má dotýčný o podobné výrobky nebo služby stále zájem. Jedná se zejména o případy, kdy je daný adresát osloven až po delší době bez toho, aniž by mu např. daná společnost průběžně zasílala související obchodní sdělení. V případě opětovného oslovení bývalých zákazní-

ků je třeba využít především právního titulu souhlasu. Oprávněný zájem je aplikovatelný v odůvodněných případech, typicky po omezenou dobu v případech tzv. retenčních nabídek.

Možnost odmítnout zasílání obchodních sdělení předem

V roce 2025 bylo značné množství stížností podáno zákazníky společností na to, že jim nebylo umožněno odmítnout zasílání obchodních sdělení předem. Zákazník přitom má mít možnost odmítnout využití svých kontaktních údajů za účelem zasílání obchodních sdělení týkajících se obdobných výrobků nebo služeb už při jejich poskytnutí, většinou v průběhu objednávky. Tato možnost musí být zákazníkům dána jasně, zřetelně a jednoduchým způsobem. Často se však stává, že je uvedena pouze v rámci obchodních podmínek, nebo je umožněna jen částečně.

Zasílání obchodních sdělení po předchozím telefonickém kontaktu, nebo po vyplnění formuláře na webových stránkách

Podatelé pravidelně uvádějí, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení nebyl v průběhu telefonátu z jejich strany udělen, nebo že se předmětný telefonát, na němž společnosti zakládají oprávnění šířit obchodní sdělení, vůbec neuskutečnil. To se týká i případů vyplňování webových formulářů. Společnosti naopak argumentují tím, že souhlas se zasíláním obchodních sdělení byl zákazníkem udělen vyplněním formuláře na webových stránkách (často se jedná o poptávkové formuláře, např. žádosti o úvěr). Je třeba upozornit, že v těchto případech leží důkazní břemeno na straně odesílatele či šířitele předmětných obchodních sdělení, jenž musí prokázat, že mu byl konkrétním adresátem udělen sou-

hlas odpovídající požadavkům čl. 4 GDPR. Souhlas se zasíláním obchodních sdělení by měl být zaznamenán způsobem umožňujícím prokázat, že jej uživatel elektronického kontaktu skutečně udělil. Vhodným způsobem může být např. potvrzující SMS zpráva, e-mailová zpráva nebo zaznamenaná relevantní část telefonního hovoru.

Jednání s delegací slovenského Úřadu na ochranu osobních údajů, Praha 22. 5. 2025

Nevyžádaná obchodní sdělení pod záminkou tzv. hodnotících dotazníků

Úřad dlouhodobě zastává stanovisko, že tzv. hodnotící dotazníky, tedy sdělení, jejichž primárním účelem je získání zpětné vazby od zákazníka ohledně kvality nabízených výrobků nebo služeb, jsou obchodními sděleními, protože jejich zasláním dochází přinejmenším k nepřímé podpoře podnikatelské činnosti. Pokud tedy

společnost zasílá dotazník s žádostí o hodnocení svých výrobků či služeb nebo hodnocení spokojenosti s vyřízením například reklamace apod., lze jej považovat za obchodní sdělení. V případě, že společnosti tyto dotazníky zasílají v souvislosti s předchozím nákupem, poskytnutím služby či vyřízením určitého požadavku, je na místě využití právního titulu uvedeného v § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. a není tedy třeba, aby společnost

disponovala souhlasem adresáta uděleným specificky pro tento účel. Úřad však poukazuje na to, že je současně nutné splnit i další požadavky uvedené v tomto ustanovení, především umožnit uživateli odmítnout využití jeho elektronického kontaktu pro účely zasílání takovýchto obchodních sdělení předem, a to již při získávání kontaktu.

Nevyžádaná obchodní sdělení ze zahraničí

Také v roce 2025 se Úřad setkával se stížnostmi na zahraniční subjekty v souvislosti se zasíláním obchodních sdělení ze zahraničních domén. Pokud není zjištěn tuzemský odpovědný subjekt, Úřad v těchto případech postupuje v rámci mezinárodní spolupráce s příslušnými dozorovými úřady v jiných členských státech EU. Někdy však nelze identifikovat společnost, která dané obchodní sdělení zasílá, ani společnost, v jejíž prospěch jsou sdělení zasílána, např. na webových stránkách, na něž sdělení odkazuje, nejsou uvedeny údaje o provozovateli daného e-shopu. Úřad v těchto případech doporučuje značnou obezřetnost při provádění nákupů na e-shopech, které neuvádějí žádné kontaktní údaje, nebo uvádějí údaje nedůvěryhodné či zjevně smyšlené. V případě pochybností je vhodné prověřit danou webovou adresu např. na internetových stránkách České obchodní inspekce, která zveřejňuje tzv. rizikové e-shopy. V rámci své dozorové činnosti Úřad pravidelně nahlašuje internetové stránky, na nichž jsou provozovány nedůvěryhodné e-shopy, správci internetových domén sdružení CZ.NIC nebo sdružení EURID za účelem jejich prověření z důvodu možného porušení podmínek poskytování internetových domén.

Mistopředseda Petr Jäger na plenárním zasedání EDPB, Brusel 2. 12. 2024 Blíže kap. I.8

Obchodní sdělení v rámci zasílání tzv. technických či servisních zpráv

Úřad upozorňuje, že ne každá zpráva, považovaná adresátem za nechtěnou či obtěžující, je současně obchodním sdělením ve smyslu příslušných právních předpisů. V některých případech mohou společnosti informovat své zákazníky o určitých skutečnostech, neboť jim to ukládá právní předpis (např. bankovní předpisy), případně zasílají zprávu týkající se změny smluvních podmínek, vyúčtování, vyzvednutí zboží apod. Společnosti však mnohdy této možnosti zneužívají a do zpráv včleňují i obchodní nabídku či propagaci své značky, nebo takovou zprávu rozesílají osobám, s nimiž nejsou ve stávajícím či předchozím zákaznickém vztahu. V takových případech se naopak o obchodní sdělení jednat může a existuje možnost, že společnost tímto jednáním porušuje příslušná ustanovení zákona č. 480/2004 Sb., neboť se dopouští šíření obchodních sdělení bez právního titulu.

Zálohové faktury za adresátem neobjednané služby

V průběhu roku 2025 se Úřad intenzivně zabýval stížnostmi na e-mailové zprávy, jejichž přílohy obsahovaly zálohové faktury za adresátem neobjednané služby. Předmětem těchto zpráv bývají nabídky zápisů v různých veřejně dostupných katalogových rejstřících a seznamech, které často vyvolávají dojem, že se jedná o rejstříky a seznamy vedené orgány veřejné správy. Na Úřad se obraceli samotní stěžovatelé, mnohdy jsou však tyto podněty postoupeny Úřadu jinými orgány veřejné moci, především Policií ČR, Českou obchodní

inspekci nebo Českým telekomunikačním úřadem.

V roce 2025 Úřad ukončil 3 kontroly u společností, které tyto rejstříky provozují, další 2 kontroly dosud probíhají. Zmíněné společnosti cílí výlučně na podnikatelské subjekty, jejichž elektronické kontakty nejčastěji získávají z veřejných rejstříků. V jednom konkrétním případě byla společností zaslána nabídka společně se zálohovou fakturou do datových schránek (převážně obcí). Tyto stížnosti byly postoupeny Digitální informační agentuře, do jejíž působnosti dle § 26b zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů spadá postihování šíření sdělení prostřednictvím datových schránek.

V rámci dozorové a kontrolní činnosti se Úřad stále častěji setkává s úmyslným jednáním dotčených společností spočívajícím v personálních změnách statutárních orgánů, personálním propojení několika společností v osobě téhož jednatele nebo v ukončení činnosti kontrolované osoby a pokračování v protiprávní činnosti propojenou osobou v průběhu prováděné kontroly. To vše se děje cíleně za účelem ztížení postupu Úřadu a vyhnutí se uložení případných sankcí.

V navazujících správních řízeních byly společnostem uloženy vysoké pokuty, a to s ohledem na závažnost protiprávního jednání. Úřad v roce 2025 pravomocně uložil 3 pokuty v celkové výši 11 000 000 Kč. V dalších 2 případech nebyly pokuty v celkové výši 5 200 000 Kč do konce roku 2025 pravomocné.

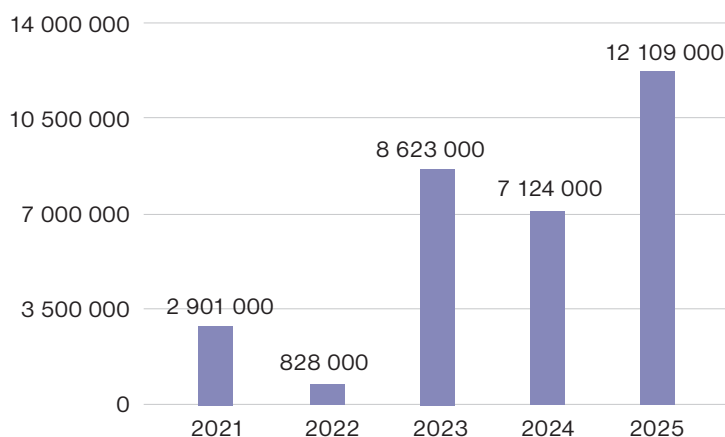
Protože se v mnoha případech jedná o rozsáhlé rozesílání nevyžádaných obchodních sdělení vykazující znaky nekalých obchodních praktik, resp. podvodného jednání, Úřad předává poznatky z provedených kontrol a správních řízení Policii ČR, již současně poskytuje plnou součinnost. Kvůli podezření na porušení daňových předpisů, zjištěné v průběhu některých kontrol v roce 2025, Úřad svá zjištění postoupil Finančnímu analytickému úřadu.

Judikatura

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 2. září 2025, sp. zn. 6 As 68/2025-28, potvrdil dlouhodobý výklad Úřadu ohledně označování odesílatele obchodních sdělení, uvádění informací pro zrušení dalšího zasílání obchodních sdělení a nároků na souhlas s jejich zasíláním. Soud dále uvedl, že označení odesílatele musí vyplývat přímo z obchodního

sdělení tak, aby si jej adresát nemusel dohledávat za použití dalších zdrojů. Praxe, kdy lze odesílatele zjistit až na jeho webových stránkách, na které obchodní sdělení odkazuje, tak nenaplnuje požadavky zákona č. 480/2004 Sb. Soudem bylo rovněž potvrzeno, že přímo v obchodním sdělení musí být uvedeny i informace o možnostech zrušení zasílání dalších obchodních sdělení. Pouhá možnost odpovědět na zaslání obchodní sdělení, aniž by o tom byl adresát informován, je podle soudu nedostatečná. K souhlasu se zasíláním

Výše uložených sankcí za zasílání nevyžádaných obchodních sdělení v letech 2021–2025 (v Kč)

obchodních sdělení soud uvedl, že musí splňovat totožné náležitosti jako souhlas vyžadovaný se zpracováním osobních údajů podle čl. 4 GDPR. V projednávaném případě souhlas tyto náležitosti nesplňoval, neboť byl včleněn do podmínek rezervace služeb, takže již samotnou rezervací zákazník souhlasil se zasíláním obchodních sdělení. Souhlas tedy nebyl udělen svobodně.

Své závěry Nejvyšší správní soud založil na smyslu a účelu právní úpravy, kterým je ochrana adresátů před zasíláním nevyžádaných obchodních sdělení a zamezení vzniku dodatečných nákladů souvisejících s přijetím nevyžádaných obchodních sdělení. Při výkladu náležitostí souhlasu se zasíláním obchodních sdělení pak soud odkázal na dosavadní judikaturu Soudního dvora EU.

Dozorová činnost v oblasti obchodních sdělení

STÍŽNOSTI

Počet obdržených stížností	1430
----------------------------	------

VYŘÍZENÍ STÍŽNOSTÍ (MIMO RÁMEC KONTROL A SPRÁVNÍCH ŘÍZENÍ)

Upozorňujícím dopisem jednotlivým subjektům (šetření v méně závažných případech)	404
--	-----

KONTROLA

Počet zahájených kontrol	15
Počet ukončených kontrol	13
Počet podaných námitek dle § 13 kontrolního řádu	5
Počet vyřízených námitek	3
vyhověno	0
vráceno k došetření	0
částečně vyhověno	2
nedůvodné	1

Počet pravomocně uložených trestů za nesoučinnost podle kontrolního řádu	10
--	----

v celkové výši	1 060 000 Kč
----------------	--------------

SPRÁVNÍ ŘÍZENÍ

Počet zahájených správních řízení	29
Počet pravomocně ukončených správních řízení	27

v celkové výši uložených pravomocných pokut	12 109 000 Kč
---	---------------

Počet podaných rozkladů	6
-------------------------	---

Počet vyřízených rozkladů (včetně předchozích let)	3
--	---

potvrzeno rozhodnutí I. stupně a rozklad zamítnut	3
zrušeno rozhodnutí I. stupně a vráceno k dalšímu řízení	0
zrušeno rozhodnutí I. stupně a řízení zastaveno	0
změněno rozhodnutí I. stupně	0

SOUDNÍ PŘEZKUM ROZHODNUTÍ PŘEDSEDY ÚŘADU V OBLASTI

NEVYŽÁDANÝCH OBCHODNÍCH SDĚLENÍ

Městský soud v Praze	
Podané žaloby proti rozhodnutí o pokutě	0
Vydaná rozhodnutí	1
žaloba se zamítá	1
žaloba se odmítá	0
rozhodnutí se ruší a věc se vrací k dalšímu řízení	0
Nejvyšší správní soud	
Podané kasační stížnosti	1
Vydaná rozhodnutí	1
kasační stížnost se zamítá	1
kasační stížnost se odmítá	0
zrušených rozsudků Městského soudu v Praze	0

IV. Informační systém ORG

Na základě zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, a jeho změně zákonem č. 100/2010 Sb., provozuje Úřad pro ochranu osobních údajů Informační systém ORG (IS ORG) jako součást systému základních registrů, která zajišťuje procesy spojené s identifikací fyzických osob a se zabezpečením jejich osobních údajů. IS ORG generuje a přiděluje neveřejné **zdrojové identifikátory fyzických osob (ZIFO)** a **agendové identifikátory fyzických osob (AIFO)**.

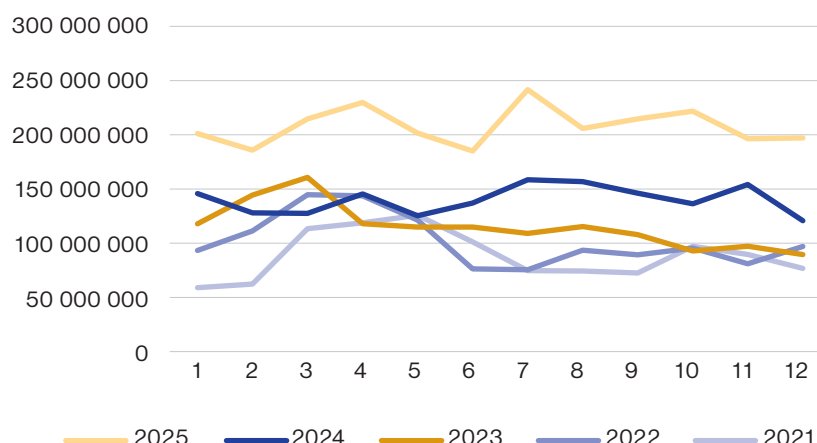
Aby mimo zákonný rámec nebylo možné spojovat údaje o občanech vedené v různých agendách, zákon o základních registrech zavádí pro občana vícenásobnou digitální identitu, tedy v různých agendách je občan veden pod odlišným identifikátorem (AIFO). Vytváření a transformace AIFO je úkolem informačního systému ORG, označovaného také jako „převodník identifikátorů“.

ZIFO je vytvořen Informačním systémem ORG, jakmile je občan zapsán v informačních systémech evidence obyvatel nebo cizinců. Všechny AIFO občana jsou vytvářeny z jeho ZIFO a z AIFO nelze zpětně ZIFO odvodit. Všechna ZIFO a AIFO jsou uložena v Informačním systému ORG, který je také jediným místem, které umí převést AIFO jedné agendy na AIFO agendy jiné.

IS ORG neuchovává a ani nezpracovává žádné osobní údaje, je neveřejný a komunikuje výhradně s informačním systémem základních registrů (ISZR). Při každé komunikaci agendových informačních systémů s ISZR (a základními registry) dochází k ověřování oprávnění úředníka či uživatele k požadované operaci. IS ORG má vysoký bezpečnostní potenciál, je uplatněním zákona na ochranu osobních údajů v praxi a je zásadní součástí systému základních registrů (ZR), řešící bezpečnost osobních dat ZR.

Dnem 1. 11. 2025 nabyl účinnosti **nový zákon č. 264/2025 Sb., zákon o kybernetické bezpečnosti, a vyhláška č. 408/2025 Sb., vyhláška o regulovaných službách, které implementují směrnici NIS2**. Úřad je dle těchto právních norem zařazen do režimu vyšších povinností a vztahují se na něj povinnosti z vyhlášky č. 409/2025 Sb., o bezpečnostních opatřeních poskytovatele regulované služby v režimu vyšších povinností. V rámci přípravy na audit pro udržení certifikace dle nové normy ČSN EN ISO/IEC 27001:2023 proběhla úprava dokumentace IS ORG. Implementace změn v této normě je ve velké míře shodná s povinnostmi vyplývajícími z nového kybernetického zákona.

Počet operací v měsících roku

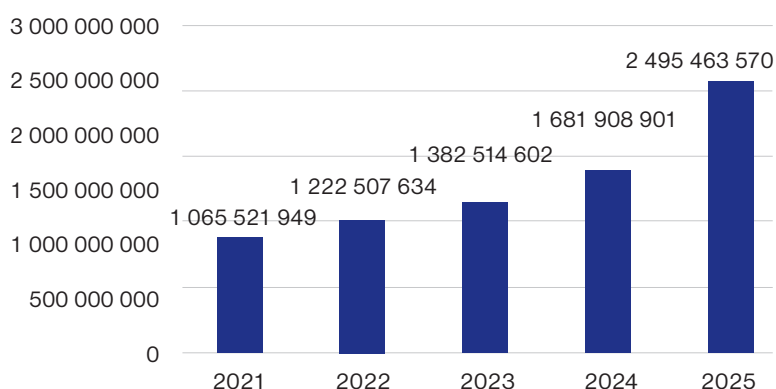
Tento audit IS ORG dle nové normy ČSN EN ISO/IEC 27001:2023 proběhl v září 2025 bez nálezů neshody. IS ORG je tak úspěšně certifikován. Kybernetická bezpečnost je pro provoz IS ORG absolutní prioritou.

V roce 2025 uběhlo 13 let od začátku fungování základních registrů. Za dobu jejich fungování význam i míra jejich využívání velmi narostly. Jen počet provedených operací v IS ORG vzrostl více než patnáctinásobně oproti prvnímu roku fungování základních registrů. V uplynulém roce bylo zaznamenáno vyšší využití základních registrů, a tím i IS ORG, v souvislosti s elektronickými přihláškami na střední školy a volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, kdy bylo poprvé umožněno prokazování se eDoklady. V roce 2025 tak počet provedených transakcí oproti roku 2024 narostl o 48,37 %. Nebyl zaznamenán žádný bezpečnostní incident.

Trend rostoucího využívání základních registrů stále pokračuje, také v závislosti na obecném rozvoji propojeného datového fondu. V roce 2024 byla schválena nová strategie IS ORG na roky 2024–2028, zaměřená především na udržení dobré kondice systému, zejména s ohledem na obnovu hardware s končící podporou, soulad s moderními trendy v oblasti kybernetické bezpečnosti pro potřeby udržení certifikace dle nové normy ČSN EN ISO/IEC 27001:2023 a s ohledem na nové úkoly spojené s dalším rozvojem základních registrů.

V oblasti využívání IS ORG lze očekávat dynamický vývoj, a to vzhledem k probíhajícím změnám ve správě základních registrů v souvislosti s projektem *Základní registry nové generace*.

Celkový počet operací v letech 2021–2025

V. Digitální agendy

Problematikou nových evropských digitálních aktů, známou jako digitální agendy, a jejich vztahem k ochraně osobních údajů se Úřad začal zabývat již v době, kdy byly tyto předpisy na úrovni EU připravovány. V současné době jsou již digitální akty platné, avšak k nabytí jejich účinnosti dochází postupně, stejně jako k návazné vnitrostátní implementaci, která je postupně připravována (např. návrh zákona o digitální ekonomice). Obdobná situace ve vztahu k národní implementaci se týká většiny ostatních členských států EU (např. zákon o umělé inteligenci byl dosud přijat v Itálii, Německu, Španělsku a Lotyšsku). Zástupci dozorových úřadů na ochranu osobních údajů se zaměřují především na rozpracování vztahu ochrany osobních údajů a jednotlivých digitálních oblastí, což se odráží i v odpovídajících pokynech projednávaných Evropským sborem pro ochranu osobních údajů (EDPB). Za účelem sjednocení aktivit Úřadu ve vztahu k novým digitálním agendám byl 1. července 2024 zřízen **Odbor stížností a digitálních agend**, zaměřený na problematiku osobních údajů v digitálním prostředí. Přestože nástup nové agendy nebyl spojen s přidělením potřebného počtu dodatečných tabulkových míst, Úřad se aktivně podílí na činnostech souvisejících s adaptací na nové povinnosti, přičemž digitální problematika je do činnosti Úřadu postupně začleňována. Zároveň se jedná o komplexní průřezovou problematiku, která prostupuje činnost Úřadu jako celku.

Místopředseda Petr Jäger na mezinárodní konferenci maďarského NAIH, Budapešť 17. 9. 2025

o nařízení o správě dat (DGA) a nařízení o datech (DA), měly by dle zveřejněného návrhu Evropské komise projít zásadními změnami v rámci tzv. digitálního omnibusu (navržený akt, který mění nebo ruší již dříve přijaté akty v digitální oblasti), jehož cílem je dosáhnout zjednodušení podmínek pro uživatele i podnikatele. Připravují se i další akty, např. nařízení o digitální férovosti (*Digital Fairness Act*).

Lze shrnout, že Úřad ve své činnosti pracuje se souborem všech digitálních aktů, k nimž se řadí nařízení o digitálních službách (DSA), nařízení o digitálních trzích (DMA), nařízení o transparentnosti a cílení politické reklamy (TTPA) a nařízení o umělé inteligenci (AIA). Pokud jde

V.1 Akt o digitálních službách

Nařízení o digitálních službách (DSA) upravuje sektor digitálních služeb v rámci EU. Jeho cílem je zajistit správné fungování jednotného trhu, udržovat bezpečné online prostředí a chránit základní práva uživatelů. DSA stanovuje pravidla a povinnosti pro digitální služby, které fungují jako zprostředkovatelé, tedy propojují uživatele se zbožím, službami a obsahem. Jedná se o celé spektrum digitálních služeb, např. webhosting, sociální sítě a internetová tržiště. Využívání těchto služeb může kromě výhod přinášet i rizika a problémy pro jednotlivé příjemce daných služeb. Nařízení proto stanoví soubor povin-

ností náležité péče uložené poskytovatelům zprostředkovatelských služeb, jenž má zaručit bezpečné, předvídatelné a důvěryhodné online prostředí pro spotřebitele, s důrazem na ochranu nezletilých či uživatelů zvláště ohrožených nenávisťnými výroky, sexuálním obtěžováním nebo jiným diskriminačním zacházením. Stanoví rovněž požadavky týkající se náležité péče, pokud jde o způsob, jakým by poskytovatelé měli řešit nezákonný obsah (např. sdílení snímků dětské pornografie, sdílení soukromých snímků bez souhlasu, online pronásledování, prodej nevyhovujících nebo padělaných výrobků apod.), šíření dezinformací a další společenská rizika vyplývající z povahu internetu.

Adaptace právního řádu na DSA byla navržena zákonem o digitální ekonomice a o změně některých souvisejících zákonů, který však do konce roku 2025 nebyl schválen Poslaneckou sněmovnou ČR. Návrh zákona, jenž byl koncem roku Poslanecké sněmovně opětovně předložen, mj. ruší a nahrazuje právní rámec úpravy nevyžádaných obchodních sdělení jakožto další agendy Úřadu.

V nejbližší době Úřad přijme nové kompetence. Podle předloženého návrhu zákona o digitální ekonomice se má stát příslušným orgánem odpovídajícím za dozor nad poskytovateli zprostředkovatelských služeb a za vymáhání relevantních povinností dle DSA. Úřad tak nově získá kompetence ve vztahu k čl. 26 a k čl. 28 nařízení, konkrétně v oblasti reklamy prezentované na online platformách a ochrany nezletilých. Rovněž má být upravena gesce Úřadu v oblasti nevyžádaných obchodních sdělení.

Interpretace nařízení v pokynech EDPB a judikatuře

Výklad ve vztahu k problematice DSA obsahují zveřejněné pokyny EDPB 3/2025 o harmonizaci (*interplay*) mezi DSA a GDPR. Pokyny sledují hlavní cíl nařízení, kterým je vytvořit bezpečnější online prostředí, v němž jsou chráněna základní práva všech uživatelů včetně práva na ochranu osobních údajů. Konkrétně objasňují, jak by mělo být GDPR uplatňováno v kontextu povinností vyplývajících z DSA včetně praktických pokynů ohledně mezi-regulační spolupráce mezi dozorovými orgány s cílem koordinace vymáhání. Jde o kvalitativně nový druh spolupráce, který reflektuje komplexnost online prostředí.

EDPB se také věnoval otázce ochrany nezletilých. Cílem prohlášení (stanoviska) 1/2025 o zajišťování věku bylo zajistit jednotný evropský přístup k zajištění věku, chránit nezletilé osoby a zároveň dodržovat zásady ochrany osobních údajů. Záruka věku má zásadní význam v tom, aby děti neměly přístup k pro ně nevhodnému obsahu. Metoda ověřování věku musí zároveň být co nejméně zatěžující a osobní údaje dětí musí být chráněny. V tomto smyslu Evropská komise vydala Pokyny k opatřením pro zajištění vysoké míry soukromí, bezpečnosti a ochrany nezletilých osob na internetu v souladu s čl. 28 odst. 4 DSA.

Příspěvkem ke zpřesnění odpovědnosti provozovatele online tržiště je i rozsudek SDEU C-492/23 *Rusmedia Digital a Inform Media Press* ze dne 2. prosince 2025, v němž soud uvedl, že provozovatel online tržiště je podle GDPR odpovědný za zpracování osobních údajů obsažených v inzerátech zveřejněných na jeho online tržišti. Prostřednictvím vhodných technických a organizačních opatření je provozovatel před zveřejněním povinen identifikovat inzeráty obsahující citlivé údaje a ověřit, zda inzerent je současně osobou, jejíž citlivé údaje jsou v inzerátu uvedeny. Pokud tomu tak není, je provozovatel povinen ověřit, zda osoba, jejíž údaje jsou zveřejňovány, udělila výslovný souhlas se zveřejněním. Bez takového souhlasu je provozovatel online tržiště povinen odmítnout zveřejnění inzerátu, ledaže by se jednalo o některou z výjimek stanovených v GDPR.

V.2 Akt o digitálních trzích

Digitální služby obecně, a online platformy zvláště, hrají v hospodářství EU důležitou úlohu tím, že umožňují podnikům oslovovat uživatele v celé EU, usnadňují přeshraniční obchod a velkému počtu společností v EU otvírají nové příležitosti, z čehož mají prospěch i spotřebitelé. Účelem nařízení o digitálních trzích (DMA) je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu stanovením pravidel zajišťujících otevřenou hospodářskou soutěž v digitálním odvětví. Klíčovým pojmem pro tento akt je výraz hlavní služby platform, pro který se užívá termín strážci přístupu neboli *gatekeepers*. Jedná se např. o online zprostředkovatelské služby, internetové vyhledávače, služby online sociálních sítí, služby platform pro sdílení videonahrávek, interpersonální komunikační služby, operační systémy, webové prohlížeče, virtuální asistenti, služby *cloud computingu* a online reklamní služby.

Protože poskytování hlavních služeb platform může mít dopady i do sféry hospodářské soutěže, DMA spojuje s postavením strážce přístupu i některé povinnosti plynoucí z této oblasti.

Vztah k ochraně osobních údajů

Podnikatelé využívající hlavních služeb platform strážců přístupu a koncoví uživatelé generují a poskytují velké množství dat, proto akt o digitálních trzích ukládá poskytovatelům hlavních služeb platformy některé povinnosti. Jde především o podporu interoperability a datové otevřenosti (čl. 7 DMA), kdy tzv. strážci přístupu musí umožnit propojení svých služeb s nabídkami konkurence (např. interoperabilita komunikačních služeb), aby uživatelé nebyli uzamčeni v jedné platformě. Dále musí zajistit přenositelnost dat (čl. 6 DMA a čl. 20

GDPR) spočívající v tom, že uživatel má mít možnost snadno přenést svá data k jiné službě. Tato opatření mají omezit uzamykání uživatelů u dominantních platform tím, že usnadňují přechod ke konkurenci a podporují soutěž, při současném zachování kontroly uživatele nad osobními údaji.

Kromě výše uvedených opatření je také důležité zajištění odpovídající úrovně transparentnosti postupů profilování používaných strážci přístupu, pokud jde o profilování ve smyslu čl. 4 bodu 4 GDPR, které usnadňuje otevřenost hlavních služeb platform hospodářské soutěži.

Interpretace nařízení v pokynech EDPB a judikatuře

EDPB a Evropská komise zveřejnily v roce 2025 společné pokyny k harmonizaci mezi nařízením o DMA a GDPR (*Joint Guidelines on the Interplay between the Digital Markets Act and General Data Protection*). Jedná se o první společné pokyny obou orgánů, které objasňují, jak mohou dozorové orgány implementovat ustanovení DMA v souladu s právními předpisy EU o ochraně osobních údajů.

Podepsání memoranda o spolupráci mezi Úřadem a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže, Praha 13. 3. 2025

Rozsudek SDEU C-251/21 ve věci Meta Platforms vs. Bundeskartellamt ze 4. července 2023 představuje obrat od tradičně odděleného vnímání hospodářské soutěže a osobních údajů. Ve věci byl veden spor mezi společností Meta Platforms a německým Bundeskartellamt o to, zda je možné, aby se orgán pro hospodářskou soutěž v odůvodnění rozsudku samostatně vyslovil k otázce ochrany osobních údajů, konkrétně jestli orgán pro hospodářskou soutěž může v rámci posuzování toho, zda došlo ke zneužití dominantního postavení ze strany podniku, konstatovat, že všeobecné podmínky provozování služby nejsou v souladu s právním rámcem ochrany osobních údajů (GDPR). SDEU na otázku odpověděl kladně, tedy tak, že za konkrétních okolností byl Bundeskartellamt oprávněn otázku posoudit, čímž nabídl možnost širšího posuzování vzájemného vztahu hospodářské soutěže a ochrany osobních údajů.

V této souvislosti lze zmínit, že Úřad vypracoval ve spolupráci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) informační list *Ochrana osobních údajů a hospodářská soutěž: pohled ÚOHS a ÚOOÚ na digitální trhy*, jenž se zaměřuje na propojení obou uvedených oblastí. Informační list navazuje na uzavřené memorandum mezi Úřadem a Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v roce 2025. Oba úřady si vytyčily jako hlavní oblast zájmu digitální služby.

V.3 Akt o umělé inteligenci

Nařízení o umělé inteligenci (AIA) představuje právní rámec, jenž upravuje vývoj, uvádění na trh, uvádění do provozu a používání systémů umělé inteligence (systémy AI) v EU. Předpokládá také podporu inovací a činností v oblasti výzkumu a vývoje.

Vzhledem k dopadu, který může mít umělá inteligence na společnost, nařízení považuje za důležité budovat důvěru k této technologii a zároveň se snaží o vytvoření vhodných mechanismů záruk. Základním předpokladem je, aby AI byla technologií zaměřenou na člověka a zůstala nástrojem, jehož cílem je zvýšit kvalitu života lidí. AI akt odkazuje na ochranu základního práva na ochranu osobních údajů, které je chráněno zejména GDPR a směrnicí 2016/680/ES, případně směrnicí 2002/58, která chrání soukromý život a důvěrný charakter sdělení, mj. stanovením podmínek pro uchovávání osobních a neosobních údajů v koncových zařízeních a přístup k těmto údajům.

Nové kompetence Úřadu

Ministerstvo průmyslu a obchodu předložilo v loňském roce do meziresortního připomínkového řízení návrh zákona o umělé inteligenci a o změně zákona č. 87/2023 Sb., o dozoru nad trhem s výrobky a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, v jehož rámci Úřad uplatnil zásadní připomínky především stran jeho navrhovaného postavení a působnosti, a to s ohledem na svou zákonem stanovenou nezávislost. Úřad má dle příslušných ustanovení nařízení o umělé inteligenci a navrhovaného adaptačního zákona vykonávat roli oznámeného subjektu pro posuzování shody podle čl. 43 odst. 1 nařízení, orgánu dozoru nad trhem podle čl. 74 odst. 8, oznámeného orgánu chránícího základní práva podle čl. 77, pokud jde o vymezené vysoce rizikové systémy AI, a konečně roli dozorového orgánu podle GDPR.

Interpretace nařízení v pokynech EDPB a judikatuře

EDPB přijal stanovisko 28/2024 k určitým aspektům ochrany údajů v souvislosti se zpracováním osobních údajů v kontextu modelů umělé inteligence. Toto stanovisko se zabývá

třemi otázkami: kdy a jak lze modely umělé inteligence považovat za anonymní, zda a jak lze oprávněný zájem použít jako právní základ pro vývoj nebo používání modelů umělé inteligence a jaké jsou důsledky situace, když je model umělé inteligence vyvinut s využitím osobních údajů zpracovaných protiprávně.

Pokud jde o anonymitu osobních údajů, stanovisko EDPB uvádí, že modely AI trénované na osobních údajích nelze ve všech případech považovat za anonymní. Na základě konkrétních kritérií by mělo být v každém jednotlivém případě posouzeno, zda je model AI skutečně založen na anonymních údajích. Aby tomu tak bylo, mělo by být velmi nepravděpodobné, že budou přímo či nepřímo identifikovány osoby, jejichž údaje byly použity k vytvoření modelu, a že tyto osobní údaje budou z modelu extrahovány prostřednictvím dotazů.

Ohledně oprávněného zájmu stanovisko uvádí obecná kritéria, která by úřady pro ochranu osobních údajů měly zohlednit při posuzování toho, zda jsou konkrétní předpisy vhodným právním základem pro zpracování osobních údajů určených pro vývoj a zavádění modelů umělé inteligence. Využití oprávněného zájmu jako právního základu pomáhá posoudit třístupňový test. Aby mohlo být dané zpracování osobních údajů založeno na čl. 6 odst. 1 písm. f) GDPR, je třeba, aby dozorové úřady ověřily, zda správci pečlivě posoudili a zdokumentovali splnění tří kumulativních podmínek: zjištění oprávněného zájmu správce nebo třetí strany, posouzení, zda před tímto zájmem nemají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů, a posouzení nezbytnosti zpracování osobních údajů pro uskutečnění sledovaného oprávněného zájmu.

Pokud jde o to, zda má protiprávní zpracování osobních údajů ve fázi vývoje důsledky pro zákonnost následného zpracování nebo provozování modelu AI, ve stanovisku se obecně připomíná, že je na správním uvážení dozorového úřadu posoudit možná porušení a zvolit vhodná, nezbytná a přiměřená opatření s přihlédnutím k okolnostem každého jednotlivého případu.

V.4 Nařízení o správě dat

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/868 ze 30. května 2022 o evropské správě dat a o změně nařízení (EU) 2018/1724 (*Data Governance Act*, DGA) představuje klíčový pilíř evropské datové strategie, jejímž cílem je zvýšení důvěry ve sdílení dat, posílení mechanismů pro zvýšení dostupnosti dat a překonání technických překážek opětovného použití dat. DGA mělo být adaptováno návrhem zákona o správě dat a o řízeném přístupu k datům a návrhem zákona o digitální ekonomice. Návrh zákona o správě dat a o řízeném přístupu k datům byl předložen Poslanecké sněmovně v první polovině loňského roku, ovšem stejně jako návrh zákona o digitální ekonomice nebyl do konce roku 2025 přijat.

Nařízení o správě dat zejména stanoví:

- pravidla pro usnadnění opětovného použití údajů veřejného sektoru, na které se vztahuje stávající ochrana (obchodní tajemství, duševní vlastnictví nebo ochrana údajů);
- právní rámec pro zprostředkovatele dat (povinná certifikace);
- pravidla pro datový altruismus (čl. 2 bod 16 a čl. 16–25 DGA) a organizace pro datový altruismus podle čl. 17 DGA.

Nařízení výslovně zmiňuje, že by jím neměla být dotčena nařízení v oblasti ochrany osobních údajů (GDPR a nařízení 2018/1725/EU a směrnice 2002/58/ES a 2016/680/EU a odpovídající ustanovení vnitrostátních právních předpisů), a to ani tehdy, jsou-li osobní a neosobní údaje v souboru údajů neoddělitelně propojeny.

Na konci roku 2025 byl zveřejněn návrh Evropské komise zvaný digitální omnibus, jehož záměrem je mimo jiné integrace právního režimu stanoveného DGA a aktem o datech.

V.5 Nařízení o datech

Nařízení o datech (DA) schválené v prosinci 2023, které vstoupilo v platnost 11. ledna 2024 a je účinné od 12. září 2025, má v rámci EU přinést nové příležitosti v oblasti dat. Klade přitom důraz na spravedlivý přístup a práva uživatelů a zároveň na ochranu osobních údajů. K cílům nařízení patří spravedlivé rozdělení přínosů plynoucích z dat mezi zúčastněné strany, stimulace konkurenčního trhu s daty, otevření příležitostí pro inovace založené na datech a zpřístupnění dat, zejména dat generovaných propojenými produkty. Nařízení navazuje na Evropskou strategii pro data a doplňuje akt o správě dat (DGA). Má usnadnit sdílení osobních i neosobních dat v rámci EU, kde budou pro tento účel vytvořeny zprostředkovatelské struktury.

Data jsou v čl. 2 bodu 1 nařízení definována jako „*veškeré digitální záznamy jednání, skutečností nebo informací a všechny soubory takových jednání, skutečností nebo informací, včetně záznamů v podobě zvukové, vizuální nebo audiovizuální nahrávky*“. Jedná se o širokou definici, která zahrnuje také osobní údaje. Neosobní údaje jsou pak podle čl. 2 bodu 4 nařízení definovány jako „*údaje jiné než osobní údaje*“.

Nařízení specifikuje, kdo má právo využívat data z výrobků nebo ze souvisejících služeb, za jakých podmínek a na jakém základě. Nařízení tedy zajišťuje, aby uživatelé (typicky vlastník nebo nájemce) připojeného výrobku (např. chytré domácí spotřebiče, připojené automobily) nebo související služby (např. mobilní aplikace k chytrým hodinkám) měli včasný přístup k datům vytvářeným používáním daného připojeného výrobku nebo související služby a aby tito uživatelé mohli data využívat, a to i sdílením s třetími stranami podle vlastního výběru.

Do oblasti působnosti nařízení o datech spadají data v nezpracované podobě, tzv. surová data, a také data, která byla předzpracována za účelem jejich srozumitelnosti a využití před dalším zpracováním a analýzou (data, jež vznikla úpravou surových dat, např. výpočtem nebo agregací dat).

Vztah k osobním údajům

Používáním připojeného výrobku nebo související služby mohou být, zejména je-li uživatelem fyzická osoba, vytvářena data, která se týkají subjektu údajů. Zpracování těchto dat podléhá pravidlům stanoveným GDPR, včetně případů, kdy jsou osobní a neosobní údaje v datovém souboru neoddělitelně propojeny. Nařízení o datech se totiž vztahuje na osobní i neosobní údaje a doplňuje právo EU v oblasti ochrany osobních údajů a soukromí. Podle tohoto nařízení má uživatel, který je fyzickou osobou, právo na přístup ke všem údajům vytvořeným připojeným výrobkem, bez ohledu na to, zda jsou osobní či neosobní.

Nařízení o datech odkazuje na právní rámec ochrany osobních údajů, zejména na GDPR a nařízení 2018/1725/EU a směrnici 2002/58/ES, které poskytují základ pro udržitelné a odpovědné zpracování dat, včetně případů, kdy datové soubory zahrnují kombinaci osobních a neosobních údajů. Podle preambule nařízení o datech by žádné jeho ustanovení nemělo být uplatňováno ani vykládáno způsobem, který by omezil právo na ochranu osobních údajů nebo právo na soukromí a důvěrný charakter sdělení.

Zpracování osobních údajů musí být s tímto právním rámcem v souladu. Musí tedy být splněny požadavky čl. 6 GDPR, kdy současně není dotčena povinnost správce poskytovat informace subjektu údajů podle čl. 12, 13 a 14 GDPR, dále nesmí být omezena práva subjektů údajů na přístup k datům, právo na výmaz osobních údajů a práva na přenositelnost údajů podle čl. 15 a 20 GDPR.

Nařízení o datech rovněž stanoví, že ve vztahu k ochraně osobních údajů odpovídají za monitorování uplatňování tohoto nařízení dozorové úřady podle GDPR, přičemž úkoly a pravomoci těchto úřadů se vykonávají ve vztahu ke zpracování osobních údajů.

V dubnu loňského roku byl do meziresortního připomínkového řízení předložen návrh zákona, jímž se mění návrh zákona o digitální ekonomice a o změně některých souvisejících zákonů s cílem adaptovat český právní řád na nařízení o datech. Obdobně jako v případě výše uvedených aktů návrh do konce roku 2025 neprošel legislativním procesem.

V.6 Nařízení o transparentnosti a cílení politické reklamy

Důvodem vzniku nařízení o politické reklamě (PAR) byla potřeba reagovat na obavy související s šířením dezinformací, které mohou potenciálně zasáhnout do voleb, jakož i na rizika týkající se zpracování osobních údajů pro účely politické reklamy. Cílem je přispět k řádnému fungování vnitřního trhu s politickou reklamou a vytvořit rámec pro otevřenou, spravedlivou a transparentní politickou diskusi, která posílí důvěru v demokratické procesy včetně podpory svobody názoru a svobody projevu. V praktické rovině má nařízení zajistit, aby se občané EU mohli ve volbách rozhodovat na základě informací, které jim usnadní rozpoznání politických reklam. Hlavní důraz je kladen na zvýšení transparentnosti politické reklamy a na ochranu osobních údajů v online prostředí.

Nařízení stanoví, že politická reklama musí být jasně rozpoznatelná a doplněná o klíčové informace, například o tom, kdo je jejím zadavatelem, zda je součástí určité politické kampaně a zda využívá techniky cílení na konkrétní jednotlivce nebo skupiny. Nařízení stanovuje podmínky pro používání technik cílení a doručování politických reklamních sdělení, které v kontextu online politické reklamy zahrnují zpracování osobních údajů. K těmto podmínkám patří, aby správce shromáždil osobní údaje od subjektu údajů, subjekt údajů poskytl výslovný souhlas se zpracováním osobních údajů za specifickým účelem politické reklamy a zároveň tyto techniky nezahrnovaly tzv. „profilování“ pomocí zvláštních kategorií osobních údajů ve smyslu čl. 4 bodu 4) GDPR, (profilováním se rozumí jakákoli forma automatizovaného zpracování osobních údajů spočívající v jejich použití k hodnocení některých osobních aspektů vztahujících se k fyzické osobě, zejména k rozboru nebo

odhadu aspektů týkajících se jejího pracovního výkonu, ekonomické situace, zdravotního stavu, osobních preferencí, zájmů, spolehlivosti, chování, místa, kde se nachází, nebo pohybu). Současně je zakázáno používat techniky cílení nebo techniky doručování reklamních sdělení, které zahrnují zpracování osobních údajů subjektu údajů, na osoby mladší 17 let.

Nařízení rozlišuje několik klíčových aktérů, jejichž činnost upravuje spolu s implementačním zákonem č. 234/2025 Sb., o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy. Klíčovými aktéry jsou zadavatelé politické reklamy (např. kandidující politické strany nebo hnutí), poskytovatelé služeb politické reklamy (např. marketingové a PR agentury nebo platformy sociálních sítí) a vydavatelé politické reklamy (např. provozatel rozhlasového a televizního vysílání, online platformy apod.). V kontextu ochrany osobních údajů je zásadní role správců osobních údajů podle GDPR. Správná identifikace správce osobních údajů (tedy osoby, která určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů) je stěžejní pro řádné plnění povinností vyplývajících z nařízení i GDPR.

Ochrana osobních údajů

Nařízení je s GDPR těsně provázáno, protože na něj za účelem jednotného výkladu pojmů odkazuje (např. pojmy „správce“ či „profilování“). Zpracování osobních údajů k cílení politických sdělení je nicméně podle nových pravidel přísně omezeno. Osobní údaje mohou být zpracovávány pouze se souhlasem subjektu údajů a nesmí být využívány zvláštní kategorie údajů, např. týkající se politických názorů nebo zdravotního stavu. Zakázáno je rovněž cílení na nezletilé. Cílem těchto opatření je zabránit manipulaci a zneužívání zranitelných skupin.

Na národní úrovni byl přijat adaptační zákon č. 234/2025 Sb., o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy, jenž je ve vztahu k vymezeným digitálním aktům jediným platným a účinným národním právním předpisem stanovujícím působnost a pravomoc Úřadu v dané oblasti.

Působnost a úkoly Úřadu v kontextu politické reklamy

Podle příslušných ustanovení nařízení a zákona Úřad vykonává dozor nad dodržováním povinností stanovených v čl. 18 až 20 nařízení, tedy nad oblastí zpracování osobních údajů pro účely cílení a doručování online politické reklamy. Je tak jedním ze státních orgánů, které vykonávají působnost podle nařízení. V této souvislosti bude Úřad zejména vyřizovat stížnosti, provádět kontroly, projednávat přestupky a ukládat správní tresty, zajišťovat přeshraniční spolupráci s dozorovými orgány v EU, a podílet se na společných vyšetřováních v rámci EU. V kontextu politické reklamy bude vykonávat dozor právě nad správci osobních údajů.

Úřad nebude nicméně posuzovat obsah politické reklamy. Vzhledem k tomu, že uplatňování pravidel vyplývajících z nařízení a adaptačního zákona je na samém počátku, se Úřad v následujícím období zaměří na vytváření související dozorové praxe.

V tomto smyslu Evropská komise zahájila práce na vypracování pokynů, které mají přispět k účinnému provádění nových pravidel, na jejichž tvorbě se bude Úřad v rámci své gesce též podílet.

VI. Úřad

VI.1 Personalistika

Počet funkčních míst Úřadu je určen zákonem o státním rozpočtu a systemizací služebních a pracovních míst na příslušný kalendářní rok. K 1. lednu 2025 i k 31. prosinci 2025 byl celkový počet systemizovaných služebních a pracovních míst v Úřadu 118. V průběhu roku 2025 se plynule rozvíjel chod jednotlivých procesů personální správy Úřadu, a to v návaznosti na vývoj legislativy v oblasti státní služby a pracovněprávních vztahů. Významná byla především novela zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, která ve svém důsledku přinesla nezbytnou a rozsáhlou změnu nastavení celé řady procesů personální práce v Úřadu.

V návaznosti na novelu zákona o státní službě byly novelizovány rovněž prováděcí právní předpisy, konkrétně služební předpisy Nejvyššího státního tajemníka a metodická doporučení sekce pro státní službu Ministerstva vnitra. V průběhu 1. a 2. čtvrtletí roku 2025 se Úřad postupně plně adaptoval na nový normativní rámec formou vydání či novelizací interních aktů řízení, ale i změnou operativních postupů vztahujících se k personálním činnostem.

Do služebního poměru bylo v roce 2025 nově přijato 14 státních zaměstnanců. 11 státních zaměstnanců služební poměr ukončilo nebo došlo k jejich zařazení do jiného služebního úřadu. Do pracovního poměru pak byli přijati 2 zaměstnanci, přičemž 3 zaměstnanci pracovní poměr ukončili. V rámci Úřadem zajišťované zvláštní části úřednické zkoušky pro obor služby č. 60 Ochrana osobních údajů tuto zkoušku absolvovalo celkem 12 žadatelů, přičemž 12 žadatelů složilo zkoušku úspěšně.

K 1. lednu 2025 bylo v Úřadu v evidenčním stavu 106 zaměstnanců, k 31. prosinci 2025 byl pak jejich počet 108.

Dalších 47 osob vykonávalo v Úřadu činnost na základě uzavřených dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, přičemž 23 externích spolupracovníků vykonávalo činnosti spojené s rozhodováním rozkladové komise, 6 externích spolupracovníků zajišťovalo úklid objektu Úřadu a zbylý počet s Úřadem spolupracoval zejména v oblasti expertních prací ve vztahu k informačním a komunikačním technologiím, procesům ekonomické a hospodářské správy nebo administrativní výpomoci.

Členění zaměstnanců Úřadu podle věku a pohlaví – stav k 31. prosinci 2025

Celý soubor	muži	ženy	celkem
do 20 let	0	0	0
od 21 do 30 let	3	6	9
od 31 do 40 let	13	4	17
od 41 do 50 let	10	20	30
od 51 do 60 let	13	16	29
61 a více	9	14	23
celkem	48	60	108

V Úřadu pracují převážně zaměstnanci ve věku mezi 31 až 60 lety. Seniorní zaměstnanci mají kromě odpovídajícího vzdělání i dlouhodobou praxi a velké zkušenosti, které předávají novým zaměstnancům přijímaným na uvolněná funkční místa. Předpoklad vysokoškolského vzdělání je stanoven u 3/4 funkčních míst v Úřadu, u zbývajících 1/4 zaměstnanců se předpokládá dosažení úplného středoškolského vzdělání.

Úřad umožňuje a zabezpečuje odborný rozvoj svých zaměstnanců. Zajišťuje jim prohlubování odborné kvalifikace a v případě potřeby i její zvýšení. Studentům vysokých škol Úřad poskytuje možnost absolvovat odbornou praxi, čímž podporuje jejich zájem o problematiku ochrany osobních údajů a zároveň vyhledává nové potenciální zaměstnance.

Identifikované personální potřeby Úřadu

Personální potřeby identifikované již v roce 2023 byly v roce 2025 zohledněny prostřednictvím návrhu rozpočtu na rok 2026 pouze částečně. Jednalo se o 2 nová systemizovaná místa se zabezpečeným rozpočtovým krytím za účelem výkonu nových agend a plnění požadavků stanovených nařízením o umělé inteligenci ve vztahu k zajištění ochrany osobních údajů. Tato dvě systemizovaná místa však nebyla rozpočtově zabezpečena v původním požadovaném rozsahu krytí, nýbrž pouze v kompromisní minimalistické verzi.

Oproti navrženému výdajovému rámci na rok 2026 zpracovanému Ministerstvem financí byl Úřad nucen trvat na požadavku navýšení objemu prostředků na platy a souvisejícího příslušenství ve vztahu k nově zřizovaným 8 systemizovaným služebním místům, u kterých nebylo v návrhu rozpočtu na rok 2026 zajištěno žádné rozpočtové krytí.

Nová systemizovaná místa bez zajištěného rozpočtového krytí mají sloužit k zabezpečení alespoň základní úrovně plnění povinností stanovených:

- nařízením o digitálních službách;
- nařízením o politické reklamě a zákonem č. 234/2025 Sb., o volebních kampaních a o transparentnosti a cílení politické reklamy;
- nařízením o datech a
- za účelem výkonu nezávislého dohledu nad zákonností zpracování osobních údajů novými evropskými systémy, jimiž jsou Entry/Exit System (EES), Evropský systém pro cestovní informace a povolení (ETIAS), Evropský informační systém rejstříků trestů – státní příslušníci třetích zemí (ECRIS-TCN) a tzv. rámec pro interoperabilitu mezi informačními systémy EU v oblasti hranic a víz (Interoperabilita).

Co se týče navýšení prostředků na platy a příslušenství, celkově byly identifikovány potřeby zajištění rozpočtového krytí pro 8 nově zřizovaných systemizovaných služebních míst. K zabezpečení identifikovaných potřeb bylo vyčísleno navýšení objemu prostředků na platy na RP 5013 v celoročním vyjádření o 5 198 208 Kč s trvalým vlivem.

Členění zaměstnanců Úřadu podle vzdělání a pohlaví – stav k 31. prosinci 2025

Celý soubor	muži	ženy	celkem
Základní	0	0	0
Střední odborné + VL	1	0	1
Střední odborné	0	0	0
Úplné střední všeobecné	2	3	5
Úplné střední odborné + VL	0	1	1
Úplné střední odborné	4	12	16
Vyšší odborné vzdělání	0	0	0
Vysokoškolské – bakalářské	1	4	5
Vysokoškolské – magisterské a vyšší	40	40	80
celkem	48	60	108

V rámci požadavků na úpravu rozpočtu kapitoly bylo dále vyčísleno i nezbytné související příslušenství, které v celoročním souhrnném vyjádření 1 808 977 Kč zahrnuje:

navýšení sociálního pojištění za zaměstnavatele na RP 5031 s trvalým vlivem 1 289 156 Kč

navýšení zdravotního pojištění za zaměstnavatele na RP 5032 s trvalým vlivem 467 839 Kč

navýšení přídelu do FKSP na RP 5342 s trvalým vlivem: 51 982 Kč.

Celkem tedy Úřad v roce 2025 identifikoval legitimní potřebu navýšení výdajů rozpočtu kapitoly 343 – Úřad pro ochranu osobních údajů o 7 007 185 Kč, a to s trvalým vlivem.

Agenda podnětů a stížností

Agendu podnětů a stížností v roce 2025 zajišťovalo **oddělení** složené z **8 státních zaměstnanců a vedoucí oddělení**. Při zohlednění celkového počtu došlých podání a jejich rovnoměrného rozložení v průběhu kalendářního roku připadlo na oddělení v průměru **více než 15 nových podání každý pracovní den**. Na jednoho státního zaměstnance tak připadalo **přibližně 480 podání za rok**, a to bez ohledu na složitost věci, nutnost další komunikace s podatelem, vyžadování součinnosti správce či následné navazující úkony. Nadto je třeba dodat, že příslušné oddělení zajišťuje též agendu **ohlášení porušení zabezpečení osobních údajů**, v níž v roce 2025 obdržel Úřad 392 ohlášení a 193 doplnění. Tento objem agendy významně zatěžoval kapacitní možnosti oddělení a měl přímý dopad na délku a náročnost prošetřování jednotlivých případů, jakož i na potřebu dalšího metodického a především organizačního posílení této klíčové oblasti činnosti Úřadu, které není možné zabezpečit vnitřním organizačním opatřením v rámci Úřadu, neboť státní zaměstnanci zařazení v jiných útvech vykonávají na stížnosti a podněty navazující činnosti ve smyslu provádění kontrol a vedení správních řízení, resp. plní úkoly v dalších agendách, které jsou Úřadu stanoveny příslušnými právními předpisy, jak na národní, tak evropské úrovni.

VI.2. Hospodaření

Odbor ekonomiky a provozu v oblasti hospodaření Úřadu zodpovídá za řízení rozpočtu jako samostatné kapitoly státního rozpočtu, tj. sestavuje rozpočet a sleduje jeho čerpání. Nedílnou součástí řízení rozpočtu je i spravování investičních programů Úřadu.

Hospodaření ÚOOÚ se v roce 2025 řídilo zákonem č. 434/2024 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 2025. K zajištění činnosti Úřadu byly schváleny výdaje v celkové výši 209 085 181 Kč a celkové příjmy ve výši 1 000 000 Kč.

Ukazatele kapitoly 343 – Úřad pro ochranu osobních údajů (pokračování)

Souhrnné ukazatele	v Kč
Příjmy celkem	1 000 000
Výdaje celkem	209 085 181

Specifické ukazatele – příjmy	
Nedaňové příjmy, kapitálové příjmy a přijaté transfery celkem	1 000 000
v tom: příjmy z rozpočtu Evropské unie bez společné zemědělské politiky celkem	0

ostatní nedaňové příjmy, kapitálové příjmy a přijaté transfery celkem	1 000 000
---	-----------

Specifické ukazatele – výdaje	
Výdaje na zabezpečení plnění úkolů Úřadu pro ochranu osobních údajů	209 085 181

Průřezové ukazatele výdajů	
Platy zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci	80 134 186
Povinné pojistné placené zaměstnavatelem*)	27 085 356
Základní přiděl fondu kulturních a sociálních potřeb	782 432
Platy zaměstnanců v pracovním poměru vyjma zaměstnanců na služebních místech	10 132 739
Platy zaměstnanců na služebních místech dle zákona o státní službě	60 946 535
Platy zaměstnanců v pracovním poměru odvozované od platů ústavních činitelů	7 164 000
Výdaje spolufinancované zcela nebo částečně z rozpočtu Evropské unie bez společné zemědělské politiky celkem	0
v tom: ze státního rozpočtu	0
podíl rozpočtu Evropské unie	0
Výdaje vedené v informačním systému programového financování EDS/SMVS celkem	22 000 000

*) pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti
a pojistné na veřejné zdravotní pojištění

ČERPÁNÍ ROZPOČTU V ROCE 2025

PŘÍJMY

**Rozpočet příjmů kapitoly 343 – Úřad pro ochranu osobních údajů
byl naplněn částkou 8 211 583 Kč**

Jednalo se především o:

- sankce uložené podle zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti;
- sankce uložené podle zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, a dalších zákonů;
- náhrady nákladů řízení;
- vrácené přeplatky z minulého roku.

Úřad pro ochranu osobních údajů jako nezávislý orgán nemá příjmy z vlastní činnosti standardně zahrnuté do svého rozpočtu, veškeré příjmy Úřadu jsou odváděny do státního rozpočtu.

VÝDAJE

**Čerpání výdajů kapitoly 343 – Úřad pro ochranu osobních údajů dosáhly
výše 172 853 664 a zahrnují:**

- náklady na platy a ostatní platby za provedenou práci, včetně souvisejících výdajů;
- kapitálové výdaje spojené se správou a údržbou budovy Úřadu, s obnovou informačních systémů;
- běžné výdaje související s chodem Úřadu a IT systémů, tj. zejména položky spojené s nákupem drobného hmotného majetku, materiálu, IT služeb, služeb spojených s provozem, údržbou a zabezpečením budovy Úřadu, výdaje na tuzemské i zahraniční cestovné, vzdělávání apod.;
- další výdaje představují mimořádné náklady, například odvod penále ve výši 604 790 Kč, který byl Úřadu vyměřen platebním výměrem ze dne 11. 9. 2025. Tento výměr navazuje na rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 18. 7. 2025, jímž bylo zamítnuto odvolání Úřadu proti platebnímu výměru ze dne 8. 3. 2024, kterým Finanční úřad pro hlavní město Prahu vyměřil Úřadu odvod ve výši 2 513 788 Kč za údajné porušení rozpočtové kázně. V důsledku zamítavého rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství na byl platební výměr právní moci.

Platy zaměstnanců a ostatní platby za provedenou práci, včetně souvisejících výdajů

Čerpání rozpočtu na platy zaměstnanců, ostatní výdaje za provedenou práci a související výdaje, včetně základního přidělu FKSP ve výši **101 756 870 Kč** je dán kvalifikační strukturou a plněním plánu počtu pracovníků.

Výdaje vedené v informačním systému programového financování Ministerstva financí – EDS/SMVS

V souladu se schválenou dokumentací programu 343V02 „Rozvoj a obnova materiálně technické základny Úřadu pro ochranu osobních údajů od r. 2022“ bylo v roce 2025 celkem čerpáno 4 563 080 Kč vše na rozvoj a obnovu vnitřního IT Úřadu.

Přehled čerpání rozpočtu v roce 2025

Položka	Název položky	Schválený rozpočet v Kč	Konečný rozpočet v Kč	Skutečnost v Kč
PŘÍJMY		1 000 000,00		8 211 583,99
1	Daňové příjmy			5 080,00
2	Nedaňové příjmy	1 000 000,00		8 202 540,47
4	Přijaté transfery			3 963,52
VÝDAJE		209 085 181,00	229 899 239,36	172 853 664,21
5	Běžné výdaje	187 085 181,00	193 825 637,66	168 290 586,86
50	Platy a obdobné a související výdaje	107 219 542,00	103 578 312,00	101 012 272,00
501	Platy	78 243 274,00	75 554 081,00	74 425 515,00
5011	Platy zaměstnanců v pracovním poměru vyjma zaměstnanců na služebních místech	10 132 739,00	9 518 836,00	9 452 739,00
5013	Platy zaměstnanců na služebních místech podle zákona o státní službě	60 946 535,00	60 258 145,00	60 128 132,00
5014	Platy zaměstnanců v pracovním poměru odvozené od platů ústavních činitelů	7 164 000,00	5 777 100,00	4 844 644,00
502	Ostatní platby za provedenou práci	1 890 912,00	1 890 912,00	1 539 283,00
5021	Ostatní osobní výdaje	1 890 912,00	1 890 912,00	1 539 283,00
503	Povinné pojistné placené zaměstnavatelem	27 085 356,00	26 133 319,00	25 047 474,00
5031	Povinné pojistné na sociální zabezpečení	19 873 280,00	19 174 744,00	18 324 163,00
5032	Povinné pojistné na veřejné zdravotní pojištění	7 212 076,00	6 958 575,00	6 723 311,00
51	Výdaje na neinvestiční nákupy a související výdaje	76 567 267,00	85 906 196,96	63 138 698,77

Přehled čerpání rozpočtu v roce 2025 (pokračování)

Položka	Název položky	Schválený rozpočet v Kč	Konečný rozpočet v Kč	Skutečnost v Kč
512	Výdaje na některé úpravy hmotných věcí a pořízení některých práv k hmotným věcem	0,00	9 000,00	7 942,44
513	Výdaje na nákup materiálu	1 936 000,00	3 108 895,65	1 813 441,07
514	Úroky a ostatní finanční výdaje	20 000,00	32 714,96	31 144,16
515	Výdaje na nákup vody, paliv a energie	3 668 661,00	3 768 661,00	2 272 412,65
516	Výdaje na nákup služeb	65 597 906,00	73 236 971,35	56 295 681,23
517	Výdaje na ostatní nákupy	3 293 000,00	3 728 254,00	1 687 458,26
519	Výdaje související s neinvestičními nákupy, příspěvky, náhrady a věcné dary	2 051 700,00	2 021 700,00	1 030 618,96
53	Neinvestiční transfery veřejnoprávním subjektům a mezi peněžními fondy téže osoby a platby daní	798 372,00	1 381 128,70	1 359 760,16
534	Neinvestiční převody vlastním fondům a ve vztahu k útvarům bez plné právní subjektivity	782 432,00	755 398,70	744 600,16
536	Ostatní neinvestiční transfery jiným veřejným rozpočtům, platby daní a další povinné platby	15 940,00	625 730,00	615 160,00
54	Neinvestiční transfery a některé náhrady fyzickým osobám	2 500 000,00	2 700 000,00	2 572 764,00
549	Ostatní neinvestiční transfery fyzickým osobám	2 500 000,00	2 700 000,00	2 572 764,00
55	Neinvestiční transfery a související platby do zahraničí	0,00	250 000,00	207 091,93
553	Ostatní neinvestiční transfery do zahraničí	0,00	250 000,00	207 091,93
59	Ostatní neinvestiční výdaje	0,00	10 000,00	0,00
590	Ostatní neinvestiční výdaje	0,00	10 000,00	0,00
6	Kapitálové výdaje	22 000 000,00	36 073 601,70	4 563 077,35
61	Investiční nákupy a související výdaje	22 000 000,00	36 073 601,70	4 563 077,35
611	Pořízení dlouhodobého nehmotného majetku	3 000 000,00	3 167 643,90	0,00
612	Pořízení dlouhodobého hmotného majetku	19 000 000,00	32 905 957,80	4 563 077,35

Číselné údaje jsou použity z výkazů zpracovaných ke dni 31. 12. 2025

VI.3 Účetní uzávěrka

Schválení účetní závěrky za rok 2025 a informace o jejím předání proběhne v řádném termínu do 31. července 2026 dle Přílohy č. 4 vyhlášky č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech). V souladu se sdělením Ministerstva financí k aplikaci některých ustanovení zákona č. 221/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, a v návaznosti na zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, nemá Úřad povinnost schvalovat účetní závěrku auditorem.

VI.4 Interní audit

Služební místo interního auditora bylo v roce 2025 organizačně odděleno od řídicích a výkonných struktur. Auditor je funkčně nezávislý a je podřízen přímo předsedovi Úřadu. Mezi základní právní a regulatorní normy upravující činnost interního auditu patří zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), prováděcí vyhláška č. 416/2004 Sb., k zákonu o finanční kontrole ve veřejné správě a Globální standardy interního auditu vydávané Institutem interních auditorů (IIA).

V rámci interního auditu v roce 2025 proběhlo funkčně nezávislé a objektivní přezkoumávání a vyhodnocování operací ekonomických, provozních a věcných agend Úřadu z pohledu zákona o finanční kontrole, přezkoumávání funkčnosti a účinnosti vnitřního kontrolního systému zavedeného a udržovaného předsedou Úřadu a zajišťování konzultační činnosti.

Samotná činnost interního auditora vycházela ze střednědobého plánu auditů, z výsledků předchozích auditů a z požadavků vedoucích zaměstnanců Úřadu a z ročního plánu interního auditu pro rok 2025 v souvislosti s identifikovanými riziky, vzešlými zejména z výsledků veřejnosprávních kontrol.

V ročním plánu auditů byly naplánovány a realizovány dvě auditní zakázky, a to audit *Prověření pojištění autoparku (auto-flotily) ÚOOÚ v odboru ekonomiky a provozu ÚOOÚ za auditované období roku 2025* (včetně souvisejícího období prosince 2024) a audit *Vnitřní kontrolní systém ÚOOÚ za období 2025*. Kromě toho interní audit v souladu s ročním plánem participoval na probíhající externí kontrole NKÚ č. 25/15 na Úřadu a podílel se na ošetření rizik a opatření k nápravě zjištěných nedostatků v návaznosti na Zprávu o daňové kontrole Finančního úřadu pro kraj Vysočina, která byla na ÚOOÚ ukončena dne 1. 3. 2024.

Ze závěrů provedeného auditu *Prověření pojištění autoparku (auto-flotily) ÚOOÚ v odboru ekonomiky a provozu ÚOOÚ* vyplývá, že pojištění auto-flotily Úřadu je nastaveno řádně, je funkční a odpovídající principům 3E.

Audit *Vnitřní kontrolní systém ÚOOÚ* s cílem prověřit přiměřenost a účinnost vnitřního kontrolního systému Úřadu byl schválen mj. z toho důvodu, že se jedná o požadavek usta-

novení § 30 odst. 7 zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole. Interní audit ve zjištěných závěrech ohledně vnitřního kontrolního systému Úřadu v auditovaném období roku 2025 konstatoval následující:

- vnitřní kontrolní systém v podmínkách Úřadu je nastaven, neboť naplňuje požadavky § 3 zákona č. 320/2001 Sb. tím, že je zřízena funkční „řídící kontrola“, a dále tím, že je jmenován „interní auditor“. Tyto požadavky zákona č. 320/2001 Sb. jsou dále promítnuty do příslušných vnitřních směrnic Úřadu;
- v rámci vnitřního kontrolního systému Úřadu je zaveden rozsah a oddělenost pravomocí a odpovědností potřebných pro nakládání s veřejnými prostředky, včetně úplného a přesného vymezení povinností ve vztahu k jimi plněným úkolům v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 320/2001 Sb.;
- vnitřní kontrolní systém Úřadu rovněž v souladu s požadavky § 25 odst. 2 písm. c) zákona č. 320/2001 Sb. zajišťuje provedení záznamu o všech operacích a kontrolách a vedení příslušné dokumentace prostřednictvím interního systému Croseus, jenž u veškerých záznamů umožňuje dohledat a zdokumentovat průkaznou auditní stopu;
- nastavený vnitřní kontrolní systém Úřadu dává předpoklady ke splnění ostatních náležitostí § 25 odst. 2 písm. d), e), f) zákona č. 320/2001 Sb., včetně hospodárného, efektivního a účelného využívání veřejných prostředků;
- nastavené kontrolní prostředí Úřadu naplňuje požadavky § 5 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 320/2001 Sb. tím, že nastavení vnitřní organizace finanční kontroly Úřadu poskytuje včasné a spolehlivé informace o hospodaření, které jsou podkladem pro zajištění hospodárného a efektivního plnění schválených záměrů a cílů. Na vnitřním kontrolním systému se podílejí zaměstnanci s odpovídajícími kvalifikačními předpoklady, kteří vykazují bezúhonnost a u nichž nehrozí střet zájmů.

Závěrem auditu bylo konstatováno, že vnitřní kontrolní systém v rámci Úřadu je zaveden, udržován, a je funkční. Nedostatky popsané v auditní zprávě byly dílčího charakteru, již v průběhu auditu došlo k jejich nápravě, či jsou v dohledné době snadno odstranitelné.

Pokud jde o probíhající kontrolu NKÚ č. 25/15, týkající se především Závěrečného účtu Úřadu za rok 2025, interní audit ještě před jejím začátkem v srpnu 2025 organizoval několik interních porad s cílem důkladné přípravy všech zainteresovaných útvarů Úřadu. Po zahájení předmětné kontroly NKÚ se interní auditor podílel na jednotlivých schůzkách se skupinou kontrolujících i na zpracování podkladů k odpovědím na jednotlivé žádosti NKÚ. Kontrola bude pokračovat na Úřadu i v roce 2026. Snahou Úřadu je poskytovat NKÚ součinnost v maximální možné míře. Pokud jde o veřejnosprávní kontrolu Finančního úřadu pro kraj Vysočina, ukončenou Zprávou o daňové kontrole Finančního úřadu pro kraj Vysočina ze dne 1. 3. 2024, interní auditor se v roce 2025 podílel na ošetření rizik a opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Interní auditor se bude podílet i na dalších navazujících krocích v průběhu roku 2026, a to v jednotlivých auditních zprávách i v rámci průběžných konzultací uvnitř Úřadu.

VI.5 Poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Úřad i v roce 2025 plnil své povinnosti povinného subjektu dle zákona č. 106/1999 Sb. a poskytoval informace vztahující se k jeho působnosti v rozsahu stanoveném tímto zákonem. Základní informace podle tohoto zákona zpřístupňuje Úřad několika způsoby v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., a to na svých webových stránkách www.uoou.gov.cz a na úřední desce umístěné v sídle Úřadu na adrese Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7.

V roce 2025 Úřad zpracoval 175 žádostí podaných podle zákona č. 106/1999 Sb. Oproti předchozím letům počet žádostí opět vzrostl. Reálný počet dotazů na základě zákona č. 106/1999 Sb. byl ještě mnohonásobně vyšší, protože v rámci jedné žádosti je často požadováno více vzájemně nesouvisejících informací, například rozhodnutí Úřadu, jež byla v žádostech vymezena typem či předmětem řízení. O informace žádali zástupci jak laické, tak odborné veřejnosti.

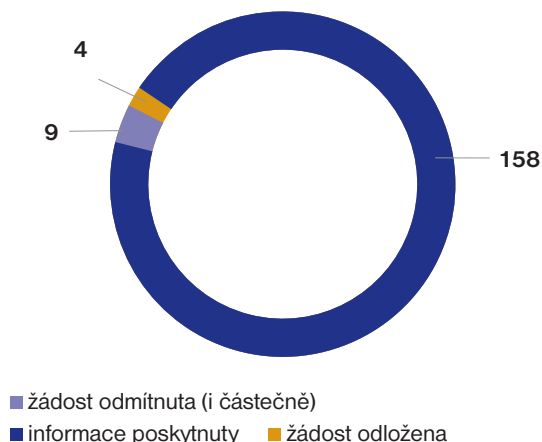
Podané žádosti o poskytnutí informace se týkaly zejména činnosti Úřadu jako dozorového úřadu v oblasti ochrany osobních údajů. Nejčastěji se jednalo o jednotlivá rozhodnutí, případně další dokumenty týkající se podaných podnětů, stížností či kontrolních a správních řízení. Byly poskytnuty informace o počtu a výši dosud uložených pokut za porušení GDPR, případně detailní informace k dosud nejvyšším uloženým pokutám. Žadatelé se dále zajímali o fungování Úřadu, a vývoj personálního stavu zaměstnanců za určité období. Obecné dotazy v oblasti ochrany osobních údajů, které nelze formálně vyřídit podle zákona č. 106/1999 Sb., byly předávány k zodpovězení oddělením konzultací.

Naprostou většinu požadovaných informací poskytl Úřad v roce 2025 bezplatně. V souladu se zákonem o svobodném přístupu k informacím Úřad na svých webových stránkách zveřejňuje sazebník úhrad za poskytování informací, nově přijatou směrnicí č. 4/2023. V roce 2025 došlo k vyměření úhrady za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací ve 5 případech. Výše stanovených úhrad činila celkem 459 306 Kč. Vyměřená úhrada nebyla zaplacena v žádném případě. Bez výjimky se jednalo o poskytnutí velkého množství rozhodnutí, která musela být Úřadem vyhledána, shromážděna a anonymizována.

V roce 2025 vydal Úřad rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně její části v 9 případech. Častým důvodem zamítnutí byla skutečnost, že žadatel požadoval poskytnutí kopií všech dokumentů (tj. neurčitě množiny dokumentů), které Úřad v rámci spisu vytvořil, a požadavek žadatele byl proto posouzen jako obcházení zákona. Právo na informace ze správního spisu v režimu informačního zákona je oproti úpravě obsažené v § 38 zákona č. 500/2004 Sb. omezeno tak, že lze žádat pouze konkrétní specifikované informace, které ovšem zároveň netvoří podstatnou část spisu. Pokud je požadován blíže neurčený okruh informací ze správního spisu (části spisu bez specifikace konkrétních písemností), může tak žadatel činit pouze v režimu § 38 zákona č. 500/2004 Sb. a aplikace zákona č. 106/1999 Sb. je na základě jeho § 2 odst. 3 vyloučena.

Proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti či její části bylo v roce 2025 podány 4 rozklady. V jednom případě předseda Úřadu jako nadřízený orgán svým roz-

Způsob vyřízení žádostí o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. v roce 2025

hodnutím rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Ve 3 případech bylo rozhodnutí I. stupně zrušeno a vráceno k dalšímu řízení.

V roce 2025 byla podána 1 žaloba ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí části žádosti. Ve 4 případech Úřad žádost odložil, neboť se nevztahovala k jeho působnosti (3) či žadatelem nebyly uhrazeny náklady (1).

V roce 2025 nebyly Úřadem poskytnuty žádné výhradní licence.

V roce 2025 obdržel Úřad 4 stížností dle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. V jednom případě bylo stížnosti zcela vyhověno a informace byla poskytnuta, ve 2 případech byl postup povinného subjektu potvrzen. O jedné ze stížností zatím nebylo předse-
dou Úřadu rozhodnuto.

VI.6. Vyřizování stížností podle § 175 správního řádu

Fyzické i právnické osoby nespokojené s výstupy správních orgánů mohou podat stížnost dle § 175 zákona č. 500/2004 Sb. Dotčené osoby se mohou obracet na správní orgány se stížnostmi proti postupu správního orgánu nebo proti nevhodnému chování úředních osob. Takovou možnost stěžovatelé mají v případě, kdy jim správní řád neposkytuje jiné prostředky ochrany, jako odvolání nebo další řádné či mimořádné opravné prostředky.

Úřad v roce 2025 obdržel celkem 37 nových podání podle § 175 správního řádu, a to 36 stížností a 1 žádost o přešetření vyřízení stížnosti. Ve většině případů byli stěžovatelé nespokojeni s vyřízením svého předchozího podnětu týkajícího se možného porušení právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů, zejména tehdy, pokud byla vznesená podezření vyhodnocena jako nedůvodná.

Ve stejném období Úřad vyřídil celkem 20 podání podle § 175 správního řádu, a to 19 stížností a 1 žádost o přešetření vyřízení stížnosti. Z tohoto počtu byly 4 stížnosti vyhodnoceny jako částečně důvodné a 16 jako nedůvodných. Žádost o přešetření vyřízení stížnosti byla vyhodnocena jako nedůvodná. Ve všech případech stížnosti směřovaly proti postupu úřední osoby, žádná proti chování úřední osoby. Zbývajících 20 stížnostmi z roku 2025 se bude Úřad zabývat v roce 2026.

VI.7 Pověřenec pro ochranu osobních údajů

Úřad jako orgán veřejné moci, který je ústředním správním úřadem pro oblast ochrany osobních údajů, má v souladu s čl. 37 odst. 1 písm. a) obecného nařízení jmenovaného pověřence pro ochranu osobních údajů. Hlavní úkoly pověřence Úřadu vyplývají z čl. 39 obecného nařízení. Především se jedná o poskytování informací a poradenství zaměstnancům, kteří se podílejí na zpracování osobních údajů. Pověřenec Úřadu je rovněž členem neformální sítě pověřenců Evropského sboru pro ochranu osobních údajů a podílí se na přípravě dokumentů souvisejících s právním posouzením zpracování osobních údajů.

V roce 2025 pověřenec v rámci Úřadu poskytoval konzultace spojené s problematikou aktualizace záznamů o činnostech zpracování, informací subjektům údajů o zpracování jejich osobních údajů, stanovení lhůt pro výmaz jednotlivých kategorií osobních údajů a hlášení porušení zabezpečení osobních údajů. Pověřenec Úřadu dále vypracoval interní akt řízení týkající se ochrany a zpracování osobních údajů, zodpovídal dotazy veřejnosti k pojmům ochrany osobních údajů a poskytoval poradenství při uplatňování práv subjektů údajů vůči jiným správčům. V rámci realizace práv subjektů údajů vyplývajících z čl. 13-21 obecného nařízení pak pověřenec vyřizoval žádosti podané vůči Úřadu. Počet těchto žádostí oproti loňskému roku nepatrně vzrostl.

SEZNAM ODKAZOVANÝCH ZÁKONŮ

Zákon č. 99/1963 Sb.	Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád
Zákon č. 21/1992 Sb.	Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách
Zákon č. 40/1995 Sb.	Zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů
Zákon č. 106/1999 Sb.	Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím
Zákon č. 101/2000 Sb.	Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů
Zákon č. 218/2000 Sb.	Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla)
Zákon č. 320/2001 Sb.	Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů
Zákon č. 150/2002 Sb.	Zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní
Zákon č. 480/2004 Sb.	Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti)
Zákon č. 500/2004 Sb.	Zákon č. 500/2004 Sb., správní řád
Vyhláška č. 416/2004 Sb.	Vyhláška č. 416/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 123/2003 Sb.
Zákon č. 127/2005 Sb.	Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích)
Zákon č. 262/2006 Sb.	Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce
Zákon č. 273/2008 Sb.	Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky
Zákon č. 111/2009 Sb.	Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech
Vyhláška č. 383/2009 Sb.	Vyhláška č. 383/2009 Sb., o účetních záznamech v technické formě vybraných účetních jednotek a jejich předávání do centrálního systému účetních informací státu a o požadavcích na technické a smíšené formy účetních záznamů (technická vyhláška o účetních záznamech)
Zákon č. 100/2010 Sb.	Zákon č. 100/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech
Zákon č. 372/2011 Sb.	Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách)

Zákon č. 255/2012 Sb.	Zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)
Zákon č. 221/2015 Sb.	Zákon č. 221/2015 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
Zákon č. 250/2016 Sb.	Zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízeních o nich
Vyhláška č. 79/2017 Sb.	Vyhláška č. 79/2017 Sb., o stanovení struktury a formátu oznámení podle zákona o střetu zájmů
Vyhláška č. 82/2018 Sb.	Vyhláška č. 82/2018 Sb., o bezpečnostních opatřeních, kybernetických bezpečnostních incidentech, reaktivních opatřeních, náležitostech podání v oblasti kybernetické bezpečnosti a likvidaci dat (vyhláška o kybernetické bezpečnosti)
Zákon č. 110/2019 Sb.	Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů
Zákon č. 12/2020 Sb.	Zákon č. 12/2020 Sb., o právu na digitální služby a o změně některých zákonů
Zákon č. 553/1991 Sb.	Zákon č. 553/1991 Sb. o obecní policii
Zákon č. 433/2023 Sb.	Zákon č. 433/2023 Sb., zákon o státním rozpočtu České republiky na rok 2024

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

AI akt / nařízení o umělé inteligenci	Artificial Intelligence Act - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1689 ze dne 13. června 2024, kterým se stanoví harmonizovaná pravidla pro umělou inteligenci a mění nařízení (ES) č. 300/2008, (EU) č. 167/2013, (EU) č. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 a (EU) 2019/2144 a směrnice 2014/90/EU, (EU) 2016/797 a (EU) 2020/1828 (akt o umělé inteligenci)
AIFO	Agendový identifikátor fyzické osoby
BCR	Binding Corporate Rules (Závazná vnitropodniková pravidla)
BSI	Bezvýznamový směrový identifikátor
CEF	Coordinated Enforcement Framework (Společná dozorová akce EDPB)
CIS	Celní informační systém
CEEDPA	Central and Eastern Europe Data Protection Authorities (Úřady pro ochranu osobních údajů střední a východní Evropy; konference)
DA / nařízení o datech	Data Act - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/2854 ze dne 13. prosince 2023 o harmonizovaných pravidlech pro spravedlivý přístup k datům a jejich využívání a o změně nařízení (EU) 2017/2394 a směrnice (EU) 2020/1828 (nařízení o datech) a související národní legislativou
DGA / nařízení o správě dat	Data Governance Act - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/868 ze dne 30. května 2022 o evropské správě dat a o změně nařízení (EU) 2018/1724 (akt o správě dat) a související národní legislativou
DMA / nařízení o digitálních trzích	Digital Markets Act - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/1925 ze dne 14. září 2022 o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic (EU) 2019/1937 a (EU) 2020/1828 (nařízení o digitálních trzích)
DSA / nařízení o digitálních službách	Digital Services Act - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách)
DPIA	Data Protection Impact Assessment (Posouzení vlivu na ochranu osobních údajů)
EDPB / Sbor	European Data Protection Board (Evropský sbor pro ochranu osobních údajů)
EDPS	European Data Protection Supervisor (Úřad evropského inspektora pro ochranu osobních údajů)
ePD / ePrivacy směrnice / směrnice 2002/ 58/ES	ePrivacy Directive - směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích)
EURODAC	European Asylum Dactyloscopy Database (Evropská databáze pro srovnání otisků prstů žadatelů o azyl a některých kategorií ilegálních přistěhovalců)

GDPR / obecné nařízení / nařízení (EU) 2016/679	General Data Protection Regulation - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)
GPA	Global Privacy Assembly (Světové shromáždění pro ochranu osobních údajů)
IS ORG	Informační systém ORG (Informační systém pro převod identifikátorů)
ISZR	Informační systém základních registrů
KIFO	Klientský identifikátor fyzické osoby
NSS	Nejvyšší správní soud
procesní nařízení	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví další procesní pravidla týkající se prosazování nařízení (EU) 2016/679
ROB	Registr obyvatel České republiky
SDEU	Soudní dvůr Evropské unie
SIS	Schengenský informační systém
PAR / nařízení o politické reklamě	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/900 ze dne 13. března 2024 o transparentnosti a cílení politické reklamy
LED / trestněprávní směrnice / směrnice (EU) 2018/680	Law Enforcement Directive – Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SW
ÚOOÚ / Úřad	Úřad pro ochranu osobních údajů
ÚS	Ústavní soud
VIS	Vízový informační systém
ZIFO	Zdrojový identifikátor fyzické osoby
ZR	Základní registry

**Úřad pro ochranu
osobních údajů**

**Výroční zpráva
Úřadu pro ochranu osobních údajů
za rok 2025**

Úřad pro ochranu osobních údajů
Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
E-mail: posta@uoou.gov.cz
Internetová adresa: uoou.gov.cz

Na základě povinnosti, kterou ukládá zákon
č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů,
§ 54 odst. 3 písm. a) a § 57, zveřejnil
Úřad pro ochranu osobních údajů tuto
výroční zprávu na svých internetových stránkách.

Editor: Mgr. Alena Ježková, Ph.D.
Redakce: Mgr. Josef Štípský
Grafická úprava a sazba: MgA. Mira Antonovič
Korektury: Mgr. Věra Adina Šefraná, Ph.D.
Autoři fotografií: Zuzana Bönisch str. 2, 3, 6, 7, 8 a 9;
EDPB str. 19, 38, 47 a 58;
ÚOOÚ str. 33, 34, 35, 48, 49, 57, 50 a 65;
NAIH str. 63.
Tisk: AMOS TYPO, s. r. o.

